

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγύη

16 Ιούλη 2014

www.sekonline.gr

No 1131

- 6.500 ακόμα απολύσεις - "Παράνομες" οι απεργίες
- 23 ακόμα "παράνομοι" μετανάστες χαμένοι στο Αιγαίο
- Σφαγή στη Γάζα - Κοινά γυμνάσια Ελλάδας-Ισραήλ

ΠΑΡΑΝΟΜΗ ΕΙΝΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ

ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΠΕΡΓΙΑΚΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Η άποψή μας
σελίδα 3

9 Ιούλη απεργία της ΑΔΕΔΥ ενάντια στην αξιολόγηση

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ σελ 3, 19

ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΥΣ ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΥΣ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΓΑΖΑ ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ-ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Πέμπτη 17 Ιουλίου, 6.30μμ
Διαδήλωση έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ

ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ

Απεργιακός
ξεσηκωμός σελ 4-7, 17

αλληλεγγύη
στους εργάτες γης της Μανωλάδας

Σκάλα Λακωνίας και Μανωλάδα, οι εργάτες γης αγωνίζονται σελ 8

ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ 1974-2014
Το κίνημα και η Αριστερά τότε και σήμερα

1974 Αρμόλιον

2014 Εργατική

Εκδήλωση συζήτηση
ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΙΟΥΛΗ, 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πολιτιστικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α)
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου
Θα ακολουθήσει προβολή της ταινίας του Θοδ. Μαραγκού «Ο Αργών»

εργατική αλληλεγγύη

40 χρόνια από το πραξικόπημα στην Κύπρο σελ 10, 11

Αντιφασιστικός Σεπτέμβρης σελ 20

Η κρίση βάζει πλαφόν στην Υγεία

Ο ένας στους πέντε ασθενείς δεν μπορεί να πληρώσει τα φάρμακά του, σύμφωνα με πρόσφατη έρευνα του Ιατρικού Συλλόγου Αθηνών. Το 18% δηλώνει ότι δεν μπορεί να πληρώσει τα φάρμακά του. Το 11% δεν μπορεί να λάβει εύκολα τη φαρμακευτική αγωγή του. Ένα σημαντικό ποσοστό των ασθενών δήλωσε ότι εξαναγκάστηκε να διακόψει τη θεραπεία του ή να παραλείψει δόση γιατί δεν είχε χρήματα για να καταβάλλει τη συμμετοχή.

Οι εκπρόσωποι των Συλλόγων Ασθενών αναφέρουν ως μεγαλύτερο πρόβλημα το γεγονός ότι δεν μπορούν να πληρώσουν τη συμμετοχή τους, σε φάρμακα και φυσικοθεραπείες, δεν έχουν ασφάλεια και δεν έχουν πρόσβαση στις νέες θεραπείες.

Συγκλονιστικά είναι επίσης τα στοιχεία της Εκθεσης του ΟΟΣΑ για την Υγεία στην Ελλάδα που δημοσίευσε η εφημερίδα ΕΘΝΟΣ (12/7): “Το προσδόκιμο επιβίωσης των Ελλήνων, τη δεκαετία του '70 ήταν από τα υψηλότερα στην Ευρώπη και σήμερα έχει υποχωρήσει στην 20ή θέση μεταξύ των 34 χωρών του ΟΟΣΑ. Η θνησιμότητα από εμφράγματα και εγκεφαλικά βρίσκεται στην Ελλάδα σε επίπεδα-ρεκόρ, με 343,6 θανάτους ανά 100.000 πληθυσμό ή 35.000 θανάτους ετη-

σίως. Πολύ λιγότεροι πολίτες χάνουν αναλογικά τη ζωή τους από το ίδιο αίτιο στην Πορτογαλία (200,7 θάνατοι ανά 100.000) και την Ισπανία (204,3 ανά 100.000)”.

Στοιχεία

Την ίδια στιγμή που αυτά τα τραγικά στοιχεία βλέπουν το φως της δημοσιότητας η κυβέρνηση επαναφέρει το πλαφόν στη συνταγογράφηση βάζοντας ακόμα μεγαλύτερα εμπόδια στην πρόσβαση των ασθενών στην ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Οι Νοσοκομειακοί Γιατροί καταγγέλλουν ότι η απόφαση “ουσιαστικά καταργεί την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, γιατί όποιος γιατρός ξεπεράσει το μηνιαίο όριο των συνταγών, μπορεί να παραπεμφθεί στο πειθαρχικό ή και να διωχτεί ποινικά”.

Το πλαφόν συνταγογράφησης σύμφωνα με την ΟΕΝΓΕ, “αποτελεί κατάφωρη παραβίαση του κώδικα ιατρικής δεοντολογίας, αφού ο γιατρός αντί να υπερασπιστεί την υγεία του ασθενούς, θα βρίσκεται υπό συνεχή απειλή απόλυσης και ποινικών δικαστηρίων και θα επιλέγει την θεραπεία με κριτήριο όχι τον ασθενή αλλά την αποφυγή της δίωξής του”.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΖΑΧΑΡΗΣ

Αν ήταν τράπεζα θα είχε σωθεί

Το κλείσιμο των δύο εκ των τριών εργοστασίων της Ελληνικής Βιομηχανίας Ζάχαρης σε Ορεστιάδα και Σέρρες αποφάσισε η διοίκηση της εταιρείας, υλοποιώντας τη γραμμή της κυβέρνησης. Το κλείσιμο των δύο εργοστασίων έρχεται να προστεθεί στα εργοστάσια της Λάρισας και της Ξάνθης που έκλεισαν το 2006. Η ΕΒΖ ήταν θυγατρική της Αγροτικής Τράπεζας και τώρα (μετά το ξεπούλημα της ΑΤΕ) ανήκει στην Τράπεζα Πειραιώς.

Η διοίκηση της ΑΒΖ ανέθεσε στην εταιρεία συμβούλων Kantor, να ετοιμάσει ένα σχέδιο αναδιάρθρωσης της ζαχαροβιομηχανίας. Οι σύμβουλοι λαμβάνοντας υπόψη και τις παρατηρήσεις της Τράπεζας Πειραιώς, κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι χρειάζεται να μπει λουκέτο στην παραγωγή των δύο εργοστασίων, διότι ήδη στο τελευταίο εννιάμηνο η ΕΒΖ είχε ζημιές άνω των 27,2 εκατ. ευρώ.

Το πρόβλημα είναι ότι η πολιτική της ΕΕ και των κυβερνήσεων τα τελευταία χρόνια έχουν οδηγήσει σε μείωση της παραγωγής ζάχαρης με αποτέλεσμα τα εργοστάσια να παρουσιάζουν ζημιές. Σταμάτησαν κάθε επιδότηση στην παραγωγή ζαχαρότευπλων με αποτέλεσμα χιλιάδες αγρότες να εγκαταλείψουν την καλλιέργειά τους. Το 2007, το Συμβούλιο υπουργών Γεωργίας της ΕΕ υιοθέτησε την πρόταση της Κομισιόν να μπορούν να δίνονται επιπλέον κίνητρα - επιδοτήσεις

Συγκέντρωση ενάντια στο κλείσιμο των εργοστασίων της ΕΒΖ, τη Δευτέρα 14/7 στην Ορεστιάδα

απευθείας στους αγρότες για να εγκαταλείψουν την καλλιέργεια. Το 2006 η ΕΒΖ έκλεισε τα εργοστάσια στη Λάρισα και την Ξάνθη, ανακοινώνοντας ότι θα τα μετατρέψει σε μονάδες παραγωγής βιοαιθανόλης. Τα εργοστάσια δεν επαναλειτούργησαν. Αντίθετα, ξηλώθηκαν και τα μηχανήματά τους, όπως έγινε στη Λάρισα.

Επιτόκιο

Επίσης παρόλο ότι η ΕΒΖ ήταν θυγατρική της ΑΤΕ η υποχρεωτική δανειοδότησή της από αυτήν γινόταν με το αστρονομικό επιτόκιο 12%. Και όλα αυτά την περίοδο που η τιμή της ζάχαρης έχει ανέβει στα ύψη. Σήμερα στην ΕΒΖ το μόνιμο προσωπικό ανέρχεται σε 259

άτομα (το 13% είναι άνω των 55 χρόνων) και υπολογίζεται ότι με το κλείσιμο των δύο εργοστασίων θα μείνουν το πολύ 160 άτομα.

Οι εργαζόμενοι στα εργοστάσια των Σερρών και της Ορεστιάδας μαζί με όλα τα σωματεία και τους κατοίκους της περιοχής έχουν τη δύναμη να αποτρέψουν τις απολύσεις και το κλείσιμο του εργοστασίου. Με απεργίες, καταλήψεις να απαιτήσουν κρατικοποίηση των εργοστασίων χωρίς αποζημίωση στους τραπεζίτες που ούτως ή άλλως έχουν επιδοτηθεί με εκατομμύρια ευρώ που έκλεψαν από τους μισθούς και τις συντάξεις, με τη βοήθεια των κυβερνήσεων για να σωθούν τα κεφάλαιά τους.

Κατερίνα Θωίδου

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ο “θρίαμβος” αποδείχτηκε σκάνδαλο

Στο χείλος του γκρεμού βρέθηκε, για μια ακόμα φορά, την περασμένη βδομάδα το Ευρωπαϊκό Τραπεζικό σύστημα. Η αφορμή ήταν αυτή τη φορά η Τράπεζα Espirito Santo της Πορτογαλίας.

Η Espirito Santo δεν είναι μια οποιαδήποτε τράπεζα. Ήταν μέχρι την περασμένη Πέμπτη το “διαμάντι” της Πορτογαλίας: είναι η μεγαλύτερη τράπεζα της χώρας. Είναι ιδιωτική, ελέγχεται από μια από τις παλιές τραπεζικές “δυναστείες” της Πορτογαλίας, την οικογένεια Espirito Santo. Και ήταν μέχρι την περασμένη βδομάδα μια από τις λίγες ευρωπαϊκές τράπεζες που είχαν βγει αλώβητες από την κρίση που συνταράσσει το παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα εδώ και έξι χρόνια.

Η ίδια της η ιστορία είναι ένας “μύθος” ιδιωτικής πρωτοβουλίας: ιδρύθηκε στα μέσα του 19ου αιώνα από τους προ-προ-παππούδες των σημερινών (έκπτωτων τώρα) αφεντικών της. Από τότε μέχρι σήμερα η διοίκηση βρίσκεται συνεχώς στα χέρια κάποιου ικανού μέλους της οικογένειας. Η μοναδική “σκοτεινή περίοδος” σε αυτόν τον θρίαμβο ήταν η εποχή μετά το “αριστερό πραξικόπημα” -όπως αποκαλεί η εφημερίδα Financial Times την Επανάσταση των Γαρυφάλων που ξήλωσε τη δικτατορία του Σαλαζάρ- του 1974 που κρατικοποίησε την τράπεζα και εξανάγκασε την σεβαστή οικογένεια να αυτοεξοριστεί στη Βραζιλία.

Αλλά -όπως κάνουν πάντα οι ήρωες του παραμυθιού- οι Espirito Santo επέστρεψαν, αγόρασαν πίσω την τράπεζά “τους” μόλις ιδιωτικοποιήθηκε και η θριαμβευτική πορεία προς τον ουρανό ξανάρχισε.

Την περασμένη βδομάδα ο “θρίαμβος” αποδείχτηκε ότι δεν ήταν παρά ένα σκάνδαλο: αυτό που πυροδότησε την κατάρρευση ήταν ένα “γραμμάτιο” μιας από τις πάμπολλες εταιρίες της οικογένειας που “διαμαρτυρήθηκε”. Η αδυναμία της οικογένειας να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις της προκάλεσε ανησυχίες στους μετόχους της τράπεζας -που άρχισαν να πουλάνε τις μετοχές της στο χρηματιστήριο της Λισαβόνας όσο-όσο: μέσα σε λίγα εβδομάδες η αξία της μετοχής της είχε καταρρακωθεί 36% κάτω. Ο κίνδυνος να επαναληφθούν και στην Πορτογαλία οι σκηνές που είδαμε δυο βδομάδες πριν στην Βουλγαρία -τον κόσμο να κάνει ουρές έξω από τις τράπεζες για να σκώσει τις οικονομίες του ήταν τεράστιος. Για να αποτρέψει τον πανικό, η κεντρική τράπεζα της Πορτογαλίας “ξήλωσε” εν μια νυκτί τον Ρικάρντο Εσπίριτο Σάντο Σαλγκάδο,

τον επί 22 χρόνια διοικητή της τράπεζας από τη θέση του και τον αντικατέστησε με ένα διάσημο τεχνοκράτη, τον Ζοάο Μορέρα Ράτο, τον μέχρι τώρα επικεφαλής του Οργανισμού Δημόσιου Χρέους της Πορτογαλίας. Και η κυβέρνηση βγήκε στα κανάλια για να διαβεβαιώσει τους καταθέτες ότι η θέση της τράπεζας είναι “ισχυρή”.

Παραμύθια: η πρώτη πρόχειρη έρευνα στα βιβλία της τράπεζας έβγαλε μια σειρά από “λαυράκια”: πρώτον η “έκθεση” της τράπεζας στις επιχειρήσεις της οικογένειας ξεπερνάει το 1 δις Ευρώ. Με απλά λόγια η “δυναστεία” χρησιμοποιούσε τις καταθέσεις του κόσμου για να χρηματοδοτεί τις κάθε λογής “μπίζνες” της ανά την υφήλιο -όπως ακριβώς έκανε και ο Λαυρέντης Λαυρεντιάδης (αποφυλακίστηκε στα μέσα Ιουνίου γιατί εξέπνευσε το 18μηνο), το αφεντικό της κακόφημης πλέον Proton Bank.

Αμφισβητούμενη αξία

Η τράπεζα ανακοίνωσε αμέσως ότι τα κεφάλαια που διαθέτει ξεπερνούν κατά πολύ (κατά 2.1 δις ευρώ) το ελάχιστο όριο που απαιτούν οι τραπεζικές αρχές. Η έρευνα όμως στα χαρτιά της τράπεζας έφερε στην επιφάνεια, ανάμεσα στα άλλα, και μια εγγύηση της κυβέρνησης της Αγκόλας (ήταν παλιά Πορτογαλική αποικία) ύψους 6 δις -αμφισβητούμενης (τουλάχιστον) αξίας.

Οι οικονομικοί αναλυτές υπολογίζουν ότι στο τέλος η τράπεζα θα βρεθεί με ένα κεφαλαιακό έλλειμμα που θα ξεπερνάει τα 3 δις. Στη Λισαβόνα, τις Βρυξέλλες και τη Φρανκφούρτη έχει ανάψει ήδη η συζήτηση για την επόμενη μέρα. Η κυβέρνηση της Πορτογαλίας απέκλεισε το ενδεχόμενο της διάσωσης της από το δημόσιο: το μνημόνιο έχει τελειώσει (τυπικά) στην Πορτογαλία και η άρχουσα τάξη δεν θέλει με κανένα τρόπο να αναγκαστεί να ζητήσει και πάλι βοήθεια από την Τρόικα. Το επικρατέστερο σενάριο “διάσωσης” προς το παρόν είναι το κυπριακό μοντέλο -το κούρεμα των καταθέσεων δηλαδή. Αλλά και αυτό ενέχει τεράστιους κινδύνους.

Την ίδια μέρα που στην Πορτογαλία “έσκαγε” η βόμβα της Banco Espirito Santo ο Σαμαράς έκανε τη δεύτερή του απόπειρα να “βγει στις αγορές”. Η έξοδος στέφθηκε με απόλυτη αποτυχία: από τα τρία δις που επεδίωκε να συγκεντρώσει η κυβέρνηση κάλυψε μόνο τα μισά. Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης, η πρώτη απόπειρα εξόδου είχε υπερκαλυφθεί κατά επτά φορές...

Σ.Κ.

Συγκέντρωση έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ την Πέμπτη 10/7

Συλλαλητήριο για την Παλαιστίνη

Συλλαλητήριο αλληλεγγύης στον Παλαιστινιακό λαό, έξω από την πρεσβεία του Ισραήλ, οργανώνεται την Πέμπτη 17/7, στις 6.30μμ.

Καλούν η Συμμαχία Σταματήστε τον Πόλεμο, η Πρωτοβουλία Ένα Καράβι για τη Γάζα και πλήθος φορέων όπως ο Σύλλογος Ιντιφάντα, η Δικτύωση Αλληλεγγύης στην Παλαιστινιακή Αντίσταση, η Παλαιστινιακή Παροικία Ελλάδας, η Γενική Ένωση Παλαιστίνιων Φοιτητών, η Γενική Ένωση Παλαιστίνιων Εργατών Ελλάδας, η Ένωση Παλαιστίνιων Εργαζόμενων, η Ένωση Παλαιστινιακών Οργανώσεων και Παροικιών Ευρώπης, η Μουσουλμανική Ένωση Ελλάδας, η Κίνηση Ενωμένοι Ενάντια στον Ρατσισμό και τη Φασιστική Απειλή (ΚΕΕΡΦΑ), η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, η Ένωση Μεταναστών Εργατών, η Κίνηση Απελάστε τον Ρατσισμό, η Πακιστανική Κοινότητα Ελλάδας, η Αιγυπτιακή Κοινότητα Ελλάδας και η Κοινότητα Σενεγαλέζων.

Το κάλεσμα μεταξύ άλλων αναφέρει: "Σχεδόν 200 νεκροί και πάνω από 1100 τραυματίες, στην πλειοψηφία τους άμαχοι, γυναίκες και παιδιά, είναι μέχρι τώρα ο απολογισμός της σφαγής που έχουν εξαπολύσει οι εγκληματίες πολέμου του κράτους του Ισραήλ στην παράνομα αποκλεισμένη και πολιορκημένη Λωρίδα της Γάζας.

Εδώ και 7 ημέρες το Ισραήλ σφυροκοπάει τη Γάζα με χιλιάδες αεροπορικές επιθέσεις και τόνους βομβών στοχεύοντας οικογένειες, νοσοκομεία, σχολεία, τεμένη, ακόμα και ψαρόβαρκες. Ιατρικές ομάδες που αποστελούνται από τόποιους αλλά και ξένους γιατρούς ανακοίνωσαν ότι οι πληγές στα σώματα που εξέτασαν προκλήθηκαν από τα καταστροφικά και διεθνώς απαγορευμένα όπλα DIME (Dense Inert Metal Explosives).

Γυρίστε στη σελίδα 19

Απεργιακό καλοκαίρι

Για μία "νέα αρχή στην Ευρώπη" έκανε λόγο ο Ζαν Κλοντ Γιούνκερ στην ομιλία του στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο ενόψει της επικύρωσης της προεδρίας του στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Μια «νέα αρχή» υπόσχεται και η κυβέρνηση Σαμαρά που διαρρέει ότι είναι «αποφασισμένη να συγκρουστεί» με την τρόικα στην «αξιολόγηση του φθινοπώρου» όσον αφορά στις «παράλογες απαιτήσεις της». Ο Βενιζέλος δεσμεύθηκε ότι αυτή τη φορά «θα δοθεί μάχη».

Οι θεομπαίκτες, νομίζουν ότι έτσι θα κάνουν τον κόσμο να ξεχάσει τις επιθέσεις που βρίσκονται σε εξέλιξη αυτή την στιγμή. Να ξεχάσει ότι πριν λίγες μέρες ο Μητσοτάκης συμφώνησε με την τρόικα για την υλοποίηση ακόμα 6.500 απολύσεων στο δημόσιο. Ότι μόλις πριν μια βδομάδα ψήφισαν το νομοσχέδιο για την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ και επιστράτευσαν για ακόμα μια φορά απεργούς - και ακολουθούν και άλλα νομοσχέδια στα θερινά τμήματα της Βουλής.

Σωστά λέει ο Βενιζέλος ότι η κυβέρνηση έχει να δώσει μάχη, όχι όμως με την τρόικα, αλλά με το εργατικό κίνημα που μέσα στο κατακαλόκαιρο εξακολουθεί να παλεύει σε όλα τα μέτωπα.

Απεργίες

Οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία, στα υπουργεία, την εκπαίδευση και όλο το δημόσιο, που κόντρα σε δικαστικές αποφάσεις, απειλούν να μετατρέψουν την «αξιολόγηση» σε κουρελόχαρτο. Οι καθαρίστριες, οι σχολικοί φύλακες, οι αγωνιστές της ΕΡΤ και όλοι οι απολυμένοι του προηγούμενου γύρου απολύσεων που αλύγιστοι διεκδικούν να γυρίσουν πίσω στις δουλειές τους.

Οι εμποροϋπάλληλοι που απεργούν και λένε "όχι δουλειά την Κυριακή". Οι εργαζόμενοι στα ΕΛΤΑ που απεργούν και ζητάνε προσλήψεις. Οι εργαζόμενοι στον ΟΑΣΘ που απεργούν και καταφέρνουν να πληρωθούν. Οι εργαζόμενοι στο ΜΕΤΡΟ που κατέλαβαν τα γραφεία της διοίκησης στέλνοντας μήνυμα ότι οι εργαζόμενοι στις συγκοινωνίες δεν πρόκειται να ανεχθούν ούτε μια απόλυση. Οι μετανάστες εργάτες γης από την Σκάλα Λακωνίας μέχρι την Μανωλάδα, που δεν σκύβουν το κεφάλι.

Την ίδια στιγμή φαίνεται πιο καθαρά από ποτέ ότι ο μόνος τρόπος που έχει απομείνει στον Σαμαρά και τον Βενιζέλο για να κυβερνάνε είναι οι επιστρατεύσεις, η απαγόρευση των απεργιών και τα κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα.

Αλλά ακόμα και η μεθόδευση να ανοίξουν πρόωρα τα θερινά τμήματα της Βουλής, δεν φαίνεται να τους βγάζει από την δύσκολη θέση. Ο πανικός που τους κατέλαβε προκειμένου να πετύχουν την ψήφιση του νομοσχεδίου για την ΔΕΗ έχει θορυβήσει την κυβέρνηση, όσον αφορά στα νομοσχέδια που ακολουθούν για τον αιγιαλό, το ρυθμιστικό, όπου τα μαγειρέματα για να υπάρξουν οι απαραίτητες πλειοψηφίες δεν έχουν τελειωμό, και οι ημερομηνίες ψήφισης αλλάζουν μέρα τη μέρα.

Κοινές ασκήσεις

Μέσα στο ίδιο αυτό καλοκαίρι, και ενώ η ισραηλινή αεροπορία σφαγιάζει γυναικόπαιδα στην Γάζα, ο ελληνικός και ο ισραηλινός στόλος πραγματοποιούσαν κοινές στρατιωτικές ασκήσεις στα νερά του Αιγαίου, παρουσία μάλιστα του Αρχηγού Ναυτικού του Ισραήλ.

Στα ίδια γαλανά νερά έχασαν την ζωή τους την Παρασκευή 11/7 άλλοι 7 μετανάστες ενώ άλλοι 17 αγνοούνται, χάρη στην ρατσιστική πο-

λιτική της Ευρώπης Φρούριο που κλείνει τα σύνορα στους αμάχους που τρέχουν να σωθούν από τις βόμβες και τις σφαίρες στην Γάζα, την Συρία, το Ιράκ. Οι χασάπηδες της ΕΕ και των μνημονίων χέρι-χέρι με τους χασάπηδες των Παλαιστίνιων.

Η απάντηση σε αυτήν την κυβέρνηση της λιτότητας, του ρατσισμού και του πολέμου δεν μπορεί να είναι η αναστολή των απεργιών σαν και αυτή που αποφάσισε η ηγεσία της ΓΕΝΟΠ την προηγούμενη βδομάδα μετά την επιστράτευση ή η αναστολή της 24ωρης απεργίας που αποφάσισε πρόσφατα η ηγεσία της ΑΔΕΔΥ κόντρα στις αποφάσεις των σωματείων.

Από την άλλη, οι κοινοβουλευτικές πρωτοβουλίες του ΣΥΡΙΖΑ και η επίκληση της καταπάτησης των άρθρων του Συντάγματος -που οι εκπρόσωποι αυτής της κυβέρνησης έχουν γίνει ξεφτέρια να κουρευλιάζουν σε κάθε ευκαιρία- δεν πρόκειται να ρίξουν, από μόνες τους, την κυβέρνηση.

Το γήπεδο στο οποίο θα κριθεί η ανατροπή αυτής της κυβέρνησης και συνολικότερα όλων των μνημονιακών πολιτικών βρίσκεται έξω από το κοινοβούλιο. Η δύναμη για να τους αποτελειώσουμε βρίσκεται μέσα στους χώρους δουλειάς, μέσα στις γειτονιές, συντονίζοντας και κλιμακώνοντας από τα κάτω τους αγώνες, σε ένα καυτό απεργιακό καλοκαίρι ανυπακοής.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ Στόχος 120.000€

Άλλα 4.120 ευρώ συγκεντρώθηκαν τη βδομάδα που πέρασε ανεβάζοντας τον δείκτη της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης στα 107.754 ευρώ. Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που γράφτηκαν ή ανανέωσαν την συνδρομή τους στην Εργατική Αλληλεγγύη και στο περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω: Όλγα Κ., Λεωνίδα Κ., Χρήστος Τ., Προκόπης Π., Διονύσης Π., Δημήτρης Τ., Κατερίνα Δ., Ηλίας Α, Αγγελική Λ.

Ευχαριστούμε επιπλέον για τις προσωπικές σας ενισχύσεις που συνεχίζονται: από 100 ευρώ Λεωνίδα Β. και Θανάσης Σ., Νίκος Μ. 60 ευρώ, από 50 ευρώ Νίκος Δ., Βασίλης Τ. και Γιάννης Β., από 40 ευρώ Νίκος Τ., Βασίλης Κ. και Αντώνης Π., Θράσος Τ. 30 ευρώ, από 20 ευρώ Στέφανος Μ., Μάνος Γ., Γιάννης Θ., Βάση Μ., Ηλίας Τ., Χριστίνα Κ. και Βαγγελής Κ., από 15 ευρώ Αντώνης Σ. και Χριστίνα Σ., από 10 ευρώ Γιώργος Π., Σίσσυ Ζ. και Ζωή Ι., από 5 ευρώ Οδυσσέας Κ., Μαρία Σ., Νίκη Λ. και Σοφία Π.

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ
Γήπεδο Μπάσκετ, Ρούφ Πειραιώς και Π. Ράλλη
Λεωφόρος 049, 044, 038, 015, 016, 018 - Τηλέφωνο 21 02467 0000 - Πειραιά, Κινηματοθέατρο

11-12 ΟΚΤΩΒΡΗ ΑΘΗΝΑ

ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΚΕΕΡΦΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ 11 ΟΚΤΩΒΡΗ
ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΦΑΣΙΣΜΟΥ
ΚΥΡΙΑΚΗ 12 ΟΚΤΩΒΡΗ

ΚΕΕΡΦΑ Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.keerfa.gr

Η απεργία στις 9/7 έστειλε το μήνυμα:

“Η αξιολόγηση είναι μια απάτη νόμος είναι το δίκιο του εργάτη”

ΑΘΗΝΑ

Μαζική ήταν η απεργιακή διαδήλωση στην Αθήνα την Τετάρτη 9 Ιουλίου ενάντια στην αξιολόγηση και τις διαθεσιμότητες-απολύσεις. Ο ξεσηκωμός που έχει υπάρξει σε πολλούς χώρους ενάντια στην εφαρμογή της αξιολόγησης φάνηκε και στην πορεία που ξεκίνησε από την πλατεία Κλαυθμώνος, πέρασε από τη Βουλή, έφτασε στο Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης και κατέληξε στο κέντρο αγώνα των καθαριστριών, των σχολικών φυλάκων και των εκπαιδευτικών στο Υπουργείο Οικονομικών (Καραγιώργη Σερβίας).

Προσυγκέντρωση στο Υπουργείο Υγείας έκαναν τα Σωματεία των Νοσοκομείων. Οργανωμένα με τα πανό τους πίσω από το **Συντονιστικό των Νοσοκομείων** ήταν ο Άγιος Σάββας, το Θριάσιο, το Αττικό, το Γεννηματά, το Αγλαΐα Κυριακού, το Λαϊκό, οι Άγιοι Ανάργυροι, το Αγία Όλγα, το ΨΝΑ, το ΣΕΝ Αλεξάνδρα. Πανό (χωρίς κόσμο) είχε και η ΠΟΕΔΗΝ.

Η **Μαρία Αλεξανδρίδου**, νοσηλεύτρια, μας μίλησε για την προετοιμασία της απεργίας στο Θριάσιο. «Κάναμε περιοδείες στα τμήματα και δύο μαζικές Γενικές Συνελεύσεις όπου είχαμε πολύ κόσμο, ειδικά στη δεύτερη. Μιλήσαμε με τους συναδέλφους και είπαμε ότι χωρίς αγώνα δεν μπορεί να γίνει κάτι, το αντιλήφθηκαν και για αυτό σήμερα είμαι πολύ χαρούμενη αφού κάτω έχει κατέβει μεγάλος αριθμός εργαζόμενων από το Θριάσιο. Θα συνεχιστεί ο αγώνας και πρέπει να τον κλιμακώσουμε περισσότερο για να έχουμε αποτέλεσμα. Το μείον σε αυτή τη φάση είναι ότι είναι περίοδος αδει-

Το μπλοκ των Νοσοκομείων ήταν το μαζικότερο στην απεργία της 9/7

ών, πολύς κόσμος λείπει. Εμείς οι εναπομείναντες δουλεύουμε χωρίς ρεπό για να βγαίνουν οι άδειες. Για αυτό και κάνουν την επίθεση αυτή την περίοδο, έχουν σχέδιο».

Στην διαδήλωση συμμετείχαν γιατροί, νοσηλευτές, αλλά και τραυματιοφορείς. Η **Αγγελική Μιτζάλη** από το Γεννηματά μας είπε: «η κατάσταση με τα νοσοκομεία έχει να κάνει με πολύ περισσότερα από την αξιολόγηση. Αλλότρια καθήκοντα και εκβιασμοί. Στην Παμμακάριστο όπου έχουμε κάνει τρεις-τέσσερις επισκέψεις η διευθύνουσα τους απειλεί με απολύσεις μέσω της αξιολόγησης αν δεν κάνουν ακριβώς ό, τι πει. Τους μιλάει χυδαία μπορώ να πω. Τους απειλεί ότι θα τους “δείξει αυτή στην αξιολόγηση”. Στο Ιπποκράτειο τους επιβάλλουν να μπαίνουν μέσα σε ασθενοφόρα, να συνο-

δεύουν ασθενείς και χωρίς γιατρούς πολλές φορές. Μέσω αξιολόγησης πιέζουν κάποιους να “κάτσουν καλά”, αλλιώς θα απολυθούν. Είμαστε πάρα πολύ λίγοι για να ανταπεξέλθουμε, χρόνια τώρα ζητάμε να μας φέρουν συναδέλφους. Για την αξιολόγηση, κανένας δεν πρέπει να υπογράψει ή να συμπληρώσει, να παραδοθούνε κενά τα χαρτιά για να καταλάβουν ότι το μέτρο τους δεν περνάει».

Με τις καθαρίστριες

Μετά την προσυγκέντρωση, οι εργαζόμενοι από τα νοσοκομεία έκαναν πορεία μέχρι την πλατεία Κλαυθμώνος για να ενωθούν με τα υπόλοιπα κομμάτια του Δημοσίου. Βρέθηκαν στην κεφαλή της πορείας μαζί με τις **καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών** και την **ΕΡΤ**. Οι καθαρί-

στριες κρατούσαν τις πικέτες συμπαράστασης που έχει κυκλοφορήσει ο Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, το πανό του οποίου ήταν λίγο πιο πίσω.

Συντονισμένα κατέβηκαν στη διαδήλωση κι οι εργαζόμενοι του **Υπουργείου Πολιτισμού**, ανεξάρτητα από το σωματείο που ανήκουν (Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζόμενων ΥΠΠΟ, Σύλλογος Υπαλλήλων ΥΠΠΟ, Διαθέσιμοι ΥΠΠΟ, Πανελλήνια Ένωση Συντηρητών Αρχαιοτήτων, Σωματείο Βυζαντινού Μουσείου), ενώ κρατούσαν και ένα μεγάλο κίτρινο πανό που έγραφε «ΠΩΛΕΙΤΙΣΜΟΣ».

Από την εκπαίδευση με πανό ήταν εκεί οι διαθέσιμοι εκπαιδευτικοί, η **ΟΛΜΕ**, η **Γ** και η **Β' ΕΛΜΕ Αθήνας**, καθώς κι οι μαθητές **Anticapitalista**. Ο **Ανέστης Γεωργιάκης**, μαθητής από το 2ο Λύκειο Βριλησίων, μας

δήλωσε: «Εμείς σαν Anticapitalista στηρίζουμε τους καθηγητές μας πάνω από όλα γιατί τώρα με την αξιολόγηση υπάρχει μεγάλη πιθανότητα να απολυθούνε. Πρέπει να τους στηρίξουμε για να μην περάσει η αξιολόγηση. Από τη δική μας τη μεριά υποστηρίζουμε ότι οι μαθητές πρέπει να ενωθούμε με την εργατική τάξη και να τη βοηθήσουμε στον αγώνα της και σαν συμπαραστάτες, αλλά και με τους δικούς μας αγώνες. Σήμερα ήταν μια ευκαιρία να δείξουμε στους εργάτες ότι τους στηρίζουμε κι ότι θα πορευτούμε στον ίδιο δρόμο».

Ακολουθούσαν τα πανό άλλων σωματείων και οργανώσεων της αριστεράς. Η **ΠΟ-ΕΜΔΥΔΑΣ**, η **Ομοσπονδία εργαζόμενων του ΟΑΕΔ**, η **Ομοσπονδία εργαζόμενων στα Ασφαλιστικά Ταμεία**, ο **Σύλλογος Εργαζόμενων του Δήμου Αγίας Παρασκευής**, η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**, το **ΣΕΚ**, η **Λαϊκή Αντίσταση**, η **Επιτροπή Αλληλεγγύης στους Κούρδους και Τούρκους κρατούμενους**, η **ΟΚΔΕ**, το **ΕΕΚ**. Το τελευταίο μπλοκ της πορείας ήταν αυτό της **ΠΟΕ-ΟΤΑ** με εργαζόμενους από διάφορους Δήμους.

Εντυπωσιακό ήταν το τέλος της πορείας καθώς έξω από το Υπουργείο Οικονομικών από τη μια μεριά ήταν οι καθαρίστριες και από την άλλη οι υπόλοιποι απεργοί, ανταλλάσσοντας συνθήματα για πολλή ώρα. Ανάμεσα στα άλλα ακούστηκαν τα εξής: «Η αξιολόγηση είναι μια απάτη, νόμος είναι το δίκιο του εργάτη», «Να μπουν οι καθαρίστριες στα Υπουργεία, να βγουν οι υπουργοί στην ανεργία», «Ανυπακοή-απεργία διαρκής», «Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι».

Νεκτάριος Δαργάκης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πάνω από 2000 εργαζόμενοι και νεολαίοι διαδήλωσαν στην Θεσσαλονίκη την Τετάρτη 9 Ιουλίου στην 24ωρη απεργία της **ΑΔΕΔΥ** ενάντια στις απολύσεις, την αξιολόγηση και τις ιδιωτικοποιήσεις της κυβέρνησης.

Η συγκέντρωση της **ΕΔΟΘ**, στην οποία συμμετείχαν οι **ΕΛΜΕ**, η **Πρωτοβουλία πρωτοβάθμιων σωματείων δημόσιου και ιδιωτικού τομέα** και τα **συντονιστικά σε διαθεσιμότητα: καθαρίστριες - δάσκαλοι - σχολικοί φύλακες** ξεκίνησε στις 10.30πμ στο Άγαλμα Βενιζέλου. Στην διαδήλωση που ακολούθησε συμμετείχαν εργαζόμενοι από τον **Δήμο Κορδελιού**, η πανελλήνια ομοσπονδία εργαζόμενων στο **Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού**, το **σωματείο μηχανικών**, εργαζόμενοι από το **ΨΝΘ** και τα **νοσοκομεία**. Στο συλλαλητήριο συμμετείχε και το Δίκτυο ανέργων και επισφαλώς εργαζομένων, φοιτητές και πολιτικές

οργανώσεις.

Στην κεφαλή της απεργιακής διαδήλωσης ήταν το μπλοκ των

καθηγητών που με αυτοσχέδιες πικέτες και μουσικά όργανα έδινε τον τόνο στην διαδήλωση, με συνθήματα ενάντια στην κυβέρνηση, τις απολύσεις, την αξιολόγηση και την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ. «Παιδεία, Υγεία, Ρεύμα και Νερό δεν είναι εμπορεύματα, ανήκουν στο λαό», ήταν το σύνθημα που φωνάζανε συντονισμένα όλα τα μπλοκ. Η διαδήλωση διέσχισε τους κεντρικούς δρόμους της πόλης (Εγνατία, Αγίας Σοφίας, Τιμισκή, Βενιζέλου, Αγίου Δημητρίου), και κατέληξε στο υπουργείο Μακεδονίας - Θράκης.

Οι εργαζόμενοι υπέγραψαν μαζικά την καμπάνια του Συντονισμού ενάντια σε κλεισίματα, διαθεσιμότητες, ιδιωτικοποιήσεις και εργολαβίες για την συμπαράσταση στον αγώνα των καθαριστριών και άνοιξαν την συζήτηση για την κλιμάκωση των απεργιών μέσα στο καλοκαίρι κόντρα στις αξιολογήσεις και τις ιδιωτικοποιήσεις αλλά και την αναγκαιότητα δημιουργίας επιτροπών αγώνα στους εργασιακούς χώρους.

Αλεξάνδρα Σιαφάκα

Άηδες πόλεις

Διαδηλώσεις έγιναν και σε άλλες πόλεις της χώρας στο πλαίσιο της απεργίας της ΑΔΕΔΥ.

«Στα Γιάννενα έγιναν δύο συγκεντρώσεις. Αυτή που ξεκίνησε από το Εργατικό Κέντρο είχε 300 άτομα, το ΠΑΜΕ είχε 100 στη δική του ξεχωριστή πορεία» μας μετέφερε η **Λουίζα Γκίκα**. «Το κάλεσμα για την πορεία από το Εργατικό Κέντρο είχε βγει πριν από την κήρυξη της απεργίας της ΑΔΕΔΥ από σύσκεψη σωματείων που είχε γίνει στην ΕΡΑ. Στην πορεία στην κεφαλή ήταν οι **καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών**, ακολουθούσαν η **ΕΛΜΕ**, οι **Δάσκαλοι**, οι **Διοικητικοί του Πανεπιστημίου**, το **Νοσοκομείο Χατζηκώστα**. Στην πορεία είχαν κατέβει και οι εργαζόμενοι της **ΕΡΑ** παρόλο που δεν είχαν πανό. Από τις αριστερές οργανώσεις ήταν εκεί με πανό η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και η **Λαϊκή Αντίσταση**. Φτάσαμε στη Νομαρχία όπου μείναμε για κάμποση ώρα φωνάζοντας συνθήματα. Θα συνεχίσουμε και αυτή τη βδομάδα τις παρεμβάσεις μας στα Νοσοκομεία και τους Διοικητικούς, ενώ συνεχίζουμε τη στήριξη στην ΕΡΑ που είναι μπροστά στο συντονισμό των χώρων».

Ντόπιοι και μετανάστες

Στην **Πάτρα** τον τόνο έδωσαν οι μετανάστες από τη **Μανωλάδα** που βρίσκονταν στην πόλη για τη δίκη του **Βαγγελάτου** (δείτε περισσότερα στη σελίδα 8). «Σε όλη την πορεία ντόπιοι και μετανάστες φώναζαν το σύνθημα 'Εργάτες ενωμένοι, ποτέ νικημένοι'. Οι μετανάστες ήταν πολύ δυναμικοί και έδωσαν παλμό. Με πανό στην διαδήλωση ήταν οι **διοικητικοί Πανεπιστημίου**, τα **νοσοκομεία** και οι **εργαζόμενοι της Περιφέρειας**. Η πορεία ξεκίνησε από την **Όλγας**, πέρασε από τα Δικαστήρια όπου έμεινε για κάμποση ώρα με πολλά συνθήματα και επέστρεψε στην πλατεία» μας είπε ο **Νεκτάριος Χάινταρ**.

Ο **Γιάννης Μακαρόνας** μας έδωσε την εικόνα από το **Ηράκλειο**. «Η πορεία πήγε καλά, αν κρίνουμε από την οργάνωση που είχε προηγηθεί. Πιο δυναμικοί και πιο καλά οργανωμένοι ήταν οι **καθηγητές** και οι **δάσκαλοι**, ενώ παρουσία με πανό είχαν και οι εργαζόμενοι του **ΠΑΓΝΗ**, όπου υπάρχει μεγάλος αναβρασμός. Με πανό συμμετείχαν η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και ο **ΣΥΡΙΖΑ**. Η διαδήλωση κατέληξε στα γραφεία της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης όπου έγινε κατάληψη που διήρκεσε μέχρι αργά το βράδυ». Μαζικό συλλαλητήριο έγινε στην **Ξάνθη** όπου συμμετείχαν 400 εργαζόμενοι.

Συνεχίζεται η αποχή Εμπρός για νέα απεργία

Συνεχίζεται η αποχή-απεργία που έχει κηρύξει η ΑΔΕΔΥ σε όλο το δημόσιο από κάθε διαδικασία αξιολόγησης. Η απόφαση του Δικαστηρίου μετά την προσφυγή της κυβέρνησης για να βγει «παράνομη και καταχρηστική» η κινητοποίηση, ήταν ότι η αποχή είναι «παράνομη για τυπικούς λόγους», αλλά όχι «προσωρινώς εκτελεστή». Αυτό σημαίνει ότι η ΑΔΕΔΥ έχει δικαίωμα να ασκήσει έφεση, όπως και έκανε.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της ΑΔΕΔΥ, σε αντίθεση με ό, τι υποσχέθηκε στη σύσκεψη των Σωματείων στις 10/7 (δείτε κάτω) δεν κάλεσε απεργία για τις 15/7, ενώ το μόνο που αποφάσισε στη συνεδρίασή της την Δευτέρα 14 Ιουλίου είναι να καλέσει κινητοποίηση όταν εκδικαστεί η έφεση.

Η τακτική της αναμονής είναι πέρα για πέρα λάθος. Όχι μόνο παγώνει τις αντιστάσεις που έχουν υπάρξει σε όλο το δημόσιο, αλλά δίνει το περιθώριο στην κυβέρνηση να κάνει τους δικούς της ελιγμούς. Είναι λάθος η εκτίμηση ότι το κυβερνητικό στρατόπεδο έχει το πάνω χέρι. Η 24ωρη απεργία στις 9/7 έδειξε τη θέληση και την αποφασιστικότητα της βάσης να συνεχίσει τον αγώνα μέχρι τη νίκη. Όπως ανέφεραν πολλοί αγωνιστές στην σύσκεψη που

αναφέραμε παραπάνω, η κυβέρνηση έχει μπλοκαριστεί αφού η συντριπτική πλειοψηφία δεν έχει συμπληρώσει τα απαιτούμενα φύλλα αξιολόγησης, αλλά έχει κινηθεί στη γραμμή της πολιτικής ανυπακοής. Το ίδιο έδειξαν και οι γενικές συνελεύσεις που έγιναν τη Δευτέρα 14/7, όπως στη Γ.Γ.Βιομηχανίας, μετά την απόφαση του δικαστηρίου που δεν «δικαίωσε» το Μητσοτάκη.

Όμως, για να μείνει η αξιολόγηση πραγματικά στα χαρτιά, αυτό δεν φτάνει. Η άμεση κήρυξη απεργίας είναι απαραίτητο βήμα για να ενισχυθεί και η αποχή. Με την απεργία ενισχύεται η συλλογικότητα, κανένας δεν θεωρεί τον εαυτό του μόνο του απέναντι στο μέτρο της αξιολόγησης, ενώ έτσι μπορούν να στηριχθούν και οι πιο αδύναμοι συνδικαλιστικά χώροι με περιφρούρηση και συντονισμό. Η απεργιακή κλιμάκωση είναι αυτή που μπορεί να στείλει την αξιολόγηση στα σκουπίδια. Αυτή είναι η πρόταση που μπαίνει από την μεριά των δυνάμεων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και των Παρεμβάσεων για τη συνέχεια του αγώνα και σε αυτή θα επιμεινούν στη νέα σύσκεψη που καλεί η ΑΔΕΔΥ με τις Ομοσπονδίες και τα Σωματεία την Πέμπτη 17 Ιουλίου, 2μμ ξενοδοχείο Novus, Μεταξουργείο.

Σύσκεψη ΑΔΕΔΥ Κλιμάκωση τώρα!

Μία μέρα μετά την απεργία έγινε η σύσκεψη των σωματείων και των ομοσπονδιών της ΑΔΕΔΥ (στις 10/7). Σχεδόν όλοι όσοι πήραν το λόγο μετέφεραν τη διάθεση των εργαζόμενων να υπάρξει κλιμάκωση, να μην υπάρξει υποχώρηση ό,τι κι αν έβγαζε το δικαστήριο, να μπει μπροστά η ΑΔΕΔΥ σε όποια δυσκολία αντιμετωπίζουν τα πρωτοβάθμια σωματεία. Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε σημεία από αρκετές τοποθετήσεις που έγιναν.

Ο **Νίκος Κλουβάτος**, πρόεδρος των εργαζόμενων στην **ΕΛΣΤΑΤ** μίλησε για την προσπάθεια που έκαναν στο χώρο του να περιφρουρήσουν την απεργία παρά τις πιέσεις από τον Διευθυντή, **Ανδρέα Γεωργίου** που έφτασε στο σημείο να στείλει εξώδικο και να απειλεί ότι θα φέρει τα ΜΑΤ. Πρότεινε η ΑΔΕΔΥ να κινηθεί ακόμα πιο επιθετικά και να γίνουν Γενικές Συνελεύσεις σε όλους τους χώρους.

Στο **Υπουργείο Παιδείας** έγινε ψηφοφορία με κάλπη καθώς ο σύλλογος των εργαζόμενων «είναι εργοδοτικός», όπως είπε η **Κωνσταντίνα Πανάγου**. Ακόμα και έτσι βρέθηκαν 119 εργαζόμενοι που ψήφισαν να παραδοθούν κενά τα χαρτιά αξιολόγησης και ζητούν την κάλυψή τους από την ΑΔΕΔΥ.

Ο **Στάθης Γκότσης** από το **Υπουργείο Πολιτισμού** τόνισε ότι υπάρχει ενθαρρυντική εικόνα από τη δουλειά που έγινε για την απεργία παρά την αντικειμενική δυσκολία που υπάρχει λόγω της μεγάλης διασποράς των υπηρεσιών.

Ο **Κώστας Καταραχιάς** από τον **Άγιο Σάββα** τόνισε ότι η μαζική συμμετοχή στην απεργία έστειλε μήνυμα για κλιμάκωση, ενώ έδωσε την εικόνα από τον κόσμο που είναι εξαγριωμένος με τον Μητσοτάκη και την αξιολόγηση. Πρότεινε να πάρει απόφαση η ΑΔΕΔΥ για

Αθήνα, 9 Ιουλίου

48ωρη απεργία στις 14-15 Ιούλη.

Εκπλήξεις

«Η εργατική τάξη είναι γεμάτη εκπλήξεις» είπε η **Δέσποινα Τσοσνίδου** από το **Ασκληπιείο** και έδωσε την εικόνα από την **πολιτική ανυπακοής που υπάρχει μέσα σε πολλούς εργατικούς χώρους με μαζική συμμετοχή**. Και αυτή πρότεινε η ΑΔΕΔΥ να πάρει απόφαση για 48ωρη απεργία.

Η **Μαρία Αλιφιέρη** από το **Αγλαΐα Κυριακού** έδωσε την εικόνα από το νοσοκομείο της όπου στην τελευταία κινητοποίηση συμμετείχαν 150 εργαζόμενοι. Το ΔΣ του Σωματείου συνεδρίασε και προτείνει στην ΑΔΕΔΥ να κηρύξει 48ωρη απεργία.

Ο **Χρίστος Αργύρης** από το **Γεννηματά** τόνισε ότι πρέπει να συνεχιστεί η απεργία-ανυπακοή και να βγει απεργιακή απόφαση με συγκεκριμένη ημερομηνία. Μετέφερε ότι το σωματείο του μέσα από Γενική Συνέλευση αποφάσισε να καλέσει την ΑΔΕΔΥ να κηρύξει 24ωρη απεργία και έπειτα να κλιμακώσει.

Η **Αργυρώ Σακκά** από το **Αγία Όλγα** εξήγησε ότι χρειάζεται να «παραλύσει το σύμπαν», όπως έλεγαν παλιά και είπε ότι μπορεί ο αγώνας να είναι κερδοφόρος. Κατέληξε λέγοντας «κανονικά θα έπρεπε

να βγούμε με 48ωρες απεργίες».

Ο **Νίκος Κικάκης** από τους **διαθέσιμους εκπαιδευτικούς** εξήγησε ότι απολύσεις-διαθεσιμότητες και αξιολόγηση πάνε πακέτο και με ιδιαίτερα εμπνευστικό τρόπο έδωσε το παράδειγμα από τη δική τους προσπάθεια, ειδικότερα από την κινητοποίηση που είχαν οργανώσει μαζί με τις καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών στην Καλλιθέα. Έκλεισε λέγοντας «είμαστε ακόμα ζωντανοί ένα χρόνο μετά».

Αντίστοιχη εικόνα μετέφερε και ο **Γιώργος Ασλάνης** από τους διαθέσιμους του **Υπουργείου Πολιτισμού** που είπε ακόμα ότι η ΑΔΕΔΥ πρέπει να πάρει πάνω της την υπόθεση αν βγει παράνομη η απεργία-αποχή για να συνεχιστούν οι κινητοποιήσεις.

Ο **Βασίλης Γκιτάκος** από την **ΠΟΕ-ΟΤΑ** αναφέρθηκε στον κίνδυνο να υπάρχουν νέες απολύσεις από την μετατροπή των συμβάσεων χιλιάδων εργαζόμενων από αορίστου σε ορισμένου χρόνου. Ο **Στέλιος Φιλίππου** από το **Δήμο Ζωγράφου** πρόσθεσε ότι την Πέμπτη 10/7 παρουσιάστηκαν ελεγκτές στο Δήμο του, όπως και σε άλλους Δήμους για να μαζέψουν στοιχεία για το παραπάνω θέμα.

Η **Καλομοίρα Σωτηρίου** μετέφερε την εικόνα από τη **Γενική Γραμμα-**

τεία Τύπου όπου για πρώτη φορά συντονίστηκαν οι τέσσερις σύλλογοι (!) που λειτουργούν με αποτέλεσμα να αποφασιστεί ότι τα χαρτιά της αξιολόγησης θα μείνουν στα γραφεία των συλλόγων.

Αδύναμη

Ο **Μιχάλης Ρίζος** από το **Αττικό** τόνισε ότι πρέπει να υπάρχει η εικόνα ότι η κυβέρνηση είναι αδύναμη και το μόνο που της έχει απομείνει είναι τα δικαστήρια κι η καταστολή, ενώ εξήγησε ότι όποια κι αν είναι η απόφαση του δικαστηρίου χρειάζεται να συνεχιστεί η απεργία-αποχή.

«Να δώσουμε χρόνο να εξηγήσουμε στους συναδέλφους πώς μπορούμε να κινηθούμε ενάντια στην αξιολόγηση» είπε η **Ειρήνη Δαφέρμου** και πρόσθεσε ότι η ΑΔΕΔΥ πρέπει να καλύψει όλους τους εργαζόμενους που αντιτίθενται στην αξιολόγηση ακόμα κι αν οι σύλλογοι τους παίρνουν άλλη απόφαση.

Ο **Γιώργος Τσιρώνης** από το **Θριάσιο** έδωσε την εικόνα από τις μεγάλες Γενικές Συνελεύσεις στο Νοσοκομείο, ενώ πρότεινε να βγάλει άμεσα η ΑΔΕΔΥ απεργία, όχι σαν κορύφωση, αλλά σαν σκαλί για κλιμάκωση για να καταργηθεί η αξιολόγηση.

Η υπόσχεση που δόθηκε από την Εκτελεστική Επιτροπή στο τέλος της σύσκεψης ότι θα υπάρχει έστω 24ωρη απεργία την Τρίτη 15/7 δεν τηρήθηκε στη συνεδρίαση της Εκτελεστικής της ΑΔΕΔΥ την Παρασκευή 11/7. **ΠΑΣΚΕ**, **ΔΑΚΕ** και **Δημοσιούπαλληλική Ανατροπή** ψήφισαν αναμονή μέχρι να βγει η απόφαση του Δικαστηρίου (9 ψήφοι), ενώ **Παρεμβάσεις**, **ΜΕΤΑ** (ΣΥΡΙΖΑ) και **ΠΑΜΕ** ψήφισαν να βγει άμεσα ανακοίνωση για τη συνέχεια και 24ωρη απεργία στις 15/7.

Νεκ.Δ.

ΔΕΗ Λάθος η αναστολή

Συλλαλητήριο πραγματοποιούσαν οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ, το απόγευμα της Τετάρτης 9/7, την ώρα που στη Βουλή υπερψηφίζονταν, με τις ψήφους 51 βουλευτών, το ξεπούλημα της "μικρής ΔΕΗ".

Η κυβέρνηση είχε ήδη προχωρήσει στην επιστράτευση των απεργών ως το μόνο τρόπο για να σταματήσει τον αγώνα. Η κυβέρνηση μπροστά στον κίνδυνο, με κέντρο τη ΔΕΗ, να ξεσπάσει ένα μεγάλο απεργιακό κύμα που θα τους ανατρέψει, επέλεγε ένα ακόμη συνταγματικό πραξικόπημα.

Κυβερνήσεις που κυβερνάνε με επιστρατεύσεις και προεδρικά διατάγματα είναι κυβερνήσεις στο χείλος της πτώσης. Και δυστυχώς η αναστολή της απεργίας, τους έσωσε πρόσκαιρα.

Την ώρα που λάμβανε χώρα το συλλαλητήριο, η ηγεσία της ΓΕΝΟΠ είχε αναστείλει την απεργία με το επιχειρήμα ότι δεν μπορούσαν να αντέξουν μόνοι το βάρος της επιστράτευσης.

Οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ όμως δεν ήταν σε καμία στιγμή μόνοι τους. Δεν ήταν μόνοι τους στο μεγάλο συλλαλητήριο στις 3/7 στην Αθήνα, αλλά μαζί με χιλιάδες συμπαραστάτες. Δεν ήταν μόνοι τους σε όλη τη Βόρεια Ελλάδα αφού σύσσωμες οι τοπικές κοινωνίες βρέθηκαν στο πλευρό των απεργών της ΔΕΗ. Την ίδια μέρα με την ψήφιση του νομοσχεδίου και του συλλαλητηρίου, στις 9/7, απεργούσε όλο το δημόσιο ενάντια στην "αξιολόγηση", τις διαθεσιμότητες και τις απολύσεις, με μεγάλα ποσοστά συμμετοχής και μαζικές διαδηλώσεις. Αντί για τη μετατροπή της 9/7 σε Γενική Απεργία, ΓΣΕΕ και ΓΕΝΟΠ αποφάσισαν να καλέσουν σε απογευματινό συλλαλητήριο έχοντας κλείσει την απεργία στη ΔΕΗ.

Από το απεργιακό συλλαλητήριο χιλιάδων εργαζόμενων της ΔΕΗ και συμπαραστών τους στις 3 Ιουλίου

Την ίδια στιγμή είναι λάθος η επιχειρηματολογία που λέει ότι οι εργαζόμενοι γυρνάνε την πλάτη στην ΓΕΝΟΠ και δεν συμμετείχαν στην απεργία. Στα ορυχεία και τους σταθμούς στη Βόρεια Ελλάδα η απεργία ήταν συντριπτική.

Σκληρός αγώνας

Ακόμη και εκεί που η απεργία είχε χαμηλά ποσοστά η αποφασιστική στάση της Ομοσπονδίας θα μπορούσε να συσπειρώσει όλους τους εργαζόμενους της ΔΕΗ μια που θα έδειχνε και στον πιο δύσπιστο ότι η ΓΕΝΟΠ και τα σωματεία το εννοούν όταν μιλάνε για σκληρό αγώνα. Δεν λείπουν από τους εργαζόμενους η αποφασιστικότητα και η τόλμη.

Από την συνδικαλιστική ηγεσία λείπουν. Η ΓΕΝΟΠ έπρεπε να κάνει κάλεσμα σε όλους τους επιστρατευμένους απεργούς να κάνουν κουρε-

λόχαρτα τα φύλλα πορείας και να συνεχίσουν την απεργία. Ποιος πιστεύει ότι η κυβέρνηση θα μπορούσε να απολύσει χιλιάδες εξειδικευμένους εργάτες της ενέργειας, βυθίζοντας τη χώρα στο χάος;

Παρ' όλα αυτά η μάχη δεν έχει τελειώσει. Είναι απαραίτητη η συγκρότηση μαζικών απεργιακών επιτροπών, σε κάθε χώρο δουλειάς, που να μπορούν να βάζουν σε κίνηση την μεγάλη πλειοψηφία των εργαζόμενων στη ΔΕΗ και να οργανώνουν τον αγώνα για να πάρουν τις τύχες του στα χέρια τους οι ίδιοι οι εργαζόμενοι.

Είναι ρεαλιστικό το χτίσιμο ενός μεγάλου απεργιακού μετώπου όλων των εργαζόμενων στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα. Αυτή είναι η δύναμη που μπορεί να τους ανατρέψει. Κλιμακώνοντας και συντονίζοντας τους απεργιακούς αγώνες και όχι περιμένοντας να έρθει η ανατροπή τους από τις κάλπες, μήνες αργότερα.

Εμποροϋπάλληλοι Ποτέ την Κυριακή

Με κατεβασμένα ρολά έμειναν την Κυριακή 13/7, τα περισσότερα μαγαζιά στο κέντρο της Αθήνας, μετά την επιτυχημένη κινητοποίηση εκατοντάδων εμποροϋπαλλήλων και αλληλέγγυων. Επρόκειτο για την πρώτη Κυριακή από τις 52 που θέλουν να καθιε-

ρώσουν ως εργάσιμες ετησίως, γράφοντας ένα ακόμα επεισόδιο στη μάχη για την υπεράσπιση της Κυριακάτικης Αργίας.

Σύμφωνα με την Ομοσπονδία Ιδιωτικών Υπαλλήλων, η συμμετοχή στην απεργία ξεπέρασε το 95%.

"Γενικά είχε μεγάλη επιτυχία η κινητοποίηση" μεταφέρει η Χρύσα, απεργός εμποροϋπάλληλος. "Τα περισσότερα μαγαζιά παρέμειναν κλειστά εκτός από λίγα που είχαν ανοίξει. Απ' ότι άκουσα, το Μέγκα είπε ότι οι συνδικαλιστές εμπόδιζαν τον κόσμο να ψωνίσει... Στην πραγ-

ματικότητα δεν υπήρξε καμία "βία" απ'την πλευρά μας. Μετά από την παρέμβαση κι αυτά τα λίγα μαγαζιά κατέβασαν ρολά. Στη γωνία της Καραγιώργη Σερβίας, η πορεία συναντήθηκε με τις καθαρίστριες, οι οποίες ήρθαν να ενώσουν τις φωνές τους μαζί μας".

Σταυρούλα Ψυχογιπούλου

ΟΑΣΘ Επίσχεση εργασίας

Σε επίσχεση εργασίας προχώρησαν την Δευτέρα 14/7 οι εργαζόμενοι του ΟΑΣΘ, που παρέμειναν απλήρωτοι εδώ και 1,5 μήνα.

Η κινητοποίησή τους, που παρέλυσε την πόλη, ανάγκασε την κυβέρνηση να εκταμιεύσει την ίδια μέρα χρήματα για την μισθοδοσία τους. Η επίσχεση σταμάτησε με νίκη των εργαζόμενων, δείχνοντας τη δύναμη που έχουν. Τα μέτωπα είναι ανοιχτά. Οι περικοπές της κυβέρνησης και η μείωση των επιδοτήσεων στις αστικές συγκοινωνίες, έχουνε βάλει χειρόφρενο σε πολλά λεωφορεία της Θεσσαλονίκης που δίχως συντήρηση και καύσιμα δεν μπορούν να λειτουργήσουν.

Εργατικά Κέντρα Κάτω τα χέρια απ' τα Συνδικάτα

Με σύνθημα "Κάτω τα χέρια από τα συνδικάτα" καλούν την Τετάρτη 16/7, στις 6μμ, σε παράσταση διαμαρτυρίας στο υπουργείο Εργασίας, τα Εργατικά Κέντρα Αθήνας και Λαυρίου και το Σωματείο Εργαζομένων στην Ενέργεια Αττικής, Βοιωτίας, Εύβοιας και Κορινθίας.

Αφορμή για την κινητοποίηση είναι οι επιβεβαιωμένες προθέσεις κυβέρνησης και τρόικας για νέα αντισυνδικαλιστικά μέτρα, με αλλαγή του νόμου 1264/82, μια κατάκτηση του κινήματος της μεταπολίτευσης, που καθορίζει τη συνδικαλιστική δράση στην Ελλάδα τα τελευταία 32 χρόνια. Με τις απειλούμενες αλλαγές, μεταξύ άλλων, προσπαθούν να βάλουν τεράστιες δυσκολίες στην προκήρυξη απεργιών θέτοντας ως αναγκαστικό μέτρο την υπερψήφηση της απόφασης για απεργία από το 50% +1 του συνόλου των εργαζομένων, ενώ την ίδια στιγμή κατοχυρώνουν το δικαίωμα των αφεντικών στην

ανταπεργία (λοκάουτ), το εκδικητικό κλείσιμο μιας επιχείρησης δηλαδή, ως απάντηση στην απεργία των εργατών.

"Δεν θα επιτρέψουμε την επαναφορά του αλήστου μνήμης μέτρου του «LockOut» ώστε οι εκβιασμοί που ήδη γίνονται στους εργαζόμενους να έχουν και νομιμοποιητικό μανδύα" αναφέρει το ΕΚΑ στο κάλεσμά του. "Δεν θα επιτρέψουμε την νομιμοποίηση των ομαδικών απολύσεων, που επί χρόνια ζητά ο ΣΕΒ και οι συνοδοιπόροι της Συγκυβέρνησης. Ο φαρισαϊσμός αυτών που νομοθετούν, εκφράζοντας το 25% του ελληνικού λαού, να επικαλούνται δημοκρατικοφάνεια, απαιτώντας 50% + 1 για απόφαση στα Πρωτοβάθμια και ουσιαστικά Συνέδριο σε Δευτεροβάθμια και Τριτοβάθμια Συνδικαλιστικά Όργανα, είναι τόσο φανερός που δεν μπορεί να μείνει αναπάντητος".

ΕΛΤΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

24ωρη απεργία πραγματοποιεί την Τετάρτη 16/7, το Σωματείο Ταχυδρόμων ΕΛΤΑ Αθήνας & Ν. Αττικής.

Οι ταχυδρόμοι διεκδικούν άμεσες προσλήψεις 645 εργαζομένων προκειμένου να μπορέσουν να λειτουργήσουν κανονικά οι υπηρεσίες, ιδιαίτερα την θερινή περίοδο. Μάλιστα σε περίπτωση που δεν ικανοποιηθεί το αίτημα, το Σωματείο έχει προκηρύξει νέα τετραήμερη απεργία 11-14/8.

Οι επιθέσεις δεν λυγίζουν τις καθαρίστριες

Αντιμέτωπες με τη βία των ΜΑΤ βρέθηκαν για μια ακόμη φορά οι καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών, την Πέμπτη 10/7. Αποτέλεσμα ήταν ο τραυματισμός αλλά και η σύλληψη της αγωνιζόμενης καθαρίστριας, Βάσως Γκόβα.

Λίγες μέρες μετά η Βάσω μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για τα γεγονότα:

“Κατά τις 4μμ πήγαμε στο υπ. Οικονομικών στην οδό Νίκης να φωνάξουμε συνθήματα, επειδή μάθαμε ότι θα ερχόταν η Τρόικα. Η αστυνομία ήταν κατευθείαν πολύ επιθετική. Άρχισαν να μας σπρώχνουν και να μας χτυπάνε. Ένας από τους αστυνομικούς, ένα ντερέκι, γομάρι κανονικό, άρχισε να φωνάζει ‘τι τις κοιτάτε ρε, βάλτε τα κράνη σας και πάρτε τες από δω’. Είχαν αρχίσει ήδη να μας ορμάνε και να μας επιτίθενται πολύ άσχημα. Κάποια στιγμή, δεν ξέρω για ποιο λόγο άρχισε να μου φωνάζει ‘τι χτυπάς;’. Έψαχνε με λίγα λόγια κάποιον να ενοχοποιήσει και να συλλάβει. Κάποια στιγμή με βουτάει από τα χέρια βάνουσα και φωνάζει ‘να συλληφθεί η κυρία’. Με τράβηξαν από την άλλη και οι συναδέλφισσες να με απεγκλωβίσουν, κάποια στιγμή κατάφερα να γυρίσω πλάτη και να απεγκλωβίσω τα χέρια μου. Με γραπώνει από την πλάτη με τα χέρια του σαν μέγγενη κι αρχίζει να με σφίγγει πάρα πολύ δυνατά, προκαλώντας κακώσεις στα

Από την απεργία στις 9/7

πλευρά. Με έβαλε σηκωτή στην κλούβα. Πηγαίνοντας με την κλούβα στη ΓΑΔΑ, εγώ του λεγα ότι μούδιζαν τα χέρια μου γιατί έχω πρόβλημα με την καρδιά κι ότι πονάω στα πλευρά. Η απάντηση ήταν ‘εσύ θα πληρώσεις για τη διαθεσιμότητα του συναδέλφου’ εννοώντας τον αστυνομικό που χτύπησε με γάντι με σιδεροροθιά τη συναδέλφισσα Φωτεινή πριν λίγο καιρό.

Τελικά κατέθεσε μήνυση για ξυλοδαρμό, εξύβριση κι αντίσταση κατά της αρχής, υποστηρίζοντας ότι τον χτύπησα βάνουσα, κάτι που ο καθένας καταλαβαίνει ότι δεν γίνεται αν μας βάλουν δίπλα δίπλα. Στη ΓΑΔΑ ήρθαν γιατροί, με εξέτασαν και είδαν ότι δεν ήμουν καλά. Το ασθενοφόρο βέβαια πήρε πρώτο τον αστυνομικό, ο οποίος ήταν κύριος, δεν είχε τίποτα. Έπρεπε να επιμείνουν οι γιατροί

ότι δεν είμαι καλά κι ότι θα τους μείνω στα χέρια για να πάρουν κι εμένα και να με πάνε στο ΚΑΤ. Εκεί με φρουρούσαν πέντε αστυνομικοί. Ούτε στην τουαλέτα δεν με άφηναν να πάω. Ήμουν λέει υπό κράτηση και θα πήγαινα αυτόφορο. Ο εισαγγελέας τελικά αργά το βράδυ διέταξε να με αφήσουν ελεύθερη.

Δεν μασάω όμως. Πονάω μεν, έχω κακώσεις στον αυχένα και στα πλευρά, αλλά να, τώρα ήπια τα παυσίπονά μου και πάω πάλι στην Καραγιώργη Σερβίας να βρω τα κορίτσια”.

Καμπάνια συμπαράστασης

Ταυτόχρονα μεγάλη αποδοχή συναντάει η καμπάνια συμπαράστασης που οργανώνει ο Συντονισμός Ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες σε χώρους εργασίας και γειτονίες, με

τις υπογραφές να ξεπερνάνε τις 1000 από τις πρώτες κιόλας ημέρες και την οικονομική ενίσχυση να πλησιάζει τα 500 ευρώ.

“Την Παρασκευή 11/7, κάναμε εξόρμηση αλληλεγγύης στις καθαρίστριες στην πλατεία της Ν.Σμύρνης. Όποιος άκουγε για αυτό τον ηρωικό αγώνα, κόσμος όλων των ηλικιών, σταμάταγε, υπέγραφε, ενίσχυε. Μαζέψαμε 28 υπογραφές και 33 ευρώ ενίσχυση” μας μεταφέρει η Άρτεμις Χριστινάκη. “Στη συγκέντρωση των νοσοκομείων στα Μελίσσια το τραπεζάκι που είχαμε στήσει έγινε κέντρο για τους εργαζόμενους και τους κατοίκους οι οποίοι υπέγραφαν στα κείμενα της καμπάνιας συμπαράστασης στις καθαρίστριες και έπαιρναν παραπάνω απ’ αυτά για να τα διακινήσουν οι ίδιοι” μας είπε ο Ορέστης Ηλίας.

Ενδεικτικά να αναφέρουμε: στη λαϊκή των Εξαρχείων μαζεύτηκαν 40 υπογραφές και 27 ευρώ ενίσχυση, στη Νίκαια 30 υπογραφές και 22 ευρώ ενίσχυση, στην πλατεία της Ν. Σμύρνης 28 υπογραφές και 33 ευρώ, στο ΜΕΤΡΟ στο Φίξ 19 υπογραφές και 20 ευρώ. Αντίστοιχα και στους εργατικούς χώρους. Στο δημαρχείο της Νίκαιας 23 υπογραφές και 15 ευρώ, στο δημαρχείο Χολαργού 10 υπογραφές και 27 ευρώ, στο Αγ. Σοφία 25 υπογραφές και 22 ευρώ, στο Κρατικό Νίκαιας 18 υπογραφές και 16 ευρώ.

13 μήνες ΕΡΤ

Τους 13 μήνες μάχης ενάντια στο “μαύρο” συμπλήρωσαν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ στις 11/7. Η μέρα αυτή, τους βρήκε να διαδηλώνουν στο Σύνταγμα στο συλλαλητήριο για τα Χημικά της Συρίας, τις Σκουριές και το Ξεπούλημα των ακτών.

“Συνεχίζουμε το πρόγραμμα τόσο το ραδιοφωνικό από την Αθήνα και τις επαρχιακές ΕΡΑ, το τηλεοπτικό από την ΕΡΤ3 αλλά και την ιστοσελίδα ertopen.com” μας είπε ο Νάσος Μπράτσος, δημοσιογράφος στην ιστοσελίδα της ertopen. “Η προσπάθεια είναι να οργανωθούμε όσο το δυνατόν καλύτερα αυτή την δύσκολη περίοδο του καλοκαιριού. Παράλληλα δίνουμε το παρών στις κινητοποιήσεις, μαζί με τις καθαρίστριες και τους διαθέσιμους, στη διαδήλωση για τα χημικά της Συρίας που συνέπεσε με την επέτειο των 13 μηνών, στις απεργίες όπως αυτή της 9/7. Σε αυτό το μοτίβο θα συνεχίσουμε ενάντια σε μία κυβέρνηση που παραπαίει”.

Την ίδια μέρα με τη διαδήλωση, εκδικάστηκαν από το Μονομελές Πρωτοδικείο Ηρακλείου, τα ασφαλιστικά μέτρα που κατέθεσε το Ελληνικό Δημόσιο κατά των 20 εργαζόμενων στην ΕΡΑ Ηρακλείου και στον Τηλεοπτικό Σταθμό Κρήτης, με τα οποία ζητεί να “παγώσει” η καταβολή των μισθών υπερημερίας που επιδίκασε το δικαστήριο με την πρόσφατη απόφασή του. Η απόφαση αναμένεται σε περίπου ένα μήνα.

Στο τέλος του Ιούλη θα πραγματοποιηθεί η εκδίκαση των ασφαλιστικών μέτρων που κατέθεσε η διοίκηση της ΔΤ/ΝΕΡΙΤ προσπαθώντας να βγάλει την ΠΟΣΠΕΡΤ έξω από τα γραφεία της που συνεχίζουν να βρίσκονται στο φυσικό της χώρο, το Ραδιομέγαρο.

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΣΤΑ.ΣΥ.

Συμβολική κατάληψη στο γραφείο του προέδρου της ΣΤΑΣΥ (Σταθερές Συγκοινωνίες), έκαναν συνδικαλιστές του οργανισμού την Τρίτη 15/7.

“Καταλάβαμε συμβολικά το γραφείο του προέδρου με αφορμή τα δημοσιεύματα των εφημερίδων ότι θα έχουμε 1050 απολύσεις, για τις μονομερείς μετακινήσεις εργαζομένων και τις διώξεις για τις απεργίες που έχουμε κάνει όντας επιστρατευμένοι” δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη, ο Αντώνης Σταματόπουλος, πρόεδρος των εργαζομένων στο Μετρό. “Δεσμεύτηκε ότι δεν θα γίνουν απολύσεις κι ότι θα γυρίσουν και τα παιδιά που έχουν απολυθεί γιατί υπάρχει σοβαρή έλλειψη προσωπικού. Εμείς δεν εφησυχάζουμε. Την Τετάρτη 16/7, θα κάνουμε διαμαρτυρία στο υπουργείο και παρότι είμαστε επιστρατευμένοι δεν θα σταματήσουμε να αντιστακεύμαστε. Στη δράση αυτή ήταν η πρώτη φορά που ήταν όλα τα συνδικάτα της ΣΤΑΣΥ μαζί κι αυτό είναι ένα μήνυμα. Παρά τις διαβεβαιώσεις που παίρνουμε νομίζω ότι οι απολύσεις θα κτυπήσουν την πόρτα όλων. Δεν μας σταματάνε ούτε οι επιστρατεύσεις, ούτε οι διώξεις. Συνεχίζουμε”.

Νοσοκομεία σε αναβρασμό

Συνεχίζεται η μάχη από νοσοκομείο σε νοσοκομείο σε όλη τη χώρα με μαζικές συνελεύσεις, στάσεις εργασίας και δράσεις που ουσιαστικά έχουν μπλοκάρει την αξιολόγηση στα πρώτα της στάδια.

“Στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης έγινε την Παρασκευή 11 Ιούλη, συνέλευση με θέμα την αξιολόγηση” μας μεταφέρει η Κατερίνα Αβραμίδου, εργαζόμενη στο νοσοκομείο. “Σ’ ένα πολύ καλό κλίμα αποφασίστηκε και πραγματοποιήθηκε κατάληψη του γραφείου προσωπικού από το οποίο πήραμε τα χαρτιά αξιολόγησης και τα πήγαμε στα γραφεία του σωματείου. Ξέρουμε καλά ότι αυτό είναι μια συμβολική κίνηση και χρειάζονται περισσότερα. Το μήνυμα που στέλνουμε στον νέο φασίστα υπουργό υγείας και την άθλια συγκυβέρνηση είναι ότι εμείς οι

εργαζόμενοι θα τους αξιολογήσουμε και θα τους ανατρέψουμε”.

Η μάχη των υγειονομικών δεν περιορίζεται στην αξιολόγηση αλλά αντιστέκεται και στη γενικότερη προσπάθεια υποβάθμισης της δημόσιας Υγείας. Στη βόρεια Αττική οι εργαζόμενοι των νοσοκομείων Σισμανόγλειο, Αμαλία Φλέμινγκ και Παιδών Πεντέλης δίνουν εδώ και καιρό συντονισμένη απάντηση σε συνεργασία με τοπικούς φορείς και συλλογικότητες.

Την Παρασκευή 11/7 οργάνωσαν μια μαζική συγκέντρωση διαμαρτυρίας και συναυλία στα Μελίσσια. “Με πανό παρευρεθήκαμε αγωνιστές/τριες του δημοτικού σχήματος Βριλησίων ‘Δράση για μια άλλη πόλη’ όπου μοιράζαμε κείμενα κατά της αξιολόγησης και των κλεισιμάτων των νοσοκομείων. Το πα-

ρών έδωσαν επίσης η τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΚΚΕ και η λαϊκή συνέλευση Μελισσίων – Πεντέλης” μας λέει ο Ορέστης Ηλίας.

Στο Αμαλία Φλέμινγκ οι κινητοποιήσεις συνεχίστηκαν και τις επόμενες ημέρες καθώς στα πλαίσια της σταδιακής αποψίλωσης του νοσοκομείου, η διοίκησή του επιχειρεί να ξηλώσει το μηχάνημα μέτρησης οστικής πυκνότητας. Οι εργαζόμενοι τόσο τη Δευτέρα 14/7, όσο και την Τρίτη 15/7, κατάφεραν να αποτρέψουν τη μεταφορά του πολύτιμου μηχανήματος.

Στο πόδι βρίσκονται και οι εργαζόμενοι του νοσοκομείου της Ικαρίας, οι οποίοι την Τετάρτη 16/7, προγραμματίζουν 5ωρη στάση εργασίας και συγκέντρωση στις 11πμ στην πλατεία του Εύδηλου.

Φωτό: Θανάσης Καμβύσης

Έξω από το Δημοτικό θέατρο, πλατεία Γεωργίου, Πάτρα 15/7

Μανωλάδα Συμπαράσταση στους εργάτες γης

Εκατοντάδες συμπαράστατες συγκεντρώθηκαν στην πλ. Γεωργίου και διαδήλωσαν μέχρι τα δικαστήρια την Τρίτη 15/7 στην συγκέντρωση που καλούσαν η Ένωση Μεταναστών Εργατών της Μανωλάδας, η ΚΕΕΡΦΑ, το Εργατικό Κέντρο της Πάτρας και σειρά σωματείων, φορέων, πολιτικών κινήσεων και παρατάξεων.

“Να νομιμοποιηθούν οι μετανάστες και να οργανωθούν στα συνδικάτα”, ήταν το αίτημα με το οποίο τελείωσε την ομιλία του ο Νίκος Μούσιος από το ΔΣ του ΕΚΠ. Το λόγο πήραν επίσης ο Γιώργος Γιαννόπουλος πρόεδρος της ΕΙΝΑΠ Αχαΐας, ο Λίντον Αριφαχμάν εργάτης γης από τη Μανωλάδα, ο Δημήτρης Πέππας από το Αντιφασιστικό Μέτωπο Ηλείας που είχε πάρει απόφαση συμπαράστασης και ταξίδεψε μαζί με τους μετανάστες εργάτες γης από τον Πύργο, την Αμαλιάδα και τη Ζαχάρω και ο Πέτρος Κωνσταντίνου Δημοτικός Σύμβουλος Αθήνας και Συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ.

Στην πορεία που ακολούθησε μέχρι τα δικαστήρια μπροστά μπήκαν οι εργάτες γης με το πανό τους ενώ ακολούθησε το πανό των σωματείων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, το πανό της “Κίνησης υπεράσπισης δικαιωμάτων προσφύγων και μεταναστών”, το πανό της ΚΕΕΡΦΑ

ενώ συμμετείχαν αγωνιστές από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ, το ΕΑΜ, το ΣΥΡΙΖΑ, το ΕΕΚ, το ΣΕΚ. Παρέμβαση έκανε και το περιφερειακό σχήμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στη Δυτική Ελλάδα.

Εντυπωσιακή είναι η ανταπόκριση στην πανελλαδική καμπάνια συμπαράστασης που έχει ξεκινήσει εδώ και 10 μέρες η ΚΕΕΡΦΑ. Στην Πάτρα υπογράφες συμπαράστασης και πάνω από 250 ευρώ έχουν μαζευτεί τόσο στις εξορμήσεις στους εργατικούς χώρους και τις πλατείες, όσο και στα τραπέζακια έξω από το δικαστήριο.

Καταπίεση

“Φοιτητές που κατανοούν τη σημασία της αντιφασιστικής και αντιρατσιστικής δράσης προσεγγίζουν την ιστορία της Μανωλάδας μέσα από την οπτική της εναντίωσης στην καταπίεση των μεταναστών και το ρατσισμό”, ανέφερε στην Ε.Α. ο Γιάννης Σανιδάς από την Φιλοσοφική Αθήνας μετά από εξόρμηση με τα κείμενα υπογραφών.

Με υιοθέτηση της καμπάνιας στήριξης των εργατών της Μανωλάδας έκανε εξόρμηση η Αντιναζιστική Πρωτοβουλία Πει-

ραϊά, ενώ μεγάλες εξορμήσεις της ΚΕΕΡΦΑ έγιναν στην Καλλιθέα μετά την ρατσιστική επίθεση στη περιοχή (βλέπε σελ. 9) και στους Αμπελόκηπους στην Αθήνα.

“Στην συναυλία που οργανώθηκε στα Μελίσια για την σωτηρία των νοσοκομείων των Β. Προαστείων της Αθήνας που έχει βάλει στο μάτι ο Βορίδης μαζί με την καμπάνια για την συμπαράσταση στον αγώνα των καθαριστριών ανοίγαμε και την καμπάνια για τους εργάτες γης της Μανωλάδας. Οι δυο καμπάνιες δεν είναι αντιπαραθετικές, αντιθέτως είναι συμπληρωματικές ενοποιώντας στη συνείδηση πολύ κόσμο την εργατική τάξη και τα διαφορετικά της κομμάτια”, μας είπε η Μαρία Γεωργάκα από τα Βριλήσσια.

Δεκάδες είναι τα ψηφίσματα συμπαράστασης που φτάνουν πανελλαδικά. Η κοινή ανακοίνωση συμπαράστασης που εξέδωσαν 16 σωματεία της Πάτρας, υιοθετήθηκε και από την ΑΔΕΔΥ στην συνεδρίαση της Εκτελεστικής Επιτροπής στις 8/7. Ψηφίσματα συμπαράστασης στη δίκη εξέδωσαν και οι Φ.Σ. του Χημικού ΕΚΠΑ αλλά και η συνέλευση της Αρχιτεκτονικής Αθήνας.

Κυριάκος Μπίανος

Με την πάνω από δύο-μισυ ώρες κατάθεση του 31ου μάρτυρα Συνεχίζεται η δίκη

εργάτη γης από την Μανωλάδα συνεχίστηκε την Δευτέρα 14/7 η δίκη του Βαγγελάτου και των μπράβων του στο Μεικτό Ορκωτό δικαστήριο της Πάτρας. Παρά του ότι οι ρυθμοί της δίκης έχουν επιταχυνθεί αισθητά με 4 συνεδριάσεις την εβδομάδα, οι δικηγόροι της υπεράσπισης συνεχίζουν στο ίδιο μοτίβο, με εξαντλητικές επαναλήψεις να προσπαθούν να παρουσιάσουν τους εργάτες γης ως επιτιθέμενους και όχι σαν αυτούς που δέχτηκαν την επίθεση.

Όπως ισχυρίζεται η υπεράσπιση, οι επιστάτες του Βαγγελάτου, αδερφοί Κώστας και Γιώργος Χαλούλος και Νίκος Αποστολόπουλος, που από απανωτές καταθέσεις αποδεικνύεται πως συνήθιζαν να κουβαλάνε όπλα έχοντας αρκετά παρεμφερή περιστατικά απειλών και πυροβολισμών στο παρελθόν, αμύνθηκαν ή ακόμα και προσπάθησαν να χωρίσουν τους μετανάστες σε κάποιο υποτιθέμενο τσακωμό.

Η υπερασπιστική γραμμή, βρίθει από ρατσιστικούς υπαινι-

γμούς και αναπαραγωγή ρατσιστικών στερεότυπων, προσπαθώντας να παρουσιάσει τους μετανάστες εργάτες σαν απολίτιστους και κατώτερους ανθρώπους. Μάλιστα σε ένα παραλήρημα ισλαμοφοβίας ένας δικηγόρος, από την πολυπληθή ομάδα Κούγια που υπερασπίζεται τον Βαγγελάτο και τους μπράβους του, έφτασε στο σημείο να περιγελάσει μάρτυρα ο οποίος έκανε αναφορά στο ραμαζάνι και την ιδιαίτερη θρησκευτικής κατάνυξης περίοδο που διανύουν οι μουσουλμάνοι αυτή την εποχή.

Καθ' όλη τη διάρκεια της δίκης από την πλευρά της υπεράσπισης γίνεται συστηματική προσπάθεια να αποσιωπηθεί το αδίκημα του trafficking και της εκμετάλλευσης χιλιάδων μεταναστών εργατών γης από τον Βαγγελάτο και το συνάφι του.

Η δίκη συνεχίζεται την Τετάρτη και Πέμπτη 16 και 17 Ιούλη και αναμένεται να συνεχίσει σε καθημερινή βάση σε μια προσπάθεια επίσπευσης της διαδικασίας. Αυτή είναι η στιγμή να κορυφώσουμε την συμπαράσταση και σε αυτή την κατεύθυνση την Κυριακή 20 Ιούλη θα μεταβεί στη Μανωλάδα караβάνι αλληλεγγύης.

ΣΚΑΛΑ ΛΑΚΩΝΙΑΣ

Με Γενική Συνέλευση την Τρίτη 15/7, την ώρα που η ΕΑ πήγαινε στο τυπογραφείο, συνεχίζουν τις κινητοποιήσεις τους οι εργάτες γης στα πορτοκαλοχώρα της Σκάλας Λακωνίας δυναμώνοντας την συλλογική τους προσπάθεια να απαντήσουν στο ρατσισμό και την αυθαιρεσία που δέχονται από τοπικούς παράγοντες με την ενεργό εμπλοκή της αστυνομίας.

Τελευταίο κρούσμα αντεργατικής και ρατσιστικής συμπεριφοράς στην περιοχή είναι η απόλυση 4 από τους 6 διερμηνείς/βοηθούς του ΚΕΕΛΠΝΟ, που βρίσκεται στην περιοχή υποτίθεται προς όφελος των μεταναστών, με μοναδική δικαιολογία το ότι βρέθηκαν αλληλέγγυοι στο πλευρό των απεργών μεταναστών εργατών. Η υπεύθυνη του προγράμματος του ΚΕΕΛΠΝΟ στη Σκάλα, Μαρία Τσιρώνη, δεν είχε λέξη να πει για τις άθλιες συνθήκες ζωής και εκμετάλλευσης εκατοντάδων μεταναστών, αλλά τώρα βρήκε αφορμή για να απολύσει τους 4 μετανάστες εργαζόμενους του ΚΕΕΛΠΝΟ.

Οι εργάτες γης, πολλοί από τους οποίους ζουν στην Σκάλα Λακωνίας ακόμα και 20 ή 25 χρόνια βρίσκονταν για 6 ημέρες σε απεργία μπλοκάροντας πλήρως την συλλογή, συσκευασία και διανομή των πορτοκαλιών σε μια από τις σημαντικότερες εξαγωγικές περιόδους της χρονιάς. Τελικά μετά τους εκβιασμούς, τις απειλές αλλά και το στήσιμο ενός ολόκληρου απεργοσπαστικού μηχανισμού, οι απεργοί εργάτες αποφάσισαν να γυρίσουν στις δουλειές τους κρατώντας την οργάνωση των γενικών τους συνελεύσεων κάθε δυο μέρες.

Η ως τώρα εμπειρία εκτός από τα θετικά βήματα οργάνωσης και την κατάκτηση από την μεριά των εργατών γης των συλλογικών διαδικασιών, έχει φέρει και πρακτικά αποτελέσματα. Ο Φώτης Μανωλάκος ή “Μπάμπης” και ο “Μήτσος” από το ΑΤ Βλαχιώτη, οι δυο μπάτσοι που κατηγορούνται προσωπικά από τους μετανάστες για τις ρατσιστικές επιθέσεις και τις συλλήψεις έχουν εξαφανιστεί αφού -όπως λένε οι μετανάστες- “τους μάζεψαν” και τους έδωξαν από την περιοχή έστω και για λίγο.

Εργασιακή Επιτροπή

Ταυτόχρονα ο δήμαρχος Ευρώτα, Γιάννης Γρυπιώτης ξαφνικά ξέχασε τις ρατσιστικές του επιθέσεις και ζήτησε συνάντηση με τους μετανάστες εργάτες γης. Ωστόσο η συνάντηση που είχε μαζί του η εκλεγμένη Εργασιακή Επιτροπή με την συνδρομή του προέδρου της Ένωσης Μεταναστών Εργατών και επικεφαλής της Πακιστανικής Κοινότητας Τζαβέντ Ασλάμ ήταν χωρίς κανένα απολύτως αποτέλεσμα.

“Του ζητήσαμε 4 πράγματα”, τόνισε στην ομιλία του μετά την συνάντηση και κατά την διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης ο Τζαβέντ Ασλάμ. Να μας δώσει έναν χώρο για να κάνουμε μια ώρα προσευχή και να γιορτάσουμε το τέλος του Ραμαζανιού στις 28 Ιούλη. Αρνήθηκε. Του ζητήσαμε στις αρχές του Αυγούστου να μας παραχωρήσει κάποιο χώρο στο δημαρχείο και να είναι και αυτός παρών στην ορκωμοσία της νεοεκλεγείσας εργασιακής επιτροπής. Αρνήθηκε ξανά. Του ζητήσαμε να έρθει μπροστά στις κάμερες και στη συνέλευση των εργατών γης, να δηλώσει τη στήριξη του ανοιχτά και όχι πίσω από κλεισμένες πόρτες και γραφεία. Δεν ήθελε να το συζητήσει. Τέλος ζητήσαμε την άμεση επαναπρόσληψη των 4 απολυμένων από το ΚΕΕΛΠΝΟ μεταναστών διερμηνέων και βοηθών. Και πάλι ο Δήμαρχος αρνήθηκε να παρέμβει”.

“Εμείς θα συνεχίσουμε να συνεδριάζουμε σε αυτή την πλατεία. Θα προχωρήσουμε σε μηνύσεις ώστε να τιμωρηθούν όλοι αυτοί -όσο ψηλά και αν βρίσκονται στην αστυνομία ή στα διάφορα θεσμικά όργανα- που χτυπάνε μετανάστες και που μας φέρονται ρατσιστικά. Μέχρι να γυρίσουν όλοι οι συμπατριώτες μας από τα στρατόπεδα συγκέντρωσης, μέχρι να πάρουμε όλοι χαρτιά και ίσα δικαιώματα”.

Μαρούσι

Αντιφασιστική διαδήλωση στις 24 Ιούλη καλούν πολίτες, φορείς, συλλογικότητες του Μαρουσιού και των γειτονικών δήμων αντιδρώντας στο άνοιγμα γραφείων της Χρυσής Αυγής στη γειτονιά (Λ. Κηφισίας 141 και Μαραθωνοδρόμου). Η διαδήλωση θα ξεκινήσει από το σταθμό του ΗΣΑΠ στο Μαρούσι και θα βαδίσει στα γραφεία των νεοναζί. Είχε προηγηθεί μια πρώτη άμεση κινητοποίηση την περασμένη Παρασκευή 11 Ιούλη στην οποία συμμετείχαν πάνω από 200 αντιφασίστες και αντιφασίστριες.

Η νέα διαδήλωση αποφασίστηκε σε ανοιχτή σύσκεψη που κάλεσαν τη Δευτέρα 14 Ιούλη η δημοτική κίνηση Αμαρουσιού **Εκτός Των Τειχών** και η **ΚΕΕΡΦΑ Βορείων**. Στη σύσκεψη συμμετείχαν τα δημοτικά σχήματα **Ενότητα, Ανατροπή και Έργο για το Μαρούσι, Εκτός Σχεδίου Νέας Ιωνίας, Δράση για μια Άλλη Πόλη στα Βριλήσσια, Ρήξη και Ανατροπή στο Νέο Ηράκλειο**, ο τοπικός **Σύλλογος Δασκάλων**, εκπρόσωποι της τοπικής **Ενώσης Γονέων** και της **ΕΛΜΕ**, της **Επιτροπής Αγώνα Κηφισίας** καθώς και η **ΑΝΤΑΡΣΥΑ Βορείων**.

Για την προετοιμασία της διαδήλωσης θα κυκλοφορήσει προκήρυξη και αφίσα, ενώ την Παρασκευή 18 Ιούλη οργανώνεται στους δρόμους του Μαρουσιού μεγάλη εξόρμηση με μικροφωνική και μοίρασμα ανακοίνωσης. Και αυτή η απόπειρα των νεοναζί να στήσουν, λίγο καιρό αφότου ξεκουμπίστηκαν από το Νέο Ηράκλειο, νέο ορμητήριο της δολοφονικής δράσης τους, θα βρει το αντιφασιστικό κίνημα απέναντί της.

Καλλιθέα

Ρατσιστική επίθεση και ξυλοδαρμό από δύο αγνώστους κατήγγειλε ο οδηγός ταξί, Τσίμπι Οζεμπούκα, μετανάστης από τη Νιγηρία. Το γεγονός σημειώθηκε την Τρίτη 8 Ιούλη το μεσημέρι στο βενζινάδικο της Renoil στη Καλλιθέα, στην οδό Θησέως, στη γειτονιά της Αγίας Ελεούσας.

Δύο υπάλληλοι επιτέθηκαν αρχικά φραστικά και μετά φυσικά στον Τ. Οζεμπούκα. Αφού στην αρχή προσπάθησαν να τον διώξουν από το βενζινάδικο λέγοντάς του χαρακτηριστικά «Εδώ είναι Ελλάδα. Πρέπει να μάθεις να μας σέβεσαι», στη συνέχεια του επιτέθηκαν με μπουνιές και κλωτσιές. Σταμάτησαν αφού τον χτύπησαν με σφοδρότητα και ρίχνοντάς τον κάτω. Ένα χρόνο πριν, τον Αύγουστο του 2013, δύο μετανάστες από το Μπαγκλαντές, ο **Τζαχίρ Ντάκουα** και ο **Φαλγέ Ραχμάν** καθώς επέστρεφαν από την εργασία τους δέχθηκαν δολοφονική επίθεση από δύο φασίστες οι οποίοι τους χτύπησαν με καδρόνια. Σταμάτησαν μόνο όταν οι κάτοικοι της γειτονιάς βγήκαν στο δρόμο για να τους σταματήσουν. Ενωμένοι ντόπιοι και μετανάστες θα τσακίσουμε τους νεοναζί στις γειτονιές και στους χώρους δουλειάς.

Ραφαήλ Καστρίτης

Κόρινθος

Αντιρατσιστική συναυλία έξω από το Κέντρο Κράτησης Μεταναστών στην Κόρινθο πραγματοποιήθηκε το Σάββατο 12 Ιούλη με σύνθημα **“Κανένα στρατόπεδο συγκέντρωσης, ποτέ και πουθενά”!**

Τη μουσική διαμαρτυρία οργάνωσαν η **Α' ΕΛΜΕ**, ο **Συλλόγος Εκπαιδευτικών Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης**, η **Αντιρατσιστική Πρωτοβουλία Κορίνθου** και το **Κοινωνικό Ιατρείο Κορίνθου**. Το αίτημα των διοργανωτών να επιτραπεί η είσοδος σε εκπροσώπους τους (γιατρούς, δικηγόρους κλπ) στο στρατόπεδο ώστε να καταγράψουν την κατάσταση των κρατούμενων μεταναστών και να τους προσφέρουν τη βοήθειά τους, είχε απορριφθεί την προηγούμενη μέρα από την κεντρική διεύθυνση της αστυνομίας “για λόγους ασφαλείας”!

Τρίκαλα

Με κεντρικό σύνθημα **«Ανοιχτά σύνορα, ανοιχτά μυαλά - Κόκκινη κάρτα στον ρατσισμό»** έγινε στις 11 και 12 Ιούλη το 3ο αντιρατσιστικό φεστιβάλ στα Τρίκαλα.

Πλήθος κόσμου συμμετείχε και τις δύο ημέρες στο φεστιβάλ, στο χώρο του οποίου πραγματοποιήθηκαν εκθέσεις, προβολές, παζάρια, εκδηλώσεις, παραστάσεις και συναυλίες. “Πάνω από 100 άτομα παρακολούθησαν τη συζήτηση που έγινε τη δεύτερη μέρα για το φασισμό και τους κρατικούς μηχανισμούς”, μας είπε ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**, μέλος της ΚΕΕΡΦΑ και της Πρωτοβουλίας για την Πολιτική Αγωγή του Αντιφασιστικού Κινήματος που ήταν ομιλητής στην εκδήλωση.

Στη φυλακή ο νο2 φυρερίσκος

Στη φυλακή βρίσκεται από την προηγούμενη βδομάδα ο νο2 φυρερίσκος της Χρυσής Αυγής Κασιδιάρης με την κατηγορία της διακεκριμένης οπλοκατοχής με σκοπό την διάθεση σε εγκληματική συμμορία. Όμως αυτό που εκπλήσσει δεν είναι το γεγονός της προφυλάκισής του, αλλά το πώς κατάφερε να μείνει δέκα ολόκληρους μήνες έξω από την φυλακή.

Με ποιο κριτήριο η δικαστική εξουσία τον περασμένο Σεπτέμβρη έβαλε στην φυλακή τον αρχηγό, αλλά άφησε ελεύθερο τον υπαρχηγό και εκπαιδευτή των ταγμάτων εφόδου, κατ’ αναλογία φυλάκισε τον Χίτλερ αλλά άφησε τον Γκέμπελς;

Μάλλον με το κριτήριο που δεκαετίες τώρα χάιδευε τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής ρίχνοντάς τους στα μαλακά. Θυμίζουμε την περίπτωση του μαχαιρώματος στην Πανεπιστημιούπολη όπου οι δικαστές αθώωσαν τον Κασιδιάρη και διέσυραν την πανεπιστημιακή, μοναδική αυτόπτη μάρτυρα.

Φυσικά οι δικαστές δεν δρούσαν από μόνοι τους. Είχαν την κάλυψη όλων των τελευταίων κυβερνήσεων και περισσότερο από όλες της μνημονιακής συγκυβέρνησης Σαμαρά.

Τον Σεπτέμβρη μετά την δολοφονία Φύσσα η συγκυβέρνηση Σαμαρά έριξε μερικές από τις γέφυρες που την συνέδεαν με την Χρυσή Αυγή αλλά άφησε ανοιχτές αυτές που πιθανά θα οδηγούσαν σε μια «σοβαρότερη Χρυσή Αυγή». Ο Μιχαλολιάκος στην φυλακή, και ο Κασιδιάρης να μαγειρεύει συμμαχίες με τον Μπαλτάκο στις τουαλέτες και τους διαδρόμους του κοινοβουλίου.

Αυτή η τακτική δεν επαναπάτρισε

ούτε ένα ψηφοφόρο στην χρεοκοπημένη Νέα Δημοκρατία. Οι γέφυρες αποδείχτηκαν μονής κατεύθυνσης. Ο Κασιδιάρης κατέβηκε ανενόχλητος για δήμαρχος της Αθήνας και πήρε 16% παριστάνοντας από πάνω ότι είναι και «θύμα σκευωρίας».

Αποκάλυψη

Το πόσο «σκευωρία» είναι οι κατηγορίες που βαραινούν τον Κασιδιάρη φάνηκε και από την τελευταία αποκάλυψη σχετικά με τα μηνύματα που αντάλλαξε στο κινητό τις μέρες του ναζιστικού πογκρόμ, για το οποίο είχαμε αφιερώσει λεπτομερές δισέλιδο στο προηγούμενο φύλλο της Εργατικής Αλληλεγγυής.

Λίγο μετά την δολοφονία του **Αλίμ Αμπντούλ Μανάν**, που η ΕΛ.ΑΣ, έτρεξε να κουκουλώσει σαν ξεκαθάρισμα λογαριασμών μεταξύ μεταναστών, ο Κασιδιάρης στις 12/5/11, την ώρα που ηγείτο του πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας, λάμβανε τα εξής μηνύματα στο κινητό του: «...στο νοσοκομείο αριστεροί και ένας ξένος σφαγμένος από Έλληνα στα Πατήσια», για να πάρει την απάντηση από τον Κασιδιάρη: «γαμήστε τους...».

Η δολοφονία του Αλίμ Αμπντούλ

Μανάν πρέπει να βρει δικαίωση, όπως νωρίτερα φέτος αυτή του Σαχζάτ Λουκμάν και οι ένοχοι, που αυτήν την φορά μπορούν να φτάσουν ακόμα πιο ψηλά στην ιεραρχία, να σαπίσουν όλοι τους τη ζωή στην φυλακή.

Όλοι όσοι θεωρούν ότι οι φυλακίσεις των ταγμάτων εφόδου και των βουλευτών της Χ.Α είναι «πολιτικές διώξεις», που «στο τέλος ίσως ωφελούν την Χ.Α» θα πρέπει να κοιτάξουν τον εαυτό τους στον καθρέφτη και να απαντήσουν για ποιο λόγο τέτοιοι νεοναζί δολοφόνοι να έχουν το δικαίωμα να κυκλοφορούν ελεύθεροι.

Η μόνη δύναμη που μπορεί να το εγγυηθεί αυτό δεν είναι ούτε οι δικαστές, ούτε καμιά κυβέρνηση. Η δύναμη που επέβαλλε 10 μήνες μετά, την φυλάκιση του Κασιδιάρη δεν είναι άλλη από το αντιφασιστικό κίνημα που σε γειτονιές, δικαστήρια, εκλογικά κέντρα δεν σταμάτησε ούτε στιγμή να συγκρούεται μαζί τους, απαιτώντας να κλείσουν ένα-ένα τα γραφεία τους. Επόμενο βήμα, ο Αντιφασιστικός Σεπτέμβρης (βλέπε σελ. 20) που έρχεται σε λίγες βδομάδες και πρέπει να φτάσει σε κάθε πόλη, χωριό και γειτονιά.

Γ.Π.

FRONTEX σημαίνει πρόσφυγες πνιγμένοι

Εξι νεκροί και 17 αγνούμενοι είναι ο τραγικός απολογισμός του νέου εγκλήματος της πολιτικής των κλειστών συνόρων κοντά στο Καρλόβασι της Σάμου, όταν την περασμένη Παρασκευή βυθίστηκε η λέμβος που μετέφερε 38 πρόσφυγες από τη Συρία.

Τις ίδιες μέρες ο υπουργός Ναυτιλίας **Βαρβιτσιώτης** έκανε περιοδεία στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου. Μετά την είδηση του πνιγμού των 6 μεταναστών ο υπουργός αφού εξέφρασε τη “θλίψη” πρόσθεσε “Ως Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναλάβαμε πρωτοβουλίες και εργασθήκαμε σκληρά για μία μεταναστευτική πολιτική που θα αντιμετωπίζει το πρόβλημα της παράνομης μετανάστευσης στη ρίζα του”.

Αν για τον υπουργό “αντιμετώπιση του προβλήματος στη ρίζα του” είναι ο πνιγμός των αθώων ανθρώπων, η απάντηση ήρθε αυτή τη φορά από τους κατοίκους της Τήλου. 43 πρόσφυγες από τη Συρία, ανάμεσά τους γυναίκες και παιδιά, γλύνωσαν το θάνατο χάρη στην κινητοποίηση των κατοίκων του νησιού που έσπευσαν με βάρκες να τους γλυτώσουν τα ξημερώματα του περασμένου Σαββάτου 12/7. Οι πρόσφυγες είχαν εγκαταλειφθεί από δουλμπόρους σε απόκρημνα βράχια, εντοπίστηκαν από ψαράδες, οι οποίοι αμέσως ειδοποίησαν και

άλλους κατοίκους που έσπευσαν στο σημείο προκειμένου να σώσουν τους μετανάστες και να τους μεταφέρουν στο Λιμάνι. Το εντυπωσιακό είναι ότι στο δημοτικό σχολείο του νησιού φιλοξενούνταν ήδη άλλοι 100 πρόσφυγες και μετανάστες που έφθασαν στο νησί με παρόμοιο τρόπο.

Συγκλονιστικά είναι τα όσα δήλωσε η Δήμαρχος Τήλου, **Μαρία Καμμά** στην Εφημερίδα των Συντακτών: “Μέχρι στιγμής, οι κάτοικοι φτιάχνουν ομάδες που τους παρέχουν μια φροντίδα κι ένα ζεστό χαμόγελο, να νιώσουν οι άνθρωποι κάπως καλά. Μαθαίνω ότι σε άλλες περιοχές υπάρχουν αντιδράσεις. Λένε ότι μια τέτοια δομή φιλοξενίας θα πλήξει τον τουρισμό. Εγώ αυτό που είδα με έκανε να νιώσω ανθρώπινα και ζεστά. Έβγαιναν άνθρωποι, τουρίστες, από τα σκάφη τους με σακούλες, με φαγητά και τα πήγαιναν στον αστυνομικό σταθμό και τα έδιναν στους ανθρώπους...Η εικόνα αυτή που τρέξαμε και τους βοηθήσαμε είναι δυσφήμιση για την Ελλάδα; Και δεν ενοχλούν τους τουρίστες οι εικόνες από άλλες περιοχές, που κρατάνε τους ανθρώπους μες στον ήλιο σ’ ένα μπαλκόνι και τους έχουν να ουρούν μέσα σε μπουκάλια από νερό;».

Κ.Θ.

40 χρόνια από το πραξικόπημα στην Κύπρο και την επιστράτευση της “σαγιονάρας”

Στις 15 Ιούλη του 1974 η χούντα του Ιωαννίδη που κυβερνούσε στην Αθήνα έδωσε την εντολή για την εφαρμογή του σχεδίου της ανατροπής –και δολοφονίας- του προέδρου Μακάριου στη Λευκωσία της Κύπρου. Για την εκτέλεση του πραξικοπήματος κινήθηκαν οι μονάδες της ελληνοκυπριακής Εθνικής Φρουράς, που τη διοικούσαν Ελλαδίτες αξιωματικοί, η ΕΛΔΥΚ σε ρόλο υποστήριξης.

Συνήθως οι αναφορές στο πραξικόπημα στην Κύπρο, κάθε χρόνο τέτοιες μέρες, είναι μόνο μια σύντομη εισαγωγή για την εξιστόρηση της τουρκικής εισβολής που το ακολούθησε. Το πραξικόπημα ήταν «προδοτικό» μέρος μιας συνωμοσίας για τη διχοτόμηση της Κύπρου, αυτή είναι η πιο διαδεδομένη εξήγηση.

Όσο παράξενο κι αν ακούγεται, με αυτό τον τρόπο το έγκλημα της χούντας υποβαθμίζεται. Οι πραξικοπηματίες μόνο «άφρονες αξιωματικοί» (για άλλη τετριμμένη φράση) δεν ήταν. Ήταν οι χασάπηδες του Πολυτεχνείου που βούτηξαν την Κύπρο στο αίμα για να σώσουν τα συμφέροντα και να εξασφαλίσουν τα συμφέροντα του ελληνικού καπιταλισμού.

Το πραξικόπημα εκδηλώθηκε το πρωί της 15 Ιούλη. Η τουρκική εισβολή ξεκίνησε στις 20 Ιούλη. Τι μεσολάβησε σε αυτές τις πέντε μέρες; Η αντίσταση των ελληνοκυπρίων στο πραξικόπημα. Και τα εγκλήματα των χουντικών –με τις συνοπτικές εκτελέσεις και δολοφονίες ελληνοκυπρίων μακαριακών και αριστερών.

Φαντάροι που δεν υπάκουσαν στις διαταγές των πραξικοπηματιών δολοφονήθηκαν. Πέρασαν δεκαετίες για να αποκαλυφθεί, ύστερα από την επιμονή της οικογένειάς του, ότι ο οπλίτης των ΛΟΚ Σωτήρης Κωσταντίνου δεν σκοτώθηκε στην επίθεση στο Προεδρικό Μέγαρο, αλλά δολοφονήθηκε από τους αξιωματικούς του με μια σφαίρα στο κεφάλι. Μόνο μετά την εκλογή Χριστόφια έγινε κατορθωτή η εκταφή του και νέα αυτοψία. Τελικά η Εθνική Φρουρά αναγκάστηκε να κάνει έρευνα για να αποκαταστήσει την αλήθεια. Μια άλλη τέτοια περίπτωση ήταν του **Μαθαίου Μαθαίου**. Στις 12 Ιούλη φέτος έγινε η νέα ταφή των λειψάνων του.

Ο περιβόητος **Ντάνος**, αξιωματικός του Ναυτικού, ανέλαβε διοικητής του Γενικού Νοσοκομείου Λευκωσίας και δεν επέτρεπε την περίθαλψη τραυματισμένων αντιστασιακών ή και τους

αποτελείων ο ίδιος. Πολλοί είναι ακόμα σήμερα στις λίστες των «αγνοούμενων». Ο ιερέας **Παναγιώτης Παπάστος** είχε καταθέσει μαρτυρίες για τους ομαδικούς τάφους που θάβονταν οι δολοφονημένοι αντιστασιακοί, τα «κομμούνια» κι οι «μούσκοι» (οπαδοί του Μακάριου).

«Πρόεδρο» της Κύπρου οι πραξικοπηματίες διόρισαν τον **Νίκο Σαμψών**, βουλευτή, εκδότη και βετεράνο της ΕΟΚΑ. Ο Σαμψών εκτός από τις καλές σχέσεις με τη χούντα της Αθήνας και τις σχέσεις του με την αντιμακαριακή παράταξη στην οποία είχε μεταπηδήσει, είχε και απρόταχτα «εθνικά» διαπιστευτήρια: ήταν ο οπλαρχηγός που τα Χριστούγεννα του 1963 είχε «εκκαθαρίσει» την Ομορφίτα, ένα τουρκοκυπριακό προάσιο της Λευκωσίας και γι' αυτή την δράση του είχε κερδίσει το προσώνυμο «ο χασάπης της Ομορφίτας» από τους τουρκοκύπριους.

Ανταγωνισμοί

Οι ακροδεξιοί φονιάδες της ΕΟΚΑ Β' (είχε συκροτηθεί το '71 όταν ο Γρίβας ξανακατέβηκε στην Κύπρο με εντολές της χούντας) δεν ήταν κάποιοι τυχαίοι. Είχαν βγει από τα σπλάχνα του κρατικού μηχανισμού που είχε σπείθει όταν η Κύπρος έγινε ανεξάρτητο κράτος μετά τις Συμφωνίες της Ζυρίχης-Λονδίνου το 1960. Ούτε οι χουντικοί της Αθήνας ήταν «καινούργιοι». Σχεδόν όλοι τους είχαν υπηρετήσει κατά καιρούς στην Κύπρο είτε στα τμήματα του ελληνικού στρατού είτε στην Εθνική Φρουρά.

Το πρόβλημα της χούντας με τον Μακάριο δεν ήταν ιδεολογικό, παρόλο που τον κατηγορούσαν ότι έχει γίνει «ο Κάστρο της Μεσογείου». Ο Μακάριος ήταν συντηρητικός, εθνικιστής και αντικομμουνιστής. Η Κύπρος «φιλοξενούσε» (συνεχίζει σήμερα) τη μεγαλύτερη βρετανική στρατιωτική βάση έξω από τη Βρετανία και ήταν διάσπαρτη με αμερικάνικα ραντάρ.

Η χούντα ήθελε την Λευκωσία προέκταση της Αθήνας, με απώτερο σκοπό την «ένωση» με την «μητέρα πατρίδα». Ο Μακάριος ήθελε την Λευκωσία ένα ανεξάρτητο σημείο στους ανταγωνισμούς στην Ανατολική Μεσόγειο ανάμεσα στην Αθήνα και την Άγκυρα.

Αυτή η κόντρα είχε παρελθόν. Μέχρι τις αρχές της δεκαετίας του '50 η Κύπρος ήταν σχεδόν άγνωστη λέξη για τους πολιτικούς της Ελλάδας και

Το Προεδρικό Μέγαρο στη Λευκωσία κατεστραμμένο από τους πραξικοπηματίες

της Τουρκίας. Όμως, εκείνη την περίοδο συνέβησαν δυο πράγματα. Ο ελληνικός και ο τουρκικός καπιταλισμός είχαν αναβαθμιστεί λόγω της συμμετοχής τους στο ΝΑΤΟ. Ξεκινούσε ο ανταγωνισμός τους να γίνει το αφεντικό της περιοχής για λογαριασμό του αμερικανικού ιμπεριαλισμού.

Η Κύπρος γινόταν επίσης κρίσιμη σε μια περίοδο που η Μέση Ανατολή άλλαζε συσθεμα. Το νησί ήταν, και παραμένει, «αβύθιστο αεροπλανοφόρο» για κάθε ιμπεριαλιστική εξόρμηση. Το ποιος θα έλεγχε την Κύπρο αποκτούσε τεράστια σημασία. Έτσι οι κυβερνήσεις ανακάλυψαν τους «αδελφούς» τους στην Κύπρο, ελληνοκύπριους και τουρκοκύπριους.

Το κράτος που γεννήθηκε το 1960 βρισκόταν υπό την υψηλή εποπτεία των «εγγυητριών δυνάμεων», της Ελλάδας, της Τουρκίας και της Βρετα-

νίας. Το Σύνταγμα που επέβαλαν υποτίθεται ότι εξασφάλιζε τα δικαιώματα όλων. Όμως, στην πραγματικότητα ήταν συνταγή για να χυθεί περισσότερο αίμα.

«Θύλακες»

Ο Μακάριος και το ελληνοκυπριακό κεφάλαιο δεν είχαν καμιά διάθεση να μοιραστούν το νέο κράτος με τους τουρκοκύπριους. Το 1963-64 και μετά το 1967 οι ελληνοκυπριακές «πολιτοφυλακές» -εκπαιδευμένες και εξοπλισμένες από τους ελλαδίτες αξιωματικούς- περιόρισαν τους τουρκοκύπριους, το 18% του πληθυσμού, σε «θύλακες» που αντιστοιχούσαν σε 4% της έκτασης του νησιού, τον τρόπο τον είχε δείξει ο Σαμψών στην Ομορφίτα. Ο Σαμψών και το ακροδεξιο παρακράτος γιγαντώθηκαν με τις ευλογίες του επίσημου κράτους.

ου στον αέρα.

Μια συνέπεια αυτών των εξελίξεων ήταν η όξυνση του ελληνο-τουρκικού ανταγωνισμού με κέντρο τα πετρέλαια και τη μοιρασιά του Αιγαίου. Τον Φλεβάρη και τον Μάρτη του 1974 έγιναν οι πρώτες γεωτρήσεις που εντόπισαν κοιτάσματα στον Πρίνο. Σήμερα, αυτά τα κοιτάσματα δεν σημαίνουν και πολλά. Όμως, τότε, έμοιαζαν για μυθώδη θησαυρό. Ποιος είχε δικαίωμα στην εκμετάλλευσή τους;

Έτσι ανοίγει το ζήτημα της έκτασης της υπαλοκρηπίδας και επίσης των χωρικών υδάτων: η ελληνική πλευρά απειλεί ότι σύμφωνα με τη νέα Συνθήκη για το Δίκαιο της Θάλασσας μπορεί να τα επεκτείνει από τα 10 στα 12 μίλια, στην ουσία μετατρέποντας το Αιγαίο σε ελληνική κλειστή θάλασσα περιορίζοντας ασφυκτικά τα διεθνή ύδατα.

Η ανατροπή του Μακάριου θα εξασφάλιζε ένα σημαντικό πλεονέκτημα στην Αθήνα, δηλαδή στη χούντα του Ιωαννίδη. Επίσης, πίστευε ότι ένας «ένδοξος, σύντομος πόλεμος» στην Κύπρο θα της έλυνε και τα εσωτερικά προβλήματα. Ο Ιωαννίδης και η κλίκα του είχαν ανατρέψει τον Παπαδόπουλο και τη δικιά του κλίκα τον Νοέμβριο του 1973 μετά την αιματοβαμμένη καταστολή της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Οι χουντικοί τρώνγονταν μεταξύ τους περιβαλλόμενοι από το μίσος των εργαζόμενων και της νεολαίας. Η σφαγή του Νοέμβρη τους είχε δώσει μόνο μια αβέβαιη παράταση ζωής. Ήταν ζήτημα χρόνου πριν σκάσει ξανά το καζάνι.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Αφιέρωμα στη Μεταπολίτευση θα βρείτε και στο «Σοσιαλισμό από τα Κάτω» που κυκλοφορεί

Το τέλος της χούντας

Αυτό που χρειαζόταν, σκέφτονταν οι χουντικοί, ήταν μια «αποφασιστική» ενέργεια. Κι όπως συμβαίνει συνήθως σε τέτοιες περιπτώσεις και από τέτοιους ανθρώπους, όλα πήγαν εντελώς λάθος από την πρώτη στιγμή.

Οι πραξικοπηματίες στην Κύπρο έκαναν σφαγές, έκαναν λεηλασίες, αλλά δεν κατάφεραν ούτε τον Μακάριο να πιάσουν σε ένα νησί που δεν είναι και αχανές. Η αντίσταση στο πραξικόπημα τους χάλασε τα σχέδια.

Περιμέναν, ακόμα, ότι η Τουρκία δεν θα επενέβαινε, όπως δεν είχε επέμβει το 1963-64 και το 1967. Όμως έπεσαν έξω. Τα στοιχεία είχαν ανέβει και για την τουρκική κυβέρνηση. Αν πετύχαινε το πραξικόπημα ο Ιωαννίδης έλιπιζε ότι θα αποσπούσε την σιωπηλή συναίνεση των ΗΠΑ που θα έβαζαν χέρι στην τουρκική κυβέρνηση. Κι εδώ έπεσαν έξω. Οι ΗΠΑ δεν είχαν κανένα λόγο να στηρίξουν το άλογο που έχανε.

Περιμέναν, ακόμα, ότι η Τουρκική απόβαση. Η επιχείρηση δεν ήταν πρότυπο σχεδιασμού και εκτέλεσης, κάθε άλλο. Όμως, η απέναντι πλευρά ήταν σε χειρότερα χάλια. Στην Κύπρο επικρατούσε χάος, παρόλο που στις 23 Ιουλίου ο «οχταήμερος πρόεδρος» Σαμψών είχε αποχωρήσει και καθήκοντα είχε αναλάβει ο Κληρίδης, τότε πρόεδρος της βουλής.

Οι «λεβέντες» της ΕΟΚΑ Β' προτιμούσαν να σκοτώνουν, να λεηλατούν και να βιάζονται εξαφανίζοντας ολόκληρα χωριά τουρκοκυπρίων από τον χάρτη. Ανάμεσα στην πρώτη (20 Ιούλη) και τη δεύτερη (14 Αυγούστου) φάση της εισβολής, εκτέλεσαν 84 άοπλους τουρκοκύπριους από το χωριό Τόκχη, στο νότο της Κύπρου, και τους έθαψαν σε ομαδικούς τάφους. Την ίδια μέρα, 14 Αυγούστου, δολοφόνησαν 89 γέροντες, γυναίκες και παιδιά από τα χωριά Μάραθα και Σαντάλαρη στο βόρειο τμήμα του νησιού. Το νερό του θύμα ήταν 16 ημερών και το χειρότερο 95 χρονών.

Τα «στελέχη» του πραξικοπήματος που ήταν τόσο γενναίοι απέ-

ναντι σε άμαχους και αντιστασιακούς γίνονταν καπνός με τις οικογένειές τους.

Το χάος έφτανε και στην Αθήνα. Η χούντα κήρυξε γενική επιστράτευση. Για ποιο σκοπό όμως; Πόλεμο με την Τουρκία; Και ποιος εγγυόταν ότι θα νικήσει στον Έβρο αφού δεν κατάφερε καλά-καλά να ελέγξει την Λευκωσία; Οι στρατηγοί, οι πτέραρχοι και οι ναύαρχοι βρισκόταν σε αδιέξοδο.

Χασάπηδες

Υπήρχε κι ένας άλλος παράγοντας. Κανείς δεν μπορούσε να εγγυηθεί ότι οι επιστρατευμένοι θα δέχονταν να πολεμήσουν με επικεφαλής τους χασάπηδες του Πολυτεχνείου. Ακόμα και το σχέδιο της επιστράτευσης «Είχε ουσιαστικό σκοπό, όχι την πολεμική ετοιμότητα απέναντι σε εξωτερική επίθεση, αλλά την απομάκρυνση των επιστρατών σε περιπτώσεις λαϊκών κινητοποιήσεων κατά του καθεστώτος από τα αστικά κέντρα και τον εγκλεισμό σε στρατόπεδα σε όφελος του καθεστώτος» (Τ. Σακελαρόπουλος, Η «Μεταπολίτευση στο Στρατό» Αρχαιοτάξιο Σεπτέμβρης 2013).

Όταν έγινε το Πολεμικό Συμβούλιο στις 20 Ιούλη, ο ναύαρχος Αραπάκης έθεσε το θέμα ως εξής: αν μας κηρύξει τον πόλεμο η Τουρκία, τότε οι φαντάροι θα πολεμήσουν. Αν όμως κηρύξουμε εμείς, τότε θα πουν ότι το κάνουμε για να σώσουμε την χούντα. Και πράγματι, τα έμπειρα των επιστρατευμένων έβραζαν. Η επιστράτευση έγινε «της σαγιονάρας» όχι γιατί η χούντα δεν είχε να δώσει όπλα, αλλά γιατί φοβόταν να τα δώσει.

Αυτό ήταν και το τέλος της. Οι στρατιωτικοί έσπευσαν να παραδώσουν την εξουσία στους «πολιτικούς», δηλαδή τον Καραμανλή. Όλοι έλπιζαν ότι αυτό θα ήταν μια ομαλή διαδικασία. Θα διαψεύδονταν και σε αυτό.

Ενωμεταξύ όμως, ο απλός κόσμος στην Κύπρο, ελληνοκύπριοι και τουρκοκύπριοι, πλήρωσαν με αίμα, βάσανα και δυστυχία τις επεμβάσεις των «μητέρων-πατρίδων».

ΜΕΤΑΠΟΛΙΤΕΥΣΗ 1974-2014
Το κίνημα και η Αριστερά τότε και σήμερα
1974 Anapty National Can
2014 Συνέλευση παραρτημάτων στην ΕΡΤ
Εκδήλωση συζήτηση
ΔΕΥΤΕΡΑ 21 ΙΟΥΛΗ, 7μμ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πολιτιστικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α)
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου
Θα ακολουθήσει προβολή της ταινίας του Θοδ. Μαραγκού «Ο Αγώνας»
www.sekonline.gr
ergatikojotenit.gr
τηλ. 2105241001
εργατική αλληλεγγυή

Εκδηλώσεις

ΓΙΑΝΝΕΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 17/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Ομιλήτης: Κώστας Πίττας

ΠΑΤΡΑ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτης: Γιάννης Σηφακάκης

ΙΛΙΟΝ
ΔΕΥΤΕΡΑ 21/7 δημαρχείο Ιλίου 7μμ
Ομιλήτης: Τάσος Αναστασιάδης

ΧΑΛΚΙΔΑ
ΔΕΥΤΕΡΑ 21/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Διονυσία Πυλαρινού

ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΔΕΥΤΕΡΑ 21/7 Πολιτιστικός χώρος (Κολοκοτρώνη 32Α) 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου
Θα ακολουθήσει προβολή της ταινίας του Θοδ. Μαραγκού «Ο Αγώνας»

ΜΑΡΟΥΣΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 ταράτσα του χώρου της δημ. Κίνησης «Εκτός των Τειχών» (Ν. Πλαστήρα 12 και Ερμού – 2ος ορ.) 7μμ
Ομιλήτες: Τάσος Αναστασιάδης, Δέσποινα Κωστοπούλου, καθαρίστρια του Υπ. Οικονομικών

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 πλατεία Δημαρχείου 7.30μμ
Ομιλήτης: Πάνος Γκαργκάνας

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Πλατεία Μερκούρη 7μμ
Ομιλήτης: Λεάνδρος Μπόλαρης

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Πάρκο έναντι ΕΡΤ-3, 7.30μμ
Ομιλήτες: Πέτρος Κωνσταντίνου, Ζώης Πολυζωίδης, γραμματέας σωματείου ΕΥΑΘ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 πλατεία Γαρδένια 7μμ
Ομιλήτες: Γιάννης Αγγελόπουλος, Διονυσία Πυλαρινού, Ράνια Νενεδάκη, δημοτική σύμβουλος με το «Κίνημα στην Πόλη»

ΚΥΨΕΛΗ
ΤΕΤΑΡΤΗ 23/7 Πολιτιστικό Κέντρο 7μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ
ΠΕΜΠΤΗ 24/7 Πλατεία Νίκης (τριγωνάκι) 7μμ
Ομιλήτης: Πάνος Γκαργκάνας

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ
ΠΕΜΠΤΗ 24/7 Αίθουσα Δημοτικού Συμβουλίου 6.30μμ
Ομιλήτρια: Μαρία Στύλλου

ΧΑΛΑΝΔΡΙ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 25/7 πλατεία 7.30μμ
Ομιλήτες: Λεάνδρος Μπόλαρης, Γαβρήλος Κασσιμάτης, ΕΡΤ

ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΔΕΥΤΕΡΑ 28/7 Εργατικό Κέντρο 7μμ

ΧΑΝΙΑ
ΤΕΤΑΡΤΗ 30/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ

«Για να επικρατήσει το κακό, το μόνο που χρειάζεται είναι οι καλοί να μην κάνουν τίποτα». Ακούγεται ηθικολογικό, όμως περιγράφει την αλήθεια απόλυτα στην πραγματική ιστορία της Κίτυ Γενοβέζε, μιας νεαρής γκαρσόννας που μαχαιρώθηκε μέχρι θανάτου στην είσοδο της πολυκατοικίας της στο Κουίνς της Ν.Υόρκης το 1964.

38 γείτονες της Κίτυ πήραν είδηση το συμβάν, όμως κανείς δεν έκανε την παραμικρή ενέργεια να το εμποδίσει ή έστω να βοηθήσει τη γυναίκα, να φωνάξει το 100 ή κάτι άλλο. Πολλά έχουν γραφτεί από τότε, από δακρύβρεχτα άρθρα για τον εγωισμό και την αναισθησία του σύγχρονου ανθρώπου των μεγαλουπόλεων μέχρι την εισαγωγή νέων λημμάτων στην ψυχολογία, όπως «διάχυση ευθύνης» και το φαινόμενο του «παρατηρητή/bystander». Κοινό σημείο όλων των αναλύσεων, η απόδοση ευθύνης στον «κυνικό, αδιάφορο, ανεύθυνο» ανθρωπάκο της μοντέρ-

38 Μάρτυρες

να εποχής.

Το 2012, με αφορμή την έκδοση του βιβλίου του Ντιντιέ Ντεκουάν «Έτσι πεθαίνουν οι γυναίκες;», ο Βέλγος κινηματογραφιστής Λουκά Μπελβό γυρίζει μια ταινία πάνω στο ίδιο θέμα, μεταφερμένη στη σύγχρονη Χάβρη.

Η Λουίζ επιστρέφει από επαγγελματικό ταξίδι και βρίσκει τη γειτονιά της αναστατη από την άγρια δολοφονία μιας κοπέλας στην απέναντι πολυκατοικία. Οι 38 ένοικοι, μαζί και ο αρραβωνιαστικός της, Πιέρ, «δεν είδαν ούτε άκουσαν τίποτα». Η Λουίζ εργάζεται σε ναυτιλιακή εταιρία, ο Πιέρ είναι πλοηγός μεγάλων πλοίων στο κολοσιαίο λιμάνι της Χάβρης. Φαινομενικά τα έχουν όλα: Καλή δουλειά, ωραίο μεσοαστικό διαμέρισμα, μια «σοβαρή» σχέση. Συμπο-

νούν το θάνατο της γυναίκας, μέχρι εδώ όλα καλά, ο φάκελος της υπόθεσης βαίνει προς το κλείσιμο. Αλλά σύντομα ο Πιέρ σπάει.

Κραυγές

Ομολογεί ότι το βράδυ του φόνου ήταν στο διαμέρισμα και ενώ άκουσε τις σπαρακτικές παρατεταμένες κραυγές του θύματος, έμεινε αδρανής σαν σπλήη άλατος, χωρίς να κατανοεί το γιατί.

Οι τύψεις του τον οδηγούν σε ένορκη κατάθεση στους μπάτσους, θα «δώσει» τους γείτονες και θα χαλάσει την ανώδυνη σούπα που τόσο βόλευε την αστυνομία, τον εισαγγελέα και όλη την τοπική κοινωνία. Με την αρωγή ενός επιθεωρητή και μιας δημοσιογράφου, το θέμα δημοσιοποιείται και οι αρχές αναγκάζονται

να ανοίξουν το φάκελο και να ζητήσουν ευθύνες από τους 38 ενοίκους-μάρτυρες.

Τι τρέχει λοιπόν; Είμαστε όλοι αναισθητα «ζώα» που αδιαφορούμε για τον πλησίον μας; Έχει να κάνει με την ανθρώπινη φύση; Με τον πολιτισμό; Ο Μπελβό με την ταινία του ανοίγει μια διαφορετική ερμηνεία. Παρακολουθούμε ανθρώπους που ζουν, δουλεύουν, κινούνται σε ένα από τα μεγαλύτερα λιμάνια της Ευρώπης. Οι γερανοί και τα μηχανήματα εκφόρτωσης είναι πανταχού παρόντα, μαζί με τα hi-tech γραφεία, τα πελώρια πλοία, το καρνάγιο παραδίπλα.

Όλοι συνδέονται μεταξύ τους μέσω της εργασίας τους στο γιγάντιο λιμάνι, αλλά δεν συνδέονται πραγματικά, μέσω κοινωνικών σχέσεων. Δεν γνωρίζει ο ένας τον άλλο, κλεισμένοι μέσα σε διαμερίσματα ή μοντέρνα αυτοκίνητα, αποστασιοποιημένοι από την ίδια την καθημερινότητα, από την καταραμένη επιταγή

να τελειώσει άλλη μια μέρα και να ξεκινήσει η επόμενη χωρίς μπλεξίματα, χωρίς ταρακουνήματα και η ζωή να συνεχιστεί «ομαλά». Αλλοτρίωση είναι ο όρος που χρησιμοποίησε ο Μαρξ για το φαινόμενο και είναι επίκαιρος κι ας έχουν περάσει τόσα χρόνια. Δεν έχει να κάνει με την ανθρώπινη αθλιότητα, είναι βασικό συστατικό του καπιταλισμού, ριζωμένο στην παραγωγή και κυριαρχεί σε όλες τις σφαίρες της ζωής.

Η ταινία σε μπάζει στην προβληματική χωρίς διδακτισμό, αντίθετα είναι στενάχωρη, αργή, βασανιστική. Η υποβλητική μουσική δένει τέλεια με το μουντό καιρό και τις δαιδαλώδεις εικόνες από το λιμάνι και από τη γειτονιά των 38 ενοίκων. Απογοητεύει όσους περίμεναν ένα αστυνομικό θρίλερ όμως αποζημιώνει όλους εμάς που περιμέναμε το θεμελιώδες από την τέχνη: Να θέσει τα ερωτήματα της εποχής μας.

Δήμητρα Κυρίλλου

Μέχρι το τέλος

Η πρόσφατη ταινία του Τόμι Λι Τζόουνς εξακολουθεί να παίζεται στα σινεμά και είναι αντάξια της προβληματικής πάνω στο «Αμερικανικό όνειρο» που ο κινηματογραφιστής και ηθοποιός έχει ανοίξει με τις προηγούμενες ταινίες του (Οι 3 ταφές του Μελκιάδης Εστράδα, Η κοιλιά του Ιλά).

Αυτή τη φορά μιλάει ευθέως για τις ρίζες του «ονείρου», στην Αμερική του 19ου αιώνα, την εποχή της μεγάλης εξάπλωσης προς τα Δυτικά. Μόνο που η κατάκτηση των αχανών πεδιάδων που επρόκειτο να γίνει σήμα κατατεθέν της «χώρας του Μάρλμπορο» είχε και παράπλευρες απώλειες. Σε μια απομονωμένη κοινότητα της Νεμπράσκα τρεις γυναίκες κυριολεκτικά χάνουν τα μυαλά τους και αναλαμβάνει να τις μεταφέρει στην «πολιτισμένη» Αϊόβα η Μέρι Μπι Κάντι (πολύ καλή η Χίλρι Σουόνκ), μια σκληροτράχηλη πλην όμως καλλιεργημένη μοναχική γυναίκα, η οποία προσλαμβάνει για συνοδό έναν τυχοδιώκτη που τον υποδύεται ο ίδιος ο Τόμι Λι Τζόουνς. Το ταξίδι τους είναι ένα μωσαϊκό της αγριότητας – όχι της Δύσης – αλλά της καπιταλιστικής κατάκτησης, της γενοκτονίας των αυτοχθόνων και του κυνισμού της επιβίωσης, που εναλλάσσονται με σουρεαλιστικά συγμιότυπα (σκηνή στο μοτέλ) και με σκηνές γεμάτες λυρισμό και ευαισθησία, όπου η Μέρι αποδεικνύεται πραγματικό παλληκάρι.

«Είναι μια ταινία για τον Αμερικανικό ιμπεριαλισμό», δήλωσε στις Κάνες ο Λι Τζόουνς, ο οποίος πολιτικά υποστηρίζει τους Δημοκρατικούς, το 2003-5 πάντως είχε πρωτοστατήσει στις διαμαρτυρίες κατά του πολέμου στο Ιράκ.

Η Σκύλα

Η «Σκύλα» του Ζαν Ρενουάρ είναι μια εκπληκτική κλασική ταινία που βγαίνει σε επανέκδοση. Γυρίστηκε το 1931 και είναι μόλις η δεύτερη ομιλούσα ταινία του μεγάλου κινηματογραφιστή (που είναι γιος του ιμπρεσιονιστή ζωγράφου Πιέρ Ογκιστ Ρενουάρ).

Συνδυάζει πλήθος πρωτοποριακά στοιχεία: Ως προς το ύφος δεν είναι μια κινηματογραφημένη θεατρική παράσταση όπως οι περισσότερες από τις πρώτες ομιλούσες ταινίες, αλλά ένα εξπρεσιονιστικό κάδρο-μελέτη πάνω στα ανθρώπινα πάθη. Θεματικά υπήρξε πολύ τολμηρή: Ένας καλοστεκούμενος μεσήλικας ερασιτέχνης ζωγράφος ερωτεύεται μια κυνική τυχο-

διώκτρια που τον εκμεταλλεύεται στυγνά και σταδιακά παίρνει την κάτω βόλτα και οδηγείται στο έγκλημα. Για πολλούς εδώ βρίσκεται η απαρχή του φιλμ νουάρ.

Ταυτόχρονα η «Σκύλα» αποτελεί αρχή της ονομαζόμενης ρεαλιστικής περιόδου του δημιουργού που θα κορυφωθεί με τη «Μεγάλη Χίμαιρα» και τον «Κανόνα του παιχνιδιού». Δηλαδή, αν και μυθοπλασία, γυρίστηκε σε ύφος ντοκιμαντέρ, σε φυσικούς χώρους στη Μονμάρτρη, δίνοντας την εντύπωση ότι η κάμερα κινηματογραφεί σκηνές από την καθημερινότητα, κάτι πολύ ασυνήθιστο στην εποχή της.

Γυρίστηκε σε ριμέικ από τον Φριτς Λαγκ (ως Scarlet street), στις δε ΗΠΑ η προβολή της επιτράπηκε μόλις το 1976! Παραμένει ταινία αναφοράς και σήμερα!

Έναν αιώνα μετά τη σφαγή του Λάντλοου και τη δολοφονία του Έλληνα μετανάστη και συνδικαλιστή Λούη Τίκα (Ηλία Σπαντιδάκη) από το Ρέθυμνο, το ντοκιμανταίρ "Palikari - Ο Λούης Τίκας και η Σφαγή του Λάντλοου" της Λαμπρινής Θωμά και του Νίκου Βεντούρα που κυκλοφόρησε μέσα στο 2014 και παίχτηκε και στο 4ήμερο Μαρξισμός 2014, έρχεται να φωτίσει μια από τις πιο κομβικές στιγμές του αμερικάνικου εργατικού κινήματος.

«Στην διάρκεια ενός ταξιδιού στην Αμερική σταματώντας στο Λάντλοου συνειδητοποιήσαμε τη σημασία που έχει στη συνείδηση των ανθρώπων της περιοχής η κληρονομιά των εργατικών αγώνων της αρχής του 20ου αιώνα και ειδικότερα η προσωπικότητα του Λούη Τίκα», θα πει μιλώντας στην Ε.Α. η Λαμπρινή Θωμά σκηνοθέτης της ταινίας.

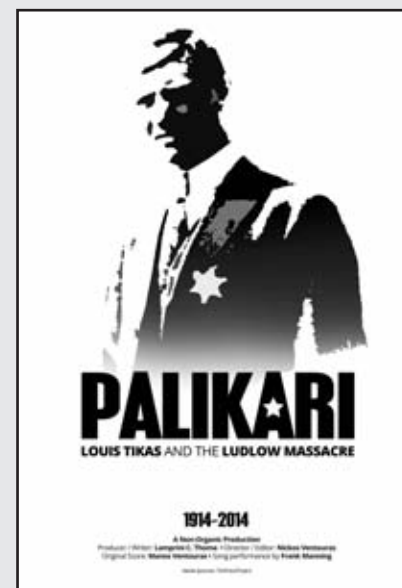
«Πολλές είναι και οι αναλογίες που υπάρχουν στη ζωή του Λούη Τίκα με αυτά που συμβαίνουν στην Ελλάδα σήμερα. Η εξιστόρηση της ζωής του δίνει σειρά από απαντήσεις για το εργατικό κίνημα, για την θέση των μεταναστών μέσα σε αυτό, για τους αγώνες, τα αφεντικά και τις κυβερνήσεις.

Παρά τις τεράστιες οικονομικές δυσκολίες και με έρανο από φίλους και γνωστούς (όπως η σημαντική βοήθεια του άνεργου τότε Παναγιώτη Ανδριόπουλου) καταφέραμε να μιλήσουμε με ιστορικούς,

καλλιτέχνες και απογόνους ανθρακωρύχων, καταγράφοντας τα σημάδια που έχει αφήσει η σφαγή του Λάντλοου που παραμένει ζωντανό γεγονός στις μνήμες των κατοίκων της περιοχής», ανέφερε η Λαμπρινή η οποία ευχαρίστησε τους Μενέλαο Τζαφάλια, Γιάννη Νικολόπουλο και Παναγιώτη Δουδό.

«Μας έχει κάνει εντύπωση πως η ταινία και ο αγώνας των μεταναστών του Λάντλοου προκαλούν ενωτικές συγκινήσεις. Από αναρχικούς σε μαρξιστές, όπου και αν δείχνουμε την ταινία και όποια και αν είναι τα συμπεράσματα, αντιμετωπίζεται με μια ενωτική διάθεση και με μια αίσθηση κοινού αγώνα», αναφέρει η σκηνοθέτης λέγοντας πως είναι η ευκαιρία 100 χρόνια μετά την δολοφονία του Λούη Τίκα να αναδείξουμε μια σημαντική μορφή με τεράστια επιρροή στο αμερικάνικο εργατικό κίνημα.

K.M.

INFO Η ταινία που δίνεται για προβολή σε συλλογικότητες και φορείς (βλ. Site: <http://www.palikari.org/>) θα προβληθεί με την παρουσία της σκηνοθέτιδας και στο θερινό σινεμά "Κατερίνα" που βρίσκεται στον πολυχώρο "Μάνος Λοΐζος" στην Νίκαια (Θηβών 245) μετά την εκδήλωση της τοπικής ΚΕΕΡΦΑ την Πέμπτη 17/7 στις 10μμ.

Η Λαμπρινή Θωμά και ο Νίκος Βεντούρας στο φεστιβάλ Μαρξισμός 2014

“Με την αντικαπιταλιστική αριστερά για την ανατροπή της κοινωνικής εξαθλίωσης”

Θα ήταν λάθος να ερμηνεύσουμε τα καλύτερα των προσδοκιών μας εκλογικά αποτελέσματα στις ευρωεκλογές με κριτήριο την εσωτερική κατάσταση της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. ή τη στάση της απέναντι στη συμπόρευση. Θα μας διαψεύσει πριν καν στεγνώσει το μελάνι η μόλις πριν μία βδομάδα εκπληκτική επίδοση του 2,3% στις περιφερειακές εκλογές, που έγινε χωρίς διαφορετικές εσωτερικές συνθήκες.

1. Ένα μεγάλο ποσοστό του εκλογικού σώματος δεν ελπίζει στις κάλπες. Απέχει (40% σχεδόν), ή ψηφίζει λευκό – άκυρο.

2. Το 65% περίπου των υπολοίπων εξακολουθεί να ψηφίζει κόμματα μνημονιακά, καθεστωτικά, φασιστικά κ.λ.π.

Δυστυχώς το ποσοστό αυτό δεν μειώθηκε από το 2012 παρά την απίστευτη σκληρότητα της κυβερνητικής πολιτικής.

3. Το υπόλοιπο 35% που εξακολουθεί να ψηφίζει αριστερά, προτίμησε να ψηφίσει «κόμμα εξουσίας» με αποτέλεσμα να λεηλατηθεί και πάλι από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Δυστυχώς το ποσοστό αυτό δεν αυξήθηκε από το 2012 παρά τους αγώνες και την κρίση. Ούτε άλλαξε ουσιαστικά η κατανομή του ανάμεσα στις δυνάμεις της αριστεράς.

Ετσι λοιπόν, η επιτυχία του κυβερνητικού μπλοκ έγκειται όχι στην αποφυγή της ήττας, αλλά στην πρόβλεψη, τη διαχείριση και την εκτροπή της «εντός και επί τα αυτά» αντί για την κάλπη του αντιπάλου.

4. Η εκλογική αυτή συμπεριφορά ασκείται με διαφορετικά κριτήρια όταν η κάλπη αναδεικνύει κεντρικό πολιτικό διακύβευμα και διαφορετικά σε άλλες εκλογές. Ο ελάχιστος χρόνος της μίας εβδομάδας ανάμεσα στις δύο εκλογικές αναμετρήσεις δεν αφήνει περιθώρια για εκτίμηση μεταβολής εκλογικών προτιμήσεων. Πρόκειται για ενιαία εκλογική στάση με διαφοροποιημένο το κριτήριο επιλογής ανάλογα με την κάλπη. Ψήφος καταγραφής στη μία περίπτωση, ψήφος προοπτικής στην άλλη.

5. Παρά την επικράτηση της λογικής της «ψήφου ανάθεσης», σημαντικό ποσοστό 17% περίπου επέλεξε να ψηφίσει κόμματα που πιθανολογούσε σοβαρά ότι θα μείνουν κάτω του 3%.

Η συντριπτική πλειοψηφία του ποσοστού αυτού ψήφισε οτιδήποτε άλλο, εκτός από αριστερά. Που σημαίνει ότι η αριστερά δεν συγκινεί τον κόσμο αυτόν, που δεν υποτάσσεται στη λογική της χαμένης ψήφου, στην οποία όμως υποτάσσεται στη συντριπτική της πλειοψηφία η ίδια.

6. Η εξέλιξη αυτή ανοίγει εκ των πραγμάτων τη συζήτηση για τη σχέση μας με τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α., ιδίως με την προοπτική –ας μου επιτραπεί να μην την θεωρώ πολύ σίγουρη καθώς η δυναμική της εκλογικής του ανόδου φαίνεται να εξαντλείται - κυβερνητικής του ανάδειξης.

Διαμορφώνεται και μέσα στην ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. ένα ρεύμα κριτικής υποστήριξης. Και δεν διατυπώνεται ευθέως, πράγμα που θα συγκεκριμενοποιούσε και θα διευκόλυνε τη συζήτηση, αλλά μέσα από φλύαρα κείμενα αναλύσεων επί παν-

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην απεργιακή διαδήλωση στις 9 Ιουλίου στην Αθήνα

τός του επιστητού, που καταλήγουν στην αοριστόλογη ανάγκη μίας «αριστερής κυβέρνησης του άλλου δρόμου» και άλλα παρόμοια.

Όμως συσχετισμοί που να επιτρέπουν την προσδοκία αριστερής κυβέρνησης με όρους κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας σε οποιονδήποτε άλλον εκτός από τον ΣΥ.ΡΙΖ.Α. (και όχι αυτοδύναμα, αλλά αναγκαστικά με εκτός αριστεράς συμμάχους) σήμερα δεν υπάρχουν. Συνεπώς τι άλλο μπορεί να εξυπηρετεί όλη αυτή η ανακίνηση εκτός από την προτροπή κριτικής υποστήριξης του ΣΥ.ΡΙΖ.Α.;

Αφόρητες πιέσεις

7. Όσοι βιώσαμε στην αριστερά την κυβερνητική ανάδειξη του ΠΑ.ΣΟ.Κ το 1981 θυμόμαστε καλά και τότε τις αφόρητες πιέσεις κριτικής στήριξης, που τότε ήταν και πολύ περισσότερο βάσιμες από σήμερα: Κυριαρχία κεντροαριστεράς, διεθνής και ελληνική συγκυρία ευνοϊκή, ρεύμα «σοσιαλμανίας», παροχών και κρατικοποιήσεων στις καπιταλιστικές ευρωπαϊκές χώρες, εκρηκτική κινηματική άνοδος στη μεταπολιτευτική Ελλάδα, ριζοσπαστικοποίηση εργατικής τάξης και μεσοστρωμάτων, συσσωρευμένο και δίκαιο μίσος απέναντι στη δεξιά.

Οι πιέσεις αυτές οδήγησαν την επίσημη αριστερά να στοιχηθεί στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. διεκδικώντας συμπληρωματικό ρόλο. Αλλά ο κόσμος προτίμησε τον πρωταγωνιστή και όχι τους κομπάρσους και έδωσε στις δυνάμεις της αλλαγής (λέξη κλειδί στην εκλογική και όχι μόνο συνθηματολογία του ΠΑ.ΣΟ.Κ.) το 48%. Το Κ.Κ.Ε. στις εκλογές 1981 με σύνθημα την «πραγματική αλλαγή» δεν μπόρεσε να πετύχει τον πολύκροτο στόχο του 17% για να μπει στη Β' κατανομή, όπως προϋπέθετε ο τότε εκλογικός νόμος και έμεινε στο 10,7%. Ενώ το Κ.Κ.Ε. εσωτερικού έμεινε στο 1% και εκτός Βουλής.

Στον χώρο της τότε εξωκοινοβουλευτικής αριστεράς οι πιέσεις αυτές, συνεπικουρούμενες και από την αίσθηση κρίσης της αριστεράς που αναδείχθηκε εκείνα τα χρόνια με τη διαδοχική διάψευση των κοινωνικών μοντέλων αναφοράς της (χώρες υπαρκτού σοσιαλισμού, Κί-

να, Αλβανία, Κούβα κλπ) σε συνδυασμό με την επιρροή των νέων κοινωνικών κινημάτων και των ιδεολογικών αναζητήσεων και ρευμάτων της συγκυρίας, οδήγησαν σε υπαρξιακή κρίση, περιπέτειες, διασπάσεις και διάλυση πολλές μαζικές οργανώσεις: ΚΚΕ (μ-λ), ΕΚΚΕ, Μ-Λ ΚΚΕ, ΕΚΟΝ, Ρφ, Β' Πανελλαδική. Αποστράτευση, απογοήτευση και ιδιώτευση με άπειρες αιτίες ή προσχήματα διαδέχθηκε σε ελάχιστο χρόνο την μεταπολιτευτική κινηματική πλημμυρίδα. Και αν δεν υπήρχε ο χώρος των Αριστερών Συσπειρώσεων Φοιτητών, που κράτησε ό,τι είχε απομείνει τη δεκαετία του 1980, μαζί με ελάχιστες πολιτικές οργανώσεις και πρωτοβουλίες που επιβίωσαν, ίσως δεν θα υπήρχε αντικαπιταλιστική αριστερά σήμερα.

Η κυβερνητική πολιτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ. τα πρώτα χρόνια, αν και στα πλαίσια του «αστικού εκσυγχρονισμού», όπως την αντιμετωπίζαμε, δίκαιωσε κινηματικές κατακτήσεις που ούτε στα όνειρά του, ακόμα και ο πιο αισιόδοξος αριστερός οπαδός του ΣΥΡΙΖΑ σήμερα δεν θα μπορούσε να ελπίζει.

Το τέλος της δεκαετίας του 1980 βρήκε την επίσημη αριστερά (στις αρνητικές αποσκευές της οποίας είχε προστεθεί και το ασήκωτο βάρος της κατάρρευσης της Ε.Σ.Σ.Δ. και γενικά των χωρών του υπαρκτού σοσιαλισμού) στην Ελλάδα ενωμένη και με τον στόχο της «κάθαρσης» αντί της αλλαγής, να συγκυβερνά με τη δεξιά και τον Μητσοτάκη. Κόστισε και αυτό για άλλη μία φορά τη διάσπαση και την περιθωριοποίησή της και έδωσε στο ΠΑΣΟΚ ξανά για πολλά χρόνια το ρόλο του πρωταγωνιστή.

Όσο για την εξωκοινοβουλευτική αριστερά χρειάστηκαν δεκαετίες για να ανασυντεθεί και να συγκροτήσει πολιτικό υποκείμενο. Η κρίση ταυτότητας δεν ξεπεράστηκε, αλλά οι συνθήκες σήμερα είναι διαφορετικές. Και κανείς δεν θα ήθελε να επαναληφθούν τα ίδια λάθη.

8. Το αποτέλεσμα της ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. είναι πράγματι κατώτερο από τις προσδοκίες μας, αναντίστοιχο με τις πραγματικές της δυνάμεις στην κοινωνία και τα συνδικάτα, μικρότερο από όσο χρειάζεται για να διεκδικεί σοβαρό

μερίδιο στον συσχετισμό δυνάμεων στην αριστερά. Διότι τα τελευταία χρόνια έλειψε η κεντρική πολιτική παρέμβαση για χρέος, Ε.Ε. και ευρώ και περίσσεψε η εσωστρέφεια, ο ανταγωνισμός των συνιστωσών και η λαθεμένη επιλογή και αντιμετώπιση της «συμπόρευσης».

Απήχηση

Παρ' όλα αυτά η απήχηση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι μεγαλύτερη από ποτέ και την αισθανόμαστε διάχυτη στο κίνημα και στην κοινωνία.

9. Κανείς δεν υποτιμά την ανάγκη των μαζών να ξεφύγουν άμεσα από την κοινωνική εξαθλίωση και τον εκφασισμό που τις απειλούν. Όμως η διεύρυνση της λογικής της ανάθεσης, η εναπόθεση όλων των ελπίδων στην κατάληψη των κυβερνητικών θώκων χάριν της οποίας μάλιστα έχει εγκαταλειφθεί και η «θέση αρχής» της απλής αναλογικής, ο εγκλεισμός του οποιουδήποτε αντιμνημονιακού προσανατολισμού σε διαχείριση μέσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ευρώ, που έχει αποδειχθεί, στο πρόσφατο παράδειγμα της Κύπρου, ανέφικτη, η ανάδειξη ενός κόμματος «εξουσίας» που κλείνει το μάτι στις ΗΠΑ, και διακηρύσσει ότι ανήκουμε στο ΝΑΤΟ και στον Δυτικό κόσμο, ελπίζοντας στο ΔΝΤ για τη μείωση του χρέους δεν είναι σημάδι ελπίδας για αυτό. Ούτε η αντικαπιταλιστική αριστερά μπορεί να ανταποκριθεί με την αυτοκατάργησή της, την κατάλυση της πολιτικής της αυτοτέλειας και την παραίτηση από τους πολιτικούς στόχους που είναι απαραίτητοι για την ανατροπή της κοινωνικής εξαθλίωσης.

Είναι αεροβασία να προτείνονται σήμερα συμμαχίες «με τμήματα του ΣΥΡΙΖΑ», όταν κανένα τέτοιο «τμήμα», ακόμα και η «Αριστερή Πλατφόρμα» του Π. Λαφαζάνη αρνείται να πολιτευθεί χωριστά από την κεντρική γραμμή και με το Κ.Κ.Ε. όταν είναι εκ προοιμίου γνωστή η άρνησή του.

Είναι ψέμα να αποδίδουμε σεχταρισμό στην ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α., που αφενός η συγκρότησή της συνιστά υπέρβαση των διαχωριστικών γραμμών ανάμεσα σε αντίπαλα κάποτε ιδεολογικά ρεύματα που τώρα συνυπάρχουν μέσα στις γραμμές της και αφετέρου έχει απευθύνει προτάσεις κοινής δράσης στο κίνημα σε όλες τις υπόλοιπες δυνάμεις της αριστεράς και τις έχει κάνει πράξη.

Αν κάποιος πιστεύει ότι σε περίπτωση κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ η ΑΝΤ.ΑΡ.ΣΥ.Α. έχει να κάνει κάτι καλύτερο ή διαφορετικό από το να αποτελέσει «αριστερή εργατική αντιπολίτευση», όπως εισηγείται η πλειοψηφία του Π.Σ.Ο., στην οποία αντιτίθενται, ας το υποδείξουν συγκεκριμένα.

Κώστας Παπαδάκης

● Το κείμενο βασίζεται στην τοποθέτηση του συντρόφου στη διευρυμένη συνεδρίαση του Πανελλαδικού Συντονιστικού Οργάνου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (με τη συμμετοχή και υποψήφιων ευρωβουλευτών μη μελών του ΠΣΟ) στις 5/7/2014.

ΟΧΙ στα χημικά του πολέμου

Με μια μαζική συνέλευση στο Εργατικό Κέντρο Χανίων στις 8 Ιούλη, στην οποία συμμετείχαν πάνω από 150 άτομα, αποφασίστηκε βδομάδα δράσης σε ολόκληρη την Κρήτη ενάντια στην υδρόλυση των Χημικών της Συρίας στη Μεσόγειο. Στη συνέλευση του Συντονιστικού Χανίων βρέθηκαν εκπρόσωποι από όλες τις πόλεις της Κρήτης, από συνδικάτα και φορείς.

Η βδομάδα δράσης ξεκίνησε την Παρασκευή 11 Ιούλη με τη συμμετοχή στο συλλαλητήριο που έγινε στην Αθήνα, στην πλατεία Συντάγματος, και θα κορυφωθεί το τριήμερο 19-21 Ιούλη όπου θα πραγματοποιηθεί 3ήμερος αποκλεισμός της στρατιωτικής αμερικάνικης βάσης της Σούδας. Ο αποκλεισμός θα προκύψει στο τέλος της διαδήλωσης που έχει καλεστεί στις 19 Ιούλη στις 10 το πρωί στην πλατεία Αγοράς Χανίων.

Οι διοργανωτές καλούν τα εργατικά κέντρα και τα σωματεία να οργανώσουν πολιτική απεργία κατά τη διάρκεια των κινητοποιήσεων προκειμένου να είναι έμπρακτα στο πλευρό των κατοίκων και των φορέων. Ταυτόχρονα οργανώνεται η θαλάσσια πομπή που θα προσπαθήσει να πλησιάσει το Cape Ray, το πλοίο που μεταφέρει τα χημικά στον τόπο που θα θαφτούν.

“Συμμετείχαμε σε αυτή τη συνέλευση όπως και σε όλες τις προηγούμενες συναντήσεις και δράσεις ενάντια στα Χημικά του πολέμου”, μας είπε ο Ειρηναίος Μαράκης από

την ΑΝΤΑΡΣΥΑ Χανίων, “Από τη δική μας μεριά επιμένουμε και επιμένουμε πως η προσπάθεια άσκησης πίεσης στους πρέσβεις ΗΠΑ και Ρωσίας μέσα από συναντήσεις μαζί τους για να μπλοκάρουμε την υδρόλυση των χημικών, δε μπορεί να βοηθήσει.

Πολιτικές απεργίες

Χρειάζονται μαζικές κινητοποιήσεις κατοίκων και φορέων, προσπάθεια από τα κάτω στο να οργανωθούν πολιτικές απεργίες από τα σωματεία των εργαζομένων. Η πραγματική δουλειά θα γίνει κινητοποιώντας έναν έναν τους ανθρώπους που ζουν και δουλεύουν στην Κρήτη αλλά και παντού. Το δημοτικό σχήμα **Ανταρσία στα Χανιά**, το περιφερειακό σχήμα **Ανυπότακτη Κρήτη** και η τοπική **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** υποστηρίζουμε από την αρχή πως χρειάζεται να γίνουν πορείες στις αμερικάνικες βάσεις, βάζοντας επιπλέον το ζήτημα πως χρειάζεται να παλέψουμε για να κλείσουν εντελώς.

Η ελληνική κυβέρνηση δεν παρακολουθεί απλά αυτό το πείραμα αλλά συμμετέχει ενεργά. Αυτός είναι ένας επιπλέον λόγος να παλέψουμε για να τη ρίξουμε. Αυτό το κίνημα που χτίζεται γύρω από τα Χημικά δεν είναι καινούριο, είναι συνέχεια του μεγάλου αντιπολεμικού κινήματος στην Κρήτη. Ταυτόχρονα συνδέεται με όλα τα κινήματα που έχουν αναπτυχθεί τα τελευταία χρόνια και έτσι χρειάζεται να το αντιμετωπίσουμε και να το δυναμώσουμε. Θα είμαστε όλοι εκεί!”

Κάτω τα χέρια από τους αιγιαλούς

Μπρος πίσω κάνει η κυβέρνηση στο νομοσχέδιο για τους αιγιαλούς. Από τη μία έχει την πίεση των αρπαχτικών της αγοράς που τα θέλουν όλα τώρα, από την άλλη καταλαβαίνει πόσο απομονωμένη είναι.

Οι αντιστάσεις των κινημάτων παραμένουν αμείωτες. Οι κάτοικοι από τις **Σκουριές Χαλκιδικής**, πρωτοβουλίες ενάντια στο ξεπούλημα των αιγιαλών, οι ομάδες κατοίκων της Κρήτης που αντιστέκονται στην υδρόλυση των Χημικών της Συρίας στη Μεσόγειο, πρωτοβουλίες ενάντια στα ξεπουλήματα δημόσιων χώρων όπως αυτός του πρώην αεροδρομίου Ελληνικού, αλλά και το **Συντονιστικό Κατοίκων και Φορέων Φιλαδέλφειας-Χαλκηδόνος** ενάντια στο Ρυθμιστικό σχέδιο που προβλέπει την καταπάτηση του άλσους της Φιλαδέλφειας για να γίνει το τεράστιο γήπεδο του Μελισσανίδη -όλοι αυτοί συγκεντρώθηκαν την Παρασκευή 11 Ιούλη στο Σύνταγμα για να ενώσουν τις φωνές αντίστασης και να δηλώσουν πως όλοι μαζί συνεχίζουν. Ο καθένας στην πόλη και τη γειτονιά του αλλά και όλοι μαζί ενάντια στη διάλυση του περιβάλλοντος και των κατοίκων.

Μαζί τους ήταν και οι εργαζόμενοι της **ΕΡΤορη** που εκείνη τη μέρα γιόρταζαν τους 13 μήνες αγώνα, καλύπτοντας και μεταδίδοντας ζωντανά τη συγκέντρωση και τη συναυλία που ακολούθησε.

Λίγο μετά τις 8 το βράδυ άρχι-

Φωτό απ' το συλλαλητήριο "Χημικά - Σκουριές - Ακτές. Συμβαίνουν τώρα! Μαζί τα σταματάμε τώρα!" την Παρασκευή 11/7 στο Σύνταγμα

σαν να στήνονται πανό στην πλατεία από τους φορείς και τις συλλογικότητες. Πρώτη θέση μπροστά στην εξέδρα είχαν οι ηρωικοί κάτοικοι των Σκουριών και στο πλευρό τους οι **καθαρίστριες του Υπουργείου Οικονομικών** που φώναζαν συνθήματα μαζί.

Έμπνευση

Τρομερή έμπνευση έδωσαν μετανάστες από την Παλαιστίνη που με τις σημαίες τους ενώθηκαν με όλους φωνάζοντας "Λευτεριά στην Παλαιστίνη".

Μεταξύ των ομιλητών ήταν ο **Βαγγέλης Πισσίας** από την πρωτοβουλία “Ενα καράβι για τη Γάζα” όπου στην ομιλία του αναφέρθηκε

στις καταστροφικές συνέπειες που θα φέρει η υδρόλυση των Χημικών της Συρίας ανοιχτά της Κρήτης, τόσο για τους κατοίκους, όσο και για το περιβάλλον. Τόνισε πως αν επιτραπεί αυτή τη φορά, ανοίγει ο δρόμος για να μετατραπεί η Μεσόγειος σε μόνιμο χώρο “ταφής” τοξικών αποβλήτων, γι’ αυτό το μπλοκάρισμα τώρα έχει τεράστια σημασία. Το λόγο πήρε επίσης η **Δέσποινα Κουτσούμπα**, εκλεγμένη περιφερειακή σύμβουλος Αττικής με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ που τόνισε πως χρειάζεται συνεχής συντονισμός ανάμεσα στα κινήματα για να μπορέσει η αντίσταση να έχει αποτελέσματα.

Στην Παιδούπολη Αγία Βαρβάρα που βρίσκεται στην οδό Συγγρού φιλοξενούνται 20 κορίτσια, ανάμεσά τους και μετανάστριες, ενώ οι μισές είναι άτομα με αναπηρία. Οι συνθήκες διαβίωσης των κοριτσιών που μαθεύτηκαν μέσα από προσωπικές μαρτυρίες αναδεικνύουν ένα σκληρό γεμάτο περιορισμούς και καταπάτηση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. **Εδώ και τρία χρόνια έχει κοπεί το επίδομα που δικαιούνται τα κορίτσια, ενώ η διοικήτρια του ιδρύματος έχει περιορίσει τις εξόδους τους, έχει διώξει κυριολεκτικά όσους πήγαν εθελοντικά να βοηθήσουν. Τα κορίτσια μεταξύ τους χρησιμοποιούν συχνά τη φράση: “μένω στο κελί...τάδε”**

Για τη γνωστοποίηση όσων συμβαίνουν εκεί αλλά και την οργάνωση δράσεων – είχαμε φιλοξενήσει γράμμα στην Εργατική Αλληλεγγύη Νο 1129- οργανώθηκε την Κυριακή 13 Ιούλη σύσκεψη φορέων που κάλεσε η ΚΕΕΡΦΑ Νέας Σμύρνης, τόσο για να γίνουν ευρύτερα γνωστά στη γειτονιά όσο και για να γίνουν κομμάτι των διεκδικήσεων του εργατικού κινήματος και των σωματείων της περιοχής, αλλά και των δράσεων και των πρωτοβουλιών της αριστεράς και των συλλογικών φορέων.

Στη σύσκεψη συμμετείχαν ο **Μπάμπης** και ο **Βαγγέλης** από την κίνηση χειραφέτησης **ΑμεΑ “Μηδενική Ανοχή”**, εκπρόσωπος από τους

ΠΑΙΔΟΥΠΟΛΗ ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ

“Που μένεις; Στο κελί 22”

“Ανήσυχους γονείς”, που δραστηριοποιούνται στη γειτονιά μετά το δολοφονικό χτύπημα χρυσαυγίτη σε μαθητή του Παλαιού Φαλήρου ενάμισι χρόνο πριν, από την αντικαπιταλιστική δημοτική κίνηση **“Νέα Σμύρνη, μια πόλη ανάποδα”** καθώς και κάτοικοι της περιοχής. Οι σύντροφοι από την κίνηση **“Μηδενική Ανοχή”** μίλησαν για τα προβλήματα που αντιμετωπίζει στην καθημερινότητά του ένας άνθρωπος με αναπηρία, ειδικά μέσα στην κρίση. Έχουν κοπεί τα επιδόματα, έχει μειωθεί κατά 70% η χρηματοδότηση για την αντικατάσταση μηχανικών μελών του σώματος, ενώ χαρακτηρίσαν τα Κέντρα Πιστοποίησης Αναπηρίας ως σφαγεία στα οποία “κρεμιούνται” και μετρώνται τα ποσοστά αναπηρίας που δίνουν τη δυνατότητα σε επιδόματα και λοιπά. Τόνισαν πως θα είναι στο πλευρό των κοριτσιών συμμετέχοντας σε όλες τις δράσεις από εδώ και πέρα. Συγκεκριμένα ο Μπάμπης είπε πως είχε αναγκαστεί και ο ίδιος λόγω της αναπηρίας του να βρεθεί σε αντίστοιχο ίδρυμα όταν ήταν παιδί, και η εμπειρία του δεν ήταν καθόλου καλύτερη.

Ο **Γιάννης**, από την “Πόλη Ανάποδα”, είπε

πως σίγουρα χρειάζεται συντονισμός μεταξύ των δημοτικών κινήσεων της αριστεράς για να μπορέσει να ανοίξει το θέμα στο Δημοτικό Συμβούλιο και να παρθούν καταδικαστικές αποφάσεις για όσα συμβαίνουν εκεί. Τόνισε επίσης πως χωρίς κινητοποίηση των κατοίκων στο δρόμο, δεν μπορεί να αλλάξει η κατάσταση.

Ανθρώπινα δικαιώματα

Αποφασίστηκαν μια σειρά από δράσεις το επόμενο διάστημα, καθώς πρόκειται για μια μάχη υπεράσπισης βασικών ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στη συζήτηση που έγινε ήταν κοινός τόπος πως χρειάζεται να εμπλακούν όλοι οι τοπικοί φορείς, τα σχήματα και οι οργανώσεις της αριστεράς και τα τοπικά σωματεία εργαζομένων. Για να γίνει συλλογή πληροφοριών και να λυθεί το νήμα του ποιος είναι υπεύθυνος.

Η λύση δεν μπορεί προφανώς να προέλθει ούτε από τον εθελοντισμό, ούτε από εύρεση χρηματοδοτών- ευεργετών. Για να διεκδικήσουμε πώς οι ανάγκες των εργατών και των παιδιών θα καλύπτονται, αντί να καλύπτονται οι τσέπες των καπιταλιστών, ο δρόμος βρίσκε-

ται μέσα από τη σύγκρουση με την κυβέρνηση και τις πολιτικές της, μέσα από την πάλη για δουλειές, μισθούς, κοινωνική πρόνοια. Για να μη χρειάζεται να υπάρχουν τέτοια ιδρύματα αλλά όλα τα παιδιά να μπορούν να έχουν δωρεάν υγεία και εκπαίδευση, να καλύπτονται όλες τους οι ανάγκες.

Συγκεκριμένα, “στη σύσκεψη αποφασίστηκε ομόφωνα η ίδρυση της Πρωτοβουλίας Φορέων και Κατοίκων Νέας Σμύρνης, η οποία έθεσε τα πρώτα βήματα για την περαιτέρω διερεύνηση του θέματος, αλλά και για το πώς μπορούν να ενεργοποιηθούν αλλά και να κινητοποιηθούν οι φορείς. Τη Δευτέρα 14/7 βρέθηκαμε στο Δήμο Νέας Σμύρνης όπου και ζητήσαμε ραντεβού με το Δήμαρχο Σ. Τζουλάκη, ο οποίος περιμένουμε να επικοινωνήσει μαζί μας, για να επιβεβαιώσουμε μέρα και ώρα συνάντησης” αναφέρει το δελτίο τύπου της Πρωτοβουλίας.

Χρειάζεται να σημειωθεί πώς σύμφωνα με τα ως τώρα στοιχεία, ο Δήμος συμμετέχει σε αυτό το ίδρυμα δίνοντας ένα εκατομμύριο ευρώ το χρόνο σαν βοήθεια, αλλά και έχοντας ρόλο στην ίδια τη διοίκηση. Η Πρωτοβουλία ανέλαβε να διερευνήσει το κατά πόσο αυτό ισχύει για να οργανωθούν νέες κινητοποιήσεις, συγκεντρώσεις φορέων και εκδηλώσεις.

Έλλη Πανταζοπούλου

“Θέλουν τον εργαζόμενο να στραφεί εναντίον του εαυτού του”

Στις μέρες μας όλο και πληθαίνουν οι φωνές που αντιστέκονται στα εγχειρήματα της πολιτικής που στοχεύουν να διαλύσουν τον κοινωνικό ιστό και το συνδικαλιστικό κίνημα. Οι εργαζόμενοι όλων των φορέων έχουν συνειδητοποιήσει ότι δε χωρούν μικροκομματικές και ιδιοτελείς επιδιώξεις στους κόλπους του εργατικού κινήματος. Σε όλους μας έχει γίνει κατανοητό ότι έχουμε έναν κοινό αντίπαλο, την κυβερνητική πολιτική, που επιχειρεί να καταδικάσει την κοινωνία στην οικονομική ανέχεια και την εξαθλίωση με την εμπορευματοποίηση των πάντων: της υγείας, της παιδείας και των κοινωνικών παροχών και θέτει τις ευάλωτες ομάδες στο περιθώριο (άνεργοι, νέοι, ανασφάλιστοι και μετανάστες).

Πράγματι η πολιτική μπορεί να ανοίξει δρόμους ευημερίας αλλά και μπορεί να καταδικάσει τους λαούς στην ασφυξία, στερώνοντας το οξυγόνο της ελευθερίας τους. Η πολιτική εξουσία σήμερα υπηρετεί το στενό καπιταλιστικό καθεστώς και των αδιαφανών υπερεθνικών οργανισμών του, προσδοκώντας το κέρδος με φυσικό επακόλουθο να διευρύνεται συνεχώς το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών. Η πολιτική αυτή δεν υπηρετεί την κοινωνία αλλά την κερδοφορία κι ο άνθρωπος γίνεται εξάρτημα και υποχείριο της ελεύθερης οικονομίας.

Αντίφαση

Στα πλαίσια αυτά επιχειρεί να εξοικονομήσει πόρους και να ξεπληρώνει στο διηνεκές τα χρέη της, στερώνοντας από τους εργαζόμενους το δικαίωμα στην εργασία και την αξιοπρεπή ζωή. Η αντίφαση όμως της πολιτικής είναι ότι αν κι έχει την εξουσία και τους δικαστικούς θεσμούς για να θέσει τους εργαζόμενους έξω από το εργασιακό καθεστώς, επιλέγει να μην αναλάβει την ευθύνη, αλλά να την μεταθέτει στους ίδιους τους εργαζόμενους και να αναπαράγει τη διαφθορά και το πελατειακό κράτος. Συντηρεί τον ατομισμό, στοχεύοντας να διαλύσει το εργατικό κίνημα, απαξιώνοντας τις ιδέες της αλληλεγγύης, της δικαιοσύνης και της ισότητας.

Η «αξιολόγηση» των εργαζόμενων στα Νοσοκομεία είναι ενδεικτικό παράδειγμα αυτής της πρακτικής, που ανοίγει το δρόμο για μαζικές απολύσεις, τις οποίες καλεί η κυβέρνηση να πραγματοποιήσουν οι ίδιοι οι εργαζόμενοι. Με λίγα λόγια ο εργαζόμενος να στραφεί εναντίον του εαυτού του. Ανέναντι σ' αυτή τη κυβερνητική επίθεση, χρέος κάθε εργαζόμενου και ενεργού πολίτη είναι να συμβάλλει στην ενότητα του εργατικού κινήματος και δυναμικά να μιλήσει για ανθρώπινα δικαιώματα. Αρκεί να υπάρχει συνέπεια έργων και λόγων.

Δ. Μ., , εργαζόμενη στο ΨΝΘ

“Απατηλό ξημέρωμα”

Διαδοχικά είναι τα σοκ που δέχεται τον τελευταίο μήνα η παγκόσμια οικονομία, προκαλώντας πονοκεφάλους στην διεθνή οικονομική ελίτ που προσπαθεί να διαχειριστεί την κατάσταση.

Τις ελπίδες για ανάκαμψη στην ευρωζώνη αμφισβήτησαν οι εξελίξεις στην Πορτογαλία. Η μη αποπληρωμή ενός κουπονιού ομολόγου της Banco Espírito Santo προκάλεσε πανικό. Η μετοχή της τράπεζας υποχώρησε κατά 10 % σε μία συνεδρίαση του χρηματιστηρίου επιφέροντας μίνι κραχ το οποίο επεκτάθηκε πέρα από τα σύνορα της χώρας, στις αγορές της Ευρώπης και των Η.Π.Α. Ο ένας εκ των “καλών μαθητών” της τρόικα αποδεικνύεται βαριά άρρωστος του οποίου η ασθένεια επιδεινώνεται και μπορεί να μεταδοθεί ραγδαία. Δεν ήταν όμως η μοναδική ανησυχητική ένδειξη στην Ε.Ε. τον τελευταίο μήνα. Το bank run στην Βουλγαρία και η τραπεζική κρίση στην Αυστρία, με την εκκαθάριση της τράπεζας Hypo, ήρθαν να επιβεβαιώσουν την αστάθεια και το αβέβαιο του αποτελέσματος που έχουν οι κινήσεις Ντράγκι με την μείωση των επιτοκίων και την επιπλέον παροχή ρευστότητας στις τράπεζες.

Η Αργεντινή μπορεί να ηττήθηκε στον τελικό του παγκοσμίου κυπέλλου από την Γερμανία αλλά έχει να αντιμετωπίσει σοβαρότερα προβλήματα. Ο Άξελ Κισίλοφ, Υπουργός οικονομικών της κυβέρνησης της Κριστίνα Κίρχνερ, βρίσκεται στην Νέα

Υόρκη επικεφαλής μίας ομάδας νομικών και οικονομικών συμβούλων που θα αναλάβει την διαπραγμάτευση της αποπληρωμής του αργεντίνικου χρέους στα κεφάλαια “γύπες”.

Χρεωκοπία

Η Αργεντινή βρίσκεται άλλη μία φορά αντιμέτωπη με την ανεξέλεγκτη χρεωκοπία με τον χρόνο να πιέζει αφού πρέπει να έχει βρεθεί λύση έως την 31η Ιουλίου. Θα χρειαστεί κάτι παραπάνω από την μελέτη του Κισίλοφ στον Μαρξ και την διδακτορική του διατριβή στον Κέινς για να αποκρούσει την απειλή της οικονομικής ασφυξίας που απειλεί την Αργεντινή.

Εκτός όμως από τους συνήθεις υπόπτους η αναταραχή επιστρέφει σε οικονομίες που έμοιαζαν να έχουν αφήσει πίσω τους αυτά τα προβλήματα. Το Ντουμπάι ήταν το 2009 η πρώτη χώρα που είχε χτυπηθεί από την κρίση αλλά τα ζεστά δολάρια των εμίρηδων το είχαν διασώσει και στο μάτι του κυκλώνα μπήκε με μικρή χρονική διαφορά (για να μείνει) η Ελλάδα. Απ' την αρχή του έτους όμως το χρηματιστήριο του εμιράτου χάνει 25% και η βουτιά συνεχίζεται. Αφορμή της βουτιάς είναι η κρίση της μεγαλύτερης κατασκευαστικής εταιρείας του Ντουμπάι, της Arabtech. Είναι η εταιρεία που ολοκλήρωσε πρόσφατα τον ψηλότερο ουρανοξύστη του κόσμου, κατασκευάζει δίκτυα υποδομών για πετρέλαιο και φυ-

σικό αέριο, και ανέλαβε έργο αστικής ανάπτυξης προϋπολογισμού 40 δισ. δολαρίων στην Αίγυπτο. Στην πραγματικότητα πρόκειται για την κατάρρευση μίας οικονομίας φούσκας που μπορούσε να προσελκύσει κεφάλαια με ρυθμό μεγαλύτερο απ' ό,τι μπορεί στις σημερινές συνθήκες.

Μέσα σε αυτό το κλίμα το ΔΝΤ προχώρησε σε αναπροσαρμογή των προβλέψεών του για την παγκόσμια ανάπτυξη την διετία 2014-15. Η Κριστίνα Λαγκάρντ παραδέχθηκε ότι τα πακέτα στήριξης των κεντρικών τραπεζών προς την οικονομία είχαν μόνο περιορισμένα αποτελέσματα προς την ζήτηση και ότι υπάρχει ανάγκη για “περισσότερες δημόσιες επενδύσεις”! Όπως αναφέρει ο μαρξιστής οικονομολόγος Μάικλ Ρόμπερτς “το αίτημα για περισσότερες δημόσιες επενδύσεις είναι ειρωνικό, καθώς παντού οι κυβερνήσεις τσακίζουν τις δημόσιες επενδύσεις για να ‘κάνουν χώρο’ για τις ιδιωτικές”.

Τα σημάδια ανάκαμψης που βλέπουν στο ορίζοντα ο Ντράγκι, ο Χαρδούβελις και ο Σαμαράς είναι το φως που φαίνεται στον ορίζοντα λίγο πριν πέσει το βαθύτερο σκοτάδι της νύχτας. Οι οικονομολόγοι δανείζονται τον όρο “απατηλό ξημέρωμα” για να περιγράψουν αυτήν την κατάσταση. Οι ισχυροί κλυδωνισμοί που προκαλούνται παγκοσμίως προμηνύουν μία νέα φάση επιδείνωσης της οικονομικής κρίσης.

Κώστας Πολύδωρος

Με σημαντική συμμετοχή νεολαίας, ακροατών και καλλιτεχνών του χιπ χοπ έγινε την Τρίτη 8/7 η συζήτηση με θέμα “HipHop & κινήματα / Η άνοδος του πολιτικοποιημένου hip-hop στις γειτονίες μας” που οργάνωσε η Εργατική Λέσχη Περιστερίου και ο Χιπ Χοπ καφενές της.

Περίπου 100 άνθρωποι πήραν αφορμή από τα όσα ανέφεραν στις εισαγωγικές τοποθετήσεις τους οι Νικόλας (Razastarr), Νίκος (Αντίποινα), Βλάσης (Productive), Infinik και Renegade για να αγγίξουν κάθε σύγχρονη πολιτική σύγκρουση από την αντιφασιστική πάλη μέχρι τη σύγκρουση με το σεξισμό.

Ο Infinik στάθηκε στον αγώνα που χρειάζεται ώστε να παίρνει θέση το χιπ χοπ στα κοινωνικά ζητήματα, στη μάχη με την κυβέρνηση και τους φασίστες και όχι να αδιαφορεί και να κλείνεται στο καβούκι του. Ο Νίκος (Αντίποινα) έκανε τη σύνδεση με πολιτικά κινήματα της γενιάς του '68 όπως οι Μαύροι Πάνθηρες και το πώς αλληλεπίδρασαν με τη γέννηση της μουσικής αυτής στο

Χιπ-χοπ ενάντια στο σεξισμό

μέλλον. Ο Νικόλας στάθηκε (και) στον εσωτερικό αγώνα για μια καλύτερη ζωή. Για το φασισμό πήρε τη θέση ότι χρειάζεται αγώνας αλλά και συζήτηση με τον κόσμο που ψήφισε τους νεοναζί. Εξάλλου, επέμεινε αρκετά στο ότι χρειάζεται να δίνεται και η μάχη της ψήφου στις εκλογές.

Γειτονίες

Ο Βλάσης από την ομάδα των Productive επισήμανε το ρόλο που μπορεί να παίξει η οργάνωση χιπ χοπ συναυλιών στις γειτονίες και τις πλατείες σαν όπλο στα χέρια των καταπιεσμένων, φέρνοντας παραδείγματα από πετυχημένες τέτοιες συναυλίες και εκδηλώσεις.

Τέλος, ο υποφαινόμενος τόνισε ότι οι μουσικοί του χιπ χοπ χρειάζεται να γράφουν, να συμμετέχουν και να ενεργούν με στόχο να βοηθούν τη σύγκρουση που διεξάγει το κίνημα με την κυβέρνηση, τα μνημόνια και τους νεοναζί να κερδηθεί

για λογαριασμό όλων. Τον δρόμο για νίκες και ελευθερία δεν μπορείς να τον βαδίσεις με μια μουσική ή αισθητική περιχαράκωση στα όρια μιας άτυπης κοινότητας. Η δολοφονία του Πάυλου Φύσσα ήταν μια καμπή ώστε δεκάδες χιλιάδες επιπλέον νεολαίοι και εργαζόμενοι να παλέψουν οργανωμένα τους νεοναζί και γι' αυτό περιμένουν δράση και όχι φλυαρία από τους καλλιτέχνες.

Στη συζήτηση που ακολούθησε αναδείχθηκαν σε κεντρικά ερωτήματα το τί είναι ο φασισμός και πώς αντιμετωπίζεται αλλά και πώς μπορούμε να παλέψουμε το σεξισμό στο ελληνικό χιπ χοπ. Το δεύτερο ζήτημα έμελε δικαίως να είναι και το επόμενο θέμα συζήτησης που θα οργανώσει η λέσχη. Δικαίως, όχι μόνο γιατί είναι επίκαιρο λόγω των γεγονότων του Αντιρατσιστικού Φεστιβάλ(βλ. προηγούμενο φύλλο της ΕΑ) αλλά γιατί υπάρχει ένα ολόκληρο κομμάτι ακροατών και καλλιτεχνών διατεθειμένο να μην

αφήσει την υποτίμηση των γυναικών ή των LGBTQ να συνεχιστεί είτε στο στίχο είτε στο στυλ.

Το σημαντικότερο όλων είναι ότι αυτό που φάνηκε είναι ένας ολόκληρος κόσμος που περιμένει και προχωρήματα σε όλα τα επίπεδα, περιμένει σύγκρουση με το σεξισμό και όχι αναπαραγωγή χυδαίων επιχειρημάτων του συστήματος, περιμένει από το χιπ χοπ να παίρνει θέση στη σύγκρουση που διεξάγεται στην κοινωνία για να μη φορτωθούν οι απλοί άνθρωποι την κρίση και όχι να κλείνεται σε ένα καβούκι φιλώντας δήθεν απολιτικό μουσικές περσόνες την ώρα που οι καθαρίστριες κάνουν κατάληψη σε υπουργείο, την ώρα που οι απολυμένοι παλεύουν να πάρουν πίσω τις δουλειές τους.

● Συζήτηση για το Σεξισμό και την Ομοφοβία θα διεξαχθεί στην Εργατική Λέσχη Περιστερίου την Πέμπτη 17/7 στις 8μμ.

Βασίλης Μυρσινιάς
(Renegade Instruments)

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 γραφεία "Κίνημα στην Πόλη" 7μμ
Το πραξικόπημα της χούντας στην Κύπρο
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ 1968 (Θησέως και Αγ. Πάντων) 7μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλητής: Νικηφόρος Παπαδόπουλος

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Ποτάμι (Γ. Ολυμπίου και Συγγρού) 7.30μμ
Φασισμός και αντιφασισμός μετά τις εκλογές
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Η Μέση Ανατολή στις φλόγες
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Τριών Ιεραρχών 65-67, 7μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Τριώτα 7.30μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλητής: Αλέξης Κούρτης

ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 Στέκι 8μμ
Η αριστερά μετά τις εκλογές
Ομιλητής: Βαγγέλης Παπαδόγιαννης

ΕΛΕΥΣΙΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Περικλέους 7μμ
Η αριστερά μετά τις εκλογές
Ομιλήτρια: Αγγελική Μπαλαλέ

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 αιθ. «Εκτός των τεχνών» 7μμ
Το σφαγείο του Α' Παγκόσμιου Πολέμου και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλητής: Σωτήρης Κοντογιάννης

ΛΑΜΠΡΑΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 Εργατικό Κέντρο 7.30μμ
Η συμμετοχή της Ελλάδας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο
Ομιλήτρια: Φύλλια Πολίτη

ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Καντάθ 8μμ
Η συμμετοχή της Ελλάδας στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Σιαφάκα

ΡΕΘΥΜΝΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 Στέκι πολιτιστικών ομάδων Πανεπιστημίου Κρήτης 7μμ
Μεταπολίτευση – Το κίνημα που ανέτρεψε τη Χούντα
Ομιλήτρια: Μαριαλένα Νταούλη

ΧΑΝΙΑ ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 Σύλλογος Δασκάλων 7.30μμ
Χρυσή Αυγή και εκλογές – 500.000 φασίστες;
Ομιλητής: Ειρηνάιος Μαράκης

ΧΑΝΙΑ ΔΥΤΙΚΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 Εργατικό Κέντρο 8μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλήτρια: Άννα Νερογιαννάκη

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΒΟΡΕΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 στο στέκι της πλατείας (Αγ. Μηνάς) 7.30μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλήτρια: Νίκη Ζουγανέλη

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Μελούκιος 7.30μμ
Οι τελευταίες πολιτικές εξελίξεις και η επαναστατική αριστερά
Ομιλητής: Γιώργος Μπισοπίδης

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΤΑΥΡΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ
Η συμμετοχή της Ελλάδας στον πόλεμο
Ομιλητής: Θωμάς Παπανικολάου
ΤΕΤΑΡΤΗ 31/7 καφέ Σπιρτόκουτο 7μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Κοσμικών 7μμ
Κάρλ Λήμπκνεχτ: Μιλιταρισμός και αντιμιλιταρισμός
Ομιλητής: Ηλίας Κολοβάς

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Κούνια 7.30μμ
Φασισμός και αντιφασισμός μετά τις εκλογές
Ομιλήτρια: Πωλίνα Γρυσμπολάκη

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ – ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ (Ραγκαβή 69) 7μμ
Κυβέρνηση χωρίς σωσίβιο
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 δημαρχείο (2ος ορ.) 7μμ
Το πραξικόπημα της Χούντας στην Κύπρο
Ομιλητής: Γιώργος Κορογόνας

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 κυλικείο δημαρχείου 6.30μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΑΙΓΑΛΕΩ - ΧΑΪΔΑΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Στέκι (Αιγάλεω) 8μμ
Από τη σοσιαλδημοκρατία στην επαναστατική αριστερά
Ομιλητής: Ηλίας Ασημακόπουλος

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Λα Ροζέ 7μμ
Οι εξελίξεις στην Παλαιστίνη
Ομιλήτρια: Νίκη Αργύρη

ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ - ΚΟΛΟΝΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Πλάτων 7.30μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλητής: Παντελής Γαβριηλίδης

ΒΡΙΑΝΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 Στέκι 6μμ
Το κεφάλαιο στον 21ο αιώνα
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 δημαρχείο 8μμ
Τα Ιουλιανά 1965
Ομιλητής: Μανώλης Σπαθής

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 Στέκι 8μμ
Οι εξελίξεις στο Ιράκ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυριλλου

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 ΕΡΤ-ΟΡΕΝ 8μμ
Κάρλ Λήμπκνεχτ: Μιλιταρισμός και αντιμιλιταρισμός
Ομιλητής: Οδυσσεύς Κατσούλης

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 καφέ Μαγαζί 8.30μμ
Αλληλεγγύη στους εργάτες γης της Μανωλάδας
Ομιλητής: Βασίλης Καταραχιάς

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7 Σύλλογος Ιμβρίων 7μμ
Ο Τρότσκι και η Διαρκής επανάσταση
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΛΙΘΙΟΝ

ΠΕΜΠΤΗ 17/7 στις Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Φασισμός και αντιφασισμός μετά τις εκλογές
Ομιλήτρια: Ιωάννα Παυλοπούλου

ΗΡΑΚΛΕΟ (ΝΟΤΙΟ ΚΕΝΤΡΟ)

ΠΕΜΠΤΗ 17/7 Πάρκο Γεωργιάδη 8μμ
Κυβέρνηση χωρίς σωσίβιο
Ομιλητής: Γιάννης Μακαρώνας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΕΜΠΤΗ 17/7 καφέ Quiz 7μμ
Ο Α' Παγκόσμιος Πόλεμος και η γέννηση της επαναστατικής αριστεράς
Ομιλητής: Κώστας Κοντογιάννης

ΒΟΛΟΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/7 Θόλος 7μμ
Κόμμα, τάξη, κίνημα
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6μμ

ΠΕΜΠΤΗ 17/7

ΧΑΝΙΑ πλ. Αγοράς 8μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/7

ΚΟΥΚΑΚΙ Μετρό ΦΙΕ 7μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 5.30μμ
ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7.30μμ
ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΣ Βερόπουλος 7μμ
ΓΑΛΑΤΣΙ Γαλατσίου και Βεΐκου 7μμ
ΙΛΙΟΝ πλ. Ιλίου 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ κελάρι 7.30μμ
ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ πλ. Ηρώων 7μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Τζάντε 7μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Τσαλδάρη 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Ταξιαρχών Κωτσόβολος 7μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Μετρό Πανόρμου 6μμ
ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ πεζόδρομος Σωτήρος 7μμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 7μμ Everest
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Γρηγόρης συντριβάνι 7μμ
ΒΡΙΑΝΣΙΑ Μετρό Δουκ. Πλακεντίας 5μμ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμάντα 6μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 6μμ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ.Ασίας 6μμ
ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest 6μμ
ΡΕΘΥΜΝΟ Παλιά Πόλη 6μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 7μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6μμ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΗ Δημαρχείο 6.30μμ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλ. Επταλόφου 6.30μμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ πλ. Οσίας Ξένης 6.30μμ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου και Τσιμισκή 6.30μμ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπράκη 6.30μμ
ΚΑΤΩ ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ. Θεράποντα 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 19/7

ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης Ιασωνίδου 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 11πμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 6μμ
ΚΥΨΕΛΗ πλ. Κυψέλης 11πμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ ΗΣΑΠ 11πμ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή 11πμ
ΠΑΤΡΑ Ρήγα Φερραίου 11πμ
ΞΑΝΘΗ Ρολόι 11.30πμ

ΤΡΙΤΗ 22/7

ΒΟΛΟΣ Αγ.Νικόλαος 7μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιακή Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα, τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερόδε, Νεκτάριος Δαργάκης, Κατερίνα Θωίδου, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνας, Λεάνδρος Μπόλαρης, Έλλη Πανταζοπούλου, Γιώργος Πίπτας

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Π. Γαβριηλίδης, Π. Γαραντζιώτης

Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφώως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikiko@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, fax: 2105227177
Διεύθυνση Αλληλεγγυής: ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΠΑΓΚΡΑΤΙ-ΒΥΡΩΝΑΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 16/7, Πουρναρούσα, 6.30μμ
Ανοιχτή συνέλευση για την οργάνωση της συμπάραστασης στους εργάτες γης της Μανωλάδας

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 17/7 Πολιτιστικός Πολυχώρος "Μάνος Λοΐζος" (Θηβών 245), 8μμ
Εκδήλωση αλληλεγγύης στους εργάτες γης της Μανωλάδας

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ

Ομιλητές: Πέτρος Κωνσταντίνου, συντονιστής ΚΕΕΡΦΑ, Μαρία Ντεβενζή, εκπαιδευτικός, μετανάστης από τη Μανωλάδα
Θα ακολουθήσει προβολή στο θερινό σινεμά - "Το Παλικάρι"

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΠΕΜΠΤΗ 17/7 πλατεία Ευόσμου 7.30μμ
Αλληλεγγύη στους εργάτες γης της Μανωλάδας

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/7, γραφεία Κινήματος στην Πόλη

(Τραυλαντών και Καλλιστράτους), 7μμ
Ανοιχτή συνέλευση για την οργάνωση της συμπάραστασης στους εργάτες γης της Μανωλάδας

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 18/7, καφέ Κουίζ, 7μμ
Ανοιχτή συνέλευση για την οργάνωση της συμπάραστασης στους εργάτες γης της Μανωλάδας

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ και όχι ρεφορμισμός

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύει τα συμφέ-

ροντα της άρχουσας τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί το δικό της κράτος, στηριγμένο στην άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αντιπροσώπων απ' τους χώρους δουλειάς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή "σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σοσιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώσει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλινισμού, της Κίνας και των άλλων ανατολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιταλισμοί. Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική ενότητα των εργατών σε όλον τον κόσμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή σεξουαλικής προτίμησης. Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα που αντιστέκονται στην ιμπεριαλιστι-

κή καταπίεση. Η δύναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.

Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβινισμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρίσεων που απειλεί να διασπάσει τους εργάτες.

Απέναντι στην αντιιουρική πολεμοκαπηλεία της "δικής μας" άρχουσας τάξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελληνες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.

Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακεδονία και στα μέτρα αστυνόμευσης των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθερώσει τον εαυτό της και όλους τους καταπιεσμένους μέσα από τη δική της δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομμάτια της τάξης σε αυτή την πάλη είναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε ένα επα-

ναστατικό σοσιαλιστικό εργατικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί να πείθει τους εργάτες για την επαναστατική προοπτική παρεμβαίνοντας στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντίθετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστασης της τάξης, απ' όπου και αν προέρχεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα
Διεύθυνση.....
Πόλη.....
Τηλέφωνο.....
Σωματείο - Σύλλογος.....
Γράψτε μας στη διεύθυνση:
Τ.Θ.8161, Ομόνοια, 100 10 Αθήνα

Οι Συντονισμοί θα επιμείνουν στον απεργιακό δρόμο

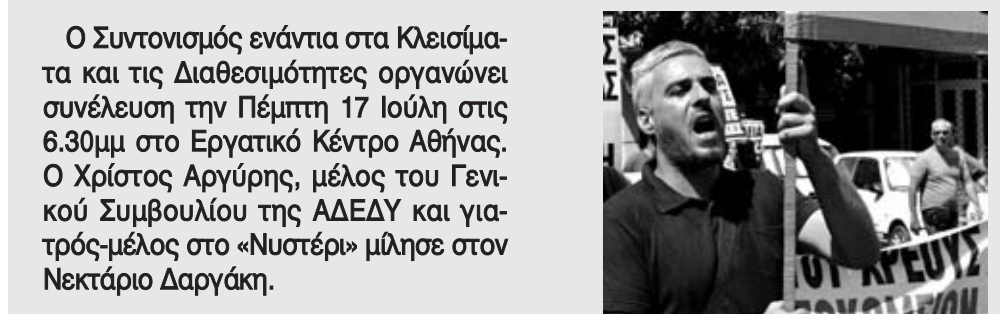
Πώς εξηγείται η επιτυχία της πανδημοσιού-παληηλικής απεργίας στις 9 Ιούλη και ιδιαίτερα η μαζική παρουσία των νοσοκομείων σε αυτή;

Η επιτυχία της απεργίας αντανάκλα το τί έγινε τις προηγούμενες βδομάδες σε κάθε χώρο του δημοσίου. Ειδικά στα νοσοκομεία έγινε μια έκρηξη. Όταν έγινε γνωστή η επίθεση της αξιολόγησης, δημιουργήθηκε ένα πανελλαδικό κίνημα ανυπακοής ενάντια στο νομοσχέδιο το οποίο είναι δεξαμενή απολύσεων και εισάγει νέες μεθόδους στις εργασιακές σχέσεις όπως τον ατομικό μισθό. Σε κάποια νοσοκομεία τα φύλλα αξιολόγησης δεν παραδόθηκαν ποτέ στους παραλήπτες τους γιατί τα σωματεία μαζί με τους εργαζόμενους τα πήραν από τα γραφεία προσωπικού και τα κλείδωσαν στα γραφεία των σωματείων. Σε άλλα, ενώ έφτασαν τα φύλλα, με πειθαρχία όλοι οι εργαζόμενοι τα επέστρεψαν στα σωματεία χωρίς να είναι συμπληρωμένα.

Παντού μπήκαμε μπροστά να οργανώσουμε το κάλεσμα της ΑΔΕΔΥ για “ανυπακοή με αποχή-απεργία διαρκείας” από την αξιολόγηση. Το κάναμε με μαζικές γενικές συνελεύσεις που ήταν και το κλειδί γιατί μας έδινε την ευκαιρία να συζητήσουμε. Τί να συζητήσουμε; Ότι είμαστε ήδη αξιολογημένοι και μάλιστα με άριστα. Γιατί παρά τις βάρβαρες μνημονιακές επιθέσεις με τις τεράστιες ελλείψεις σε προσωπικό και εξοπλισμό, με τις κακοπληρωσιές και τα εξοντωτικά ωράρια, τα νοσοκομεία λειτουργούν χάρη στη δική μας άριστη εργασία και αυτοθυσία. Δε δεχόμαστε λοιπόν καμία μνημονιακή κυβέρνηση που τα δίνει όλα στους τραπεζίτες να έρθει με το έτσι θέλω να μας αξιολογήσει και ένα μέρος από εμάς να το απολύσει.

Από τη μεριά του Νυστεριού, όμως, δίπλα στην “ανυπακοή” της ΑΔΕΔΥ, προσθέσαμε την ανάγκη για απεργιακή δράση όλου του δημοσίου, ώστε η απάντηση να είναι συλλογική και ουσιαστική με κλείσιμο των νοσοκομείων και όλων των χώρων και όχι ατομική ευθύνη του καθενός το τι θα κάνει τελικά κάτω από την πίεση της αυτοαξιολόγησης μέχρι τις 15 Ιουλίου. Με αυτό το σκεπτικό είχε συνεδριάσει και το Συντονιστικό των Νοσοκομείων έγκαιρα και είχαμε αποφασίσει ότι θα παλέψουμε να βγει 48ωρη απεργία στα μέσα Ιούλη, στις καταληκτικές ημερομηνίες της αξιολόγησης. Έτσι, όταν την βδομάδα πριν την απεργία στις 9 Ιούλη, έγινε η πρώτη σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ με τα πρωτοβάθμια, οι δυνάμεις του Συντονιστικού και του Νυστεριού έπαιξαν τεράστιο ρόλο ώστε να ακούγεται συνεχώς ότι η σύγκρουση με την κυβέρνηση πρέπει να είναι απεργιακή και ότι απαιτούμε 48ωρη.

Έτσι βγήκε η απεργία στις 9 Ιούλη. Δεν ήταν εύκολη ή αυτονόητη η απόφαση, ήταν μια μάχη. Με την παρουσία μας εκεί και την εμπειρία του τι συνέβη μέσα στα νοσοκομεία, δεν μπορούσε κανείς να αρνηθεί την απεργία. Γι’ αυτό και τα νοσοκομεία ήταν τόσο συγκροτημένα και μαζικά και έδωσαν τον τόνο.

Ο Συντονισμός ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες οργανώνει συνέλευση την Πέμπτη 17 Ιούλη στις 6.30μμ στο Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Ο Χρίστος Αργύρης, μέλος του Γενικού Συμβουλίου της ΑΔΕΔΥ και γιατρός-μέλος στο «Νυστέρι» μίλησε στον Νεκτάριο Δαργάκη.

Η σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ που έγινε την επόμενη της απεργίας έληξε με υπόσχεση για νέα 24ωρη απεργία στις 15 Ιούλη. Γιατί τελικά δεν υλοποιήθηκε;

Είχαμε και εξακολουθούμε να έχουμε την εικόνα ότι σε όλο το δημόσιο υπάρχει ανυπακοή στην αξιολόγηση, δεν υπάρχει χώρος που κάποιος εργαζόμενος να έχει δώσει έστω και ένα φυλλάδιο αυτοαξιολόγησης. Αυτό είναι ήδη μια μεγάλη επιτυχία. Αλλά από τις 15 Ιούλη η ευθύνη πέφτει στους διευθυντές. Θα κληθούν να αξιολογήσουν έχοντας να αντιμετωπίσουν και πειθαρχικά παραπτώματα αν δεν προχωρήσουν. Γι’ αυτό για εμάς ο Ιούλης έπρεπε να είναι απεργιακός.

Έτσι, στη νέα σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ που έγινε την επόμενη της απεργίας, πάλι οι δυνάμεις του Συντονιστικού, ζήτησαν το αυτόνομο, 48ωρη στις 14 και 15/9. Για πρώτη φορά το ΚΚΕ έκανε στροφή και μίλησε για 48ωρη σαν κατάληξη του αγώνα της αυτοαξιολόγησης, του πρώτου δηλαδή σταδίου της επίθεσης, γεγονός ιδιαίτερα ευπρόσδεκτο. Στο τέλος της σύσκεψης αναγκάστηκε ο προεδρεύων της Εκτελεστικής της ΑΔΕΔΥ, Σ. Κουτσιουμπέλης από την ΠΑΣΚΕ, να πει ότι πάμε για νέα 24ωρη απεργία στις 15 Ιούλη. Ο ΣΥΡΙΖΑ συμφώνησε και φύγαμε όλοι με την πεποίθηση ότι πάμε για νέα απεργία που θα ήταν και η καλύτερη εγγύηση ότι στη λήξη της αυτοαξιολόγησης δε θα υπάρχουν εκβιασμοί στους εργαζόμενους, αλλά θα έχουμε κλείσει τα νοσοκομεία.

Την επόμενη μέρα, συνεδρίασε η Εκτελεστική για να επικυρώσει την απόφαση της

σύσκεψης, αλλά μόνο αυτό δεν έγινε. Με δικαιολογία τη δικαστική αγωγή που έκανε ο Μητσοτάκης στην ΑΔΕΔΥ για να βγει η αποχή διαρκείας από την αξιολόγηση παράνομη, ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ πρότειναν να περιμένουμε την απόφαση του δικαστηρίου και μετά να προχωρήσουμε στην απόφαση. Όλη η αριστερά, ΣΥΡΙΖΑ, ΚΚΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ επιχειρηματολογήσαμε ότι η απεργία δεν είναι απλά απάντηση στην καταστολή του Μητσοτάκη, αλλά η αναγκαία συνέχεια για να δείξουμε πρώτον ότι οι αγωγές δε μας σταματούν και δεύτερον ότι κλιμακώνουμε τον αγώνα.

Τελικά, ΠΑΣΚΕ-ΔΑΚΕ συγκέντρωσαν την απαραίτητη πλειοψηφία με τις ψήφους της Δημοσιούπαλληλικής Ανατροπής του Θ. Μπαλασόπουλου που τάχτηκε ανοιχτά ενάντια στην απεργία. Ήταν εξοργιστικό, κόντρα στη διάθεση της συντριπτικής πλειοψηφίας των συναδέλφων όπως αυτή είχε εκφραστεί και στη σύσκεψη της προηγούμενης μέρας. Και έδειξε πόσο δίκιο έχουμε όταν φτιάχνουμε και κρατάμε τους συντονισμούς από τα κάτω, όπως το Συντονιστικό των Νοσοκομείων ή το Συντονισμό ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες.

Ποια είναι τα επόμενα βήματα των Συντονισμών;

Οι εξελίξεις αυτές δείχνουν ότι οι Συντονισμοί αποκτούν τώρα ακόμα πιο αναβαθμισμένα καθήκοντα. Άρα πάμε για νέα κοινή συνεδρίαση την Πέμπτη 17 Ιούλη όπου θα συζητήσουμε το βηματισμό μας τους επό-

μενους μήνες. Όσα δε θέλουν να κάνουν οι γραφειοκράτες, θα τα κάνουμε εμείς και θα τα επιβάλλουμε από τα κάτω. Από το Γεννηματά, πήγαμε στην τελευταία σύσκεψη της ΑΔΕΔΥ με απόφαση γενικής συνέλευσης για απεργία στις 15 Ιούλη. Αυτή είναι η λογική των Συντονισμών, συζητάμε, διαφωνούμε αλλά πάντα καταλήγουμε σε ημερομηνίες απεργιακές τις οποίες δουλεύουμε από τα κάτω στους χώρους, στις συνελεύσεις, πιέζουμε μοσοπονδίες και προχωράμε. Θα επιμείνουμε στον απεργιακό δρόμο και τη συλλογικότητα και θα δώσουμε τη δυνατότητα στο συνδικαλιστικό κίνημα να δώσει τη μάχη, κόντρα στις ηγεσίες που δεν το θέλουν.

Στο Συντονισμό ενάντια στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες, πολλοί από όσους συμμετέχουν δεν έχουν πια το δικό τους εργασιακό χώρο, είναι διαθέσιμοι. Δεν πάνε στη δουλειά τους κάθε μέρα για να οργανώνουν και να συζητούν. Άρα είναι αναγκαίο να έχουν τη δική τους συλλογικότητα προκειμένου να συντονίζονται μεταξύ τους και με άλλους χώρους και να συνεχίζουν τον αγώνα. Έτσι ο Συντονισμός έχει καταφέρει να έχει στον ίδιο χώρο την ΕΡΤ, τα νοσοκομεία, το ΥΠ.ΠΟ, τις καθαρίστριες, τους σχολικούς φύλακες.

Όταν βλέπουμε μια σειρά κλαδικές απεργίες να ενώνονται, πρέπει να έχουμε στο μυαλό μας ότι αυτό είναι πρωτοβουλία του συντονισμού, έχει παίξει ρόλο για να γίνει. Στην τελευταία συνεδρίαση του Συντονισμού, συζητήσαμε και αποφασίσαμε ότι ξεκινάμε μια μεγάλη καμπάνια συμπαράστασης στις καθαρίστριες του υπουργείου Οικονομικών και ταυτόχρονα πιέζουμε για απεργιακή κλιμάκωση μέσα στον Ιούλη. Και τα δύο έγιναν κέντρο τις τελευταίες μέρες. Είδαμε προχτές στην κεφαλή της διαδήλωσης τις καθαρίστριες και τους Συντονισμούς με κοινά συνθήματα και στόχους. Είναι αυτό που φοβάται η κυβέρνηση, ετερόκλητα κομμάτια που είναι μαζί και παλεύουν μαζί. Αυτό είναι το νόημα των Συντονισμών και θέλουμε συντροφικά όλη την αριστερά εκεί.

ΑΝΟΙΧΤΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ
Για την οργάνωση των επόμενων μαχών

ΠΕΜΠΤΗ 17 ΙΟΥΛΗ
στο **ΕΚΑ, 6.30μμ**
Μάρνης και 3ης Σεπτεμβρίου

ΟΧΙ ΣΤΟ ΜΑΥΡΟ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ
ΑΓΩΝΑΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗ ΝΙΚΗ!

ΕΡΤ ΑΝΟΙΧΤΗ
ertopen.com
Π.Ο.Σ.Π.Ε.Ρ.Τ.

ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΛΕΙΣΙΜΑΤΑ, ΔΙΑΘΕΣΙΜΟΤΗΤΕΣ, ΑΠΟΤΟΚΕΥΣΕΙΣ & ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ

Γιατί να Διαβάσουμε το

Μισθός, Τιμή και Κέρδος

Ποιος ευθύνεται για την σημερινή κρίση; Για το ενάμισο εκατομμύριο των ανέργων; Για τη φτώχεια που χτυπάει σήμερα την πόρτα σε ένα στα τέσσερα νοικοκυριά στην Ελλάδα; Για την συρρίκνωση του μεροκάματου; Για την χρεοκοπία των συνταξιοδοτικών ταμείων;

Φταίνε οι "συντεχνίες" απαντούν εν χορώ οι πάσης φύσης απολογητές των μνημονίων. Φταίει η "συνδικαλιστική μαφία" που εμπόδισε, στο όνομα της υπεράσπισης των συμφερόντων της μιας ή της άλλης "μειοψηφίας" όλα αυτά τα χρόνια τις αναγκαίες μεταρρυθμίσεις, υπονομεύοντας με αυτόν τον τρόπο την ανταγωνιστικότητα της οικονομίας "μας". Φταίνε οι ίδιοι οι εργάτες, οι άνεργοι και οι φτωχοί, με άλλα λόγια, που υπερασπίστηκαν τα "κεκτημένα" τους, σε βάρος (όπως πάντα...) του κοινωνικού συνόλου.

Αυτές οι αντιδραστικές αερολογίες δεν είναι φυσικά καινούργιες. Ούτε περιορίζονται, δυστυχώς, μέσα στους στενούς κύκλους της κυρίαρχης τάξης. Ο Μαρξ είχε αναγκαστεί, τον Ιούνιο του 1865, να δώσει μάχη ενάντια σε μια σειρά από αντίστοιχες ιδέες μέσα στο Γενικό Συμβούλιο της (Πρώτης) Διεθνούς. Η επίθεση είχε προέλθει από τον **Τζον Ουέστον**, ένα από τα επιφανή στελέχη της αριστεράς της εποχής που μιλούσε στο όνομα των εργατών της Αγγλίας.

Η διεκδίκηση αυξήσεων από τα συνδικάτα, έλεγε ο Ουέστον, ήταν λάθος. Οι αυξήσεις των μισθών θα αύξαναν τα κόστη παραγωγής με δυο, αρνητικές, συνέπειες: πρώτον οι εργοδότες θα μετακυλούσαν αυτόματα την αύξηση στις τιμές πώλησης των προϊόντων τους. Δεύτερον θα είχαν καταστροφικές συνέπειες για τη βιομηχανία, πάνω στην οποία στηριζόταν η οικονομία της Αγγλίας: θα έφερναν τον πληθωρισμό και την κρίση, δηλαδή. Το μικρό βιβλίο "Μισθός, Τιμή και Κέρδος" είναι η απάντηση του Μαρξ στις αντιδραστικές θεωρίες του Ουέστον.

Το βιβλίο χωρίζεται σε δυο μέρη. Στο πρώτο ο Μαρξ αποστομώνει τον Ουέστον με τα ίδια του τα όπλα: ακόμα και με τις ίδιες τις επιφανειακές και απλοϊκές θεωρίες της "προσφοράς και της ζήτησης" τα συμπεράσματά του αποδεικνύονται λάθος.

"Όλα τα επιχειρήματά του (Ουέστον)", γράφει ο Μαρξ, "περιορίζονται σε τούτο: αν η εργατική τάξη αναγκάσει την τάξη των καπιταλιστών να πληρώσει με τη μορφή χρηματικού μισθού πέντε σελίνια αντί για τέσσερα, ο καπιταλιστής θα του δώσει πίσω, με τη μορφή εμπορεύματος, μια αξία τεσσάρων σελινίων αντί για πέντε".

Κατ' αρχήν ο Μαρξ συμφώνησε με τον Ουέστον ότι οι καπιταλιστές που παράγουν καταναλωτικά προϊόντα -μέσα συντήρησης όπως τα αποκαλεί- θα προσπαθήσουν πράγματι να μετακυλήσουν τις αυξήσεις των μισθών στις τιμές των προϊόντων. Ο μηχανισμός που τους δίνει τη δυνατότητα να το κάνουν αυτό είναι πράγματι η αγορά: "είναι πολύ σωστό", γράφει, "πως η εργατική τάξη στο σύνολό της... ξεδεύει το εισόδημά της σε μέσα συντήρησης. Μια γενική ύψωση

των μισθών θα προκαλούσε λοιπόν αύξηση της ζήτησης μέσω συντήρησης και, κατά συνέπεια, στις τιμές τους στην αγορά".

Οι καπιταλιστές, όμως, δεν παράγουν μόνο καταναλωτικά αγαθά. Παράγουν και μηχανήματα (μέσα παραγωγής) και όπλα και είδη πολυτελείας για την ίδια την άρχουσα τάξη. "Τι θα γίνει", αναρωτιέται ο Μαρξ, "με τους άλλους καπιταλιστές που δεν παράγουν μέσα συντήρησης; Και δεν πρέπει να φαντάζεστε πως είναι μια μικρή ομάδα... Δεν θα μπορούσαν να αποζημιωθούν για την πώση του ποσοστού κέρδους που θα οφειλόταν στην γενική αύξηση των μισθών αυξάνοντας τις τιμές των εμπορευμάτων τους, γιατί η ζήτηση στα εμπορεύματα αυτά δεν θα μεγάλωνε."

Ποσοστό κέρδους

Το αντίθετο θα συνέβαινε: η αύξηση των μισθών θα άφηνε τους καπιταλιστές με λιγότερα κέρδη, μικρότερα εισοδήματα και λιγότερα χρήματα για να ξοδέψουν πχ σε είδη πολυτελείας. "Η συνέπεια από την ελαττωμένη ζήτηση θα ήταν να πέσουν οι τιμές των εμπορευμάτων τους. Σε αυτούς, λοιπόν, τους βιομηχανικούς κλάδους θα έπεφτε το ποσοστό του κέρδους..."

Μια από τις θεμελιώδεις αρχές της "οικονομίας της αγοράς" είναι ότι δεν ανέχεται κλάδους με διαφορετικά ποσοστά κέρδους: "Το κεφάλαιο και η εργασία θα μεταφέρονταν από τους κλάδους που κερδίζουν λιγότερα στους κλάδους που κερδίζουν περισσότερα...". Η παραγωγή καταναλωτικών προϊόντων θα αύξανε και οι τιμές τους θα έπεφταν, σε βάρος της υπόλοιπης παραγωγής που θα ακολουθούσε την αντίστροφη πορεία. Στο

τέλος, γράφει ο Μαρξ, ύστερα από μια σύντομη περίοδο αναταραχής, η γενική άνοδος των μισθών θα είχε σαν μοναδικό αποτέλεσμα την γενική πτώση του ποσοστού κέρδους. Οι εργατικές διεκδικήσεις, με άλλα λόγια, δεν υπονομεύουν την σταθερότητα των τιμών. Το μόνο που υπονομεύουν είναι τα κέρδη των αφεντικών.

Θα μπορούσε να αντέξει η οικονομία τα "υψηλά" μεροκάματα ή θα βύθιζαν την οικονομία ολόκληρη στην άβυσσο, όπως έλεγε ο Ουέστον -και επαναλαμβάνουν σήμερα όλοι αυτοί που ρίχνουν το φταίξιμο για την κρίση στις "συντεχνίες"; Για να απαντήσει ο Μαρξ, γύρισε πίσω στο 1848 και τη συζήτηση στη Βρετανία για το "δεκάωρο" -τον περιορισμό της εργάσιμης ημέρας στις 10 (για την ακρίβεια στις 10.5) ώρες. "Ο νόμος αυτός ήταν μια από τις μεγαλύτερες οικονομικές μεταβολές που σταθήκαμε μάρτυρες. Ήταν μια ξαφνική και υποχρεωτική αύξηση των μισθών... στους βασικούς βιομηχανικούς κλάδους, που χάρι σε αυτούς η Αγγλία κυριαρχεί στις αγορές του κόσμου... Οι επίσημοι οικονομικοί εκπρόσωποι της αστικής τάξης 'απόδειχναν'... πως ο νόμος αυτός θα σήμανε τη νεκρική καμπάνα για την αγγλική βιομηχανία... Ισχυρίζονταν πως η δωδέκατη ώρα που θέλανε ν' αφαιρέσουν από τον καπιταλιστή ήταν ίσα-ίσα η μοναδική ώρα που έβγαζε το κέρδος του. Φοβέριζαν πως θα μειωθεί η συσσώρευση, θα υψωθούν οι τιμές, θα χαθούν οι αγορές, θα περιοριστεί η παραγωγή με ακόλουθο αντίκτυπο στους μισθούς και την τρομερή καταστροφή".

Ποιο ήταν το αποτέλεσμα; Ακριβώς το αντίθετο. Αυξήθηκε ο μισθός, αυξήθηκε η απασχόληση, αυξήθηκαν οι αγορές και αυξήθηκε η παραγωγή. Αλλά αυτό μας φέρνει στο δεύτερο κομμάτι του βιβλίου: "Τώρα τον ρωτάω", γράφει ο Μαρξ απευθυνόμενος στον Ουέστον: "Τι είναι υψηλός και τι χαμηλός μισθός; Γιατί λ.χ. τα πέντε σελίνια τη βδομάδα να είναι χαμηλός μισθός και τα είκοσι σελίνια τη βδομάδα υψηλός μισθός;". Η θεωρία της προσφοράς και της ζήτησης δεν μπορεί να δώσει καμιά ικανοποιητική απάντηση στο ερώτημα. Χρειάζεται να γυρίσουμε στο "νόμο της αξίας", την "υπεραξία" και το κέρδος για να καταλάβουμε όχι μόνο πως λειτουργεί η οικονομία αλλά και πως ο καπιταλισμός καταφέρνει να κλέβει τους εργάτες -μέσα από μια "ισότιμη και τίμια" υποτίθεται, ανταλλαγή.

Αυτή η "κρυμμένη" κλοπή είναι υπεύθυνη και για την καθημερινή μιζέρια που σπέρνει το σύστημα πάνω στους φτωχούς και για την μόνιμη τάση του να βυθίζεται ξανά και ξανά σε καταστροφικές κρίσεις, σαν αυτή που ζούμε σήμερα.

Ο Μαρξ δεν τέλειωσε ποτέ το "Μισθός, Τιμή και Κέρδος". Ούτε το δημοσίευσε ποτέ. Τις ιδέες αυτές τις ανέπτυξε διεξοδικά στο "Κεφάλαιο". Το "Μισθός, Τιμή και Κέρδος" παραμένει μέχρι σήμερα μια από τις κορυφαίες εισαγωγές στις βασικές έννοιες της μαρξιστικής οικονομίας.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Τα βιβλία είναι όπλα

Φειδίου 14
πίσω από
Τιάνια-ΡΕΞ)
2105247584
www.marxistiko.gr

μαρξιστικό βιβλιοπωλείο

Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο μας καλεί να επισκεφθούμε το χώρο του και να γνωρίσουμε τον πλούτο των μαρξιστικών ιδεών **το Σάββατο 19 Ιούλη, 12μ**

Αλληλεγγύη στην Παλαιστίνη

"Η διεθνής κοινότητα εκφράζει τη βαθιά της ανησυχία για την κλιμάκωση της έντασης" διαβάζουμε αυτές τις μέρες στα ρεπορτάζ των εφημερίδων για τη Λωρίδα της Γάζας. Βαθιά ανησυχία! Βαθιά υποκρισία θα έπρεπε να γράφουν καλύτερα.

Ο Τζον Κέρι, ο υπουργός εξωτερικών των ΗΠΑ, διαβάζουμε "επανάλαβε την Κυριακή την προσφορά των ΗΠΑ για μεσολάβηση". Το ίδιο και οι υπουργοί εξωτερικών της Γερμανίας και της Γαλλίας που "αναμένονται μάλιστα αργότερα τη Δευτέρα στην περιοχή".

Μεσολάβηση ανάμεσα σε ποιους; Η επίθεση του Ισραήλ ενάντια στη Λωρίδα της Γάζας έχει αφήσει πίσω της μέσα στην τελευταία βδομάδα πάνω από 160 νεκρούς. Οι τραυματίες ξεπερνούν τους χίλιους. Οι πρόσφυγες τις 70.000. Οι ισραηλινές βόμβες χτύπησαν ένα άσυλο αναπήρων. Τώρα έχουν βάλει στο στόχαστρό τους το σύστημα ύδρευσης και αποχέτευσης -για να εξασφαλίσουν ότι δεν θα υπάρχει πλέον ούτε μια σταγόνα καθαρό πόσιμο νερό στη Γάζα. Δεν πρόκειται για λάθος: πρόκειται για έναν συγκαλυμμένο βρώμικο βιολογικό πόλεμο -έναν πόλεμο που είναι απαγορευμένος από τις διεθνείς συνθήκες.

Για τη Διεθνή Κοινότητα, που "ανησυχεί", όμως ο τρομοκράτης δεν είναι ούτε το Ισραήλ, ούτε ο πρωθυπουργός του, ο Μπένζαμιν Νετανιάχου: τρομοκράτης είναι η Χαμάς, η οργάνωση που κυβερνάει (ύστερα από μια απόλυτα δημοκρατική εκλογική νίκη το 2006) τη Λωρίδα της Γάζας. Οι υπουργοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν πάνε "στην περιοχή" για να μεσολαβήσουν ανάμεσα στις "δύο πλευρές": με την Χαμάς, την οποία θεωρούν τρομοκρατική οργάνωση δεν έχουν έτσι και αλλιώς κανένα διάλογο. Πάνε στο Ισραήλ για να συζητήσουν, από κοντά, με τον σύμμαχό τους, τον Νετα-

νάχου τις εξελίξεις στη Μέση Ανατολή. Και για να μην υπάρξει κανένα περιθώριο παρερμηνείας ο Κέρι "υπογράμμισε" ότι το Ισραήλ έχει το δικαίωμα να υπερασπίζεται τον εαυτό του...

Αφορμή

Η λέξη "μεσολάβηση" είναι έτσι και αλλιώς προβληματική: δεν υπάρχει καμιά συμμετρία ανάμεσα στον στρατό του Ισραήλ και τους Παλαιστίνιους στη Γάζα. Η αφορμή για την τελευταία επιδρομή ήταν η απαγωγή και δολοφονία τριών ισραηλινών εφήβων, την οποία το Ισραήλ εντελώς αυθαίρετα απέδωσε σε μαχητές της Χαμάς.

Η ίδια η Χαμάς -που δεν έχει διαστάσει ποτέ να αναλάβει την ευθύνη για τις πράξεις της- αρνήθηκε κάθε συμμετοχή. Έτσι και αλλιώς η απαγωγή και η δολοφονία δεν έγιναν στη Γάζα, αλλά στη Δυτική Όχθη. Το Ισραήλ δεν έχει παρουσιάσει ούτε ένα στοιχείο που να συνδέει τη Χαμάς με το έγκλημα. Αλλά αυτά είναι λεπτομέρειες για τον Νετανιάχου.

Η Χαμάς είναι αλήθεια απάντησε στις επιθέσεις με ρουκέτες ενάντια σε Ισραηλινούς στόχους. "Το μοναδικό πράγμα που έχουμε είναι οι ρουκέτες", έλεγε την περασμένη βδομάδα στην εφημερίδα Socialist

Worker (την εφημερίδα της αδελφής οργάνωσης του ΣΕΚ στη Βρετανία) ο Φαουζί αλ-Μάσρι που ζει στη Λωρίδα της Γάζας. "Αν μπορείς φυσικά να τις αποκαλέσεις πραγματικά ρουκέτες. Και ναι, τις ρίχνουμε στο Ισραήλ. Αν μου πάρεις τη ζωή, τη γη, το σπίτι, τι περιμένεις; Αν σκοτώσεις τον πατέρα μου ή τα παιδιά μου, τι περιμένεις;"

Και φυσικά δεν υπάρχει καμιά συμμετρία στη στρατιωτική ισχύ των δυο πλευρών. Το Ισραήλ είναι ένα κράτος "αστακός": οι ΗΠΑ ενισχύουν κάθε χρόνο τη δολοφονική του μηχανή με στρατιωτική βοήθεια αξίας πάνω από 3 δις δολάρια. Το Ισραήλ διαθέτει πυρηνικούς αντιδραστήρες και με βεβαιότητα πυρηνικά όπλα (επίσημα το αρνείται, αλλά ο ΟΗΕ ποτέ δεν έχει στείλει τους ελεγκτές του, όπως κάνει στην περίπτωση του Ιράν). Η Χαμάς στηρίζεται σχεδόν αποκλειστικά στις αυτοσχέδιες ρουκέτες τις -που τις περισσότερες φορές σκάνε χωρίς να αφήσουν πίσω τους ούτε θύματα, ούτε καν μεγάλες υλικές ζημιές.

Το Παλαιστινιακό Κίνημα είναι τα τελευταία χρόνια διαιρεμένο. Στη Δυτική Όχθη κυριαρχεί η Φατάχ, η οργάνωση του Μαχμούτ Αμπάς, του επίσημου προέδρου της Παλαιστινιακής Αρχής. Στη Γάζα κυριαρχεί η "ισλαμική" Χαμάς. Τον περασμένο

Απρίλη, όμως, οι δυο οργανώσεις δεσμεύτηκαν να ξεπεράσουν τις διαφορές τους, να σχηματίσουν άμεσα μια ενιαία μεταβατική κυβέρνηση κοινής αποδοχής και να οργανώσουν νέες εκλογές μέσα στο φθινόπωρο. Το Ισραήλ θέλει για προφανείς λόγους να μπλοκάρει αυτή την εξέλιξη.

Αλλά δεν είναι μόνο η ενόχλητα των Παλαιστίνιων αυτό που απασχολεί τον Νετανιάχου. Η Μέση Ανατολή κλυδωνίζεται αυτή την περίοδο από τους μετασεισμούς δυο τεκτονικών δονήσεων: της ήττας των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στον πόλεμο κατά της τρομοκρατίας από τη μια. Και της Αραβικής Άνοιξης από την άλλη. Οι εξελίξεις αυτές, παρά τις στροφές και τις ανατροπές που επιφυλάσσει η ιστορία, απειλούν να ανατρέψουν τις ισορροπίες σε ολόκληρη την περιοχή. Η κατάληψη της Μοσούλης, της δεύτερης μεγαλύτερης πόλης του Ιράκ από τους ισλαμιστές της ISIS δεν είναι παρά η κορυφή του παγόβουνου ενός κόσμου που μοιάζει πια να βρίσκεται κυριολεκτικά εκτός ελέγχου: οι Κούρδοι του Ιράκ απειλούν να αυτονομηθούν από τη Βαγδάτη -και η Τουρκία, που διεκδικεί τον πρωταρχικό ρόλο στην περιοχή, δηλώνει ότι θα αναγνωρίσει το νέο κράτος. Το Ιράν, μια χώρα που το Ισραήλ απειλεί μόνιμα να βομβαρδίσει, βρίσκεται σε τροχιά επαναπροσέγγισης με τη Δύση. Ο Λίβανος ελέγχεται από την φιλοϊρακική Χεζμπολάχ ενώ στη γειτονική Συρία το αποτέλεσμα της εμφύλιας σύρραξης εξακολουθεί να παραμένει αβέβαιο.

Σ.Κ.

Το Ισραήλ δεν είναι ένα κράτος όπως τα άλλα: είναι ένα κράτος τρομοκράτης, ένα κράτος εποίκων μέσα στην καρδιά του Αραβικού κόσμου που δημιουργήθηκε από τις Μεγάλες Δυνάμεις αμέσως μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου με στόχο τον στρατιωτικό έλεγχο της περιοχής με τα σημαντικότερα γνωστά κοιτάσματα πετρελαίου του πλανήτη. Ο πόλεμος είναι η "ψυχή" του και οι κυβερνήσεις του κάνουν ό,τι μπορούν για να κρατάνε αυτή την "ψυχή" ζωντανή. Χωρίς αυτή την "αποστολή" -της τρομοκρατίας του αραβικού κόσμου- το Ισραήλ δεν έχει κανένα λόγο ύπαρξης: θα έχει πολύ γρήγορα το ίδιο τέλος που είχε και το ρατσιστικό καθεστώς του απαρτχάιντ στη Νότια Αφρική.

Τα άμεσα θύματα αυτού του κράτους - τρομοκράτη είναι οι Παλαιστίνιοι. Οι σφαγές, το αίμα, ο βιολογικός πόλεμος δεν είναι οι παράπλευρες απώλειες μιας διαμάχης ανάμεσα σε δυο έθνη -τους Εβραίους και τους Παλαιστίνιους. Το Ισραήλ, έτσι και αλλιώς δεν είναι το κράτος όλων των Εβραίων (το μεγαλύτερο κομμάτι των Εβραίων συνεχίζει να ζει σε άλλες χώρες και δεν εί-

Ισραήλ Κράτος τρομοκράτης

ναί λίγοι αυτοί που αντιμετωπίζουν με σκεπτικισμό ή ακόμα και με εχθρότητα το Ισραήλ) αλλά ένα κράτος σιωνιστών που αντιμετωπίζει με απόλυτο και βάρβαρο ρατσισμό τους Παλαιστίνιους και τους αραβικούς πληθυσμούς που ζούνε αιώνες στην περιοχή.

Η θηριωδία απέναντι στη Γάζα είναι ένα "μήνυμα" -προς εχθρούς και φίλους για το πόσο αδίστακτος μπορεί να γίνει αυτός ο τρομοκράτης αν και όταν οι "αφέντες" του, του ζητήσουν να επέμβει. Το μήνυμα, όμως, όσο άγριο και αν είναι δεν παύει να είναι ένα μήνυμα: είναι εύκολο να δείχνεις τα δόντια σου απέναντι στους εξαθλιωμένους πληθυσμούς της Γάζας. Όταν ξέσπασε, όμως, η επανάσταση στην Αίγυπτο ενάντια στον Μουμπάρακ, το Ισραήλ δεν τόλμησε να στείλει ούτε έναν φαντάρο να υπερασπιστεί τον πάλα ποτέ άσπονδο σύμμαχό του: το μόνο που έκανε ήταν να στέλνει εκκλήσεις στις ΗΠΑ να στηρίξουν τον Μουμπάρακ. Το μαντρόσκυλο, όμως, δεν το θέλεις για να σου λέει τι να κάνεις...

Συλλυπητήριο Πέμπτη 17/7

Συνέχεια από τη σελίδα 3

Απαγορευμένα όπλα (βόμβες λευκού φωσφόρου) είχαν χρησιμοποιηθεί από το Ισραήλ και στις δυο προηγούμενες επιθέσεις του στη Γάζα, το 2012 και το 2008 εναντίον αμάχων. Οι ελλείψεις στα νοσοκομεία σε ιατροφαρμακευτικό υλικό είναι τεράστιες και η νοσηλεία ιδιαίτερα δύσκολη λόγω των συνεχών διακοπών ρεύματος. Χιλιάδες αναγκάζονται να αφήσουν τα σπίτια τους ζητώντας την επίσης επισφαλή προστασία σχολείων και κτηρίων των Ηνωμένων Εθνών ή προσπαθώντας να φύγουν μέσω του περάσματος της Ράφα.

Ανταποκρινόμενοι στην έκκληση των Παλαιστίνιων της Γάζας καλούμε όλον τον κόσμο που πιστεύει στη δικαιοσύνη και στην αλληλεγγύη μεταξύ των λαών, που δεν κρατάει ίσες αποστάσεις εξομοιώνοντας τον καταπιεσμένο με τον κατακτητή, να βγει μαζίκ στους δρόμους στο πλευρό του παλαιστινιακού λαού και να εναντιωθεί στο σιωνιστικό απαρτχάιντ του ισραηλινού κράτους. Ενώνουμε τη φωνή μας με τους χιλιάδες διαδηλωτές που απαιτούν να σταματήσει αυτή η σφαγή, από το Λονδίνο μέχρι τη Συρία, την Υεμένη και το Αφγανιστάν και από την Μαλαισία και την Ινδονησία μέχρι τη Ν. Υόρκη.

Απαιτούμε από την ελληνική κυβέρνηση να σταματήσει να αναδεικνύει σε «στρατηγικό σύμμαχο» το κράτος τρομοκράτη του Ισραήλ και να διακόψει εδώ και τώρα κάθε σχέση οικονομική, πολιτική, διπλωματική, μαζί του". Διαδήλωση καλεί και το ΚΚΕ την ίδια ώρα με τόπο συγκέντρωσης την Πανόρμου.

Είναι η τρίτη κινητοποίηση που οργανώνεται σε διάστημα μιας βδομάδας, έξω από την πρεσβεία των σιωνιστών. Είχαν προηγηθεί οι συγκεντρώσεις της περασμένης Πέμπτης και Παρασκευής με συμμετοχή εκατοντάδων παλαιστίνιων και ντόπιων αγωνιστών.

Ο ξεσηκωμός και η αγανάκτηση απέναντι στις θηριωδίες του Ισραήλ είναι παγκόσμιος. Περισσότεροι από 10.000 διαδήλωσαν στο Λονδίνο στις 11/7, ενώ μαζικές διαδηλώσεις έγιναν στο Μπέρμιγχαμ, Λέστερ, το Μπρίστολ κι άλλες βρετανικές πόλεις. Πανεθνική διαδήλωση στη αγγλική πρωτεύουσα προγραμματίζεται για το Σάββατο 19/7. Δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν επίσης στην Υεμένη, τη Χιλή, τη Χάγη, τη Ντάκα του Μπαγκλαντές και πολλά ακόμα σημεία του κόσμου.

Αντιφασιστικός Σεπτέμβρης

Αντιφασιστικό συλλαλητήριο οργανώνεται στις 18 Σεπτέμβρη στο Κερατσίνι εκεί που δολοφονήθηκε από τους νεοναζί της Χρυσής Αυγής ο Παύλος Φύσσα, από σωματεία, αντιφασιστικές κινήσεις και συλλογικότητες.

Ηδη για την οργάνωση των κινητοποιήσεων έχει καλεστεί από την Πρωτοβουλία για ένα Αντιφασιστικό Σεπτέμβρη στις γειτονιές, νέα σύσκεψη την Τετάρτη 16 Ιουλίου στις 8μμ στο στέκι της Εργατικής Λέσχης Κερατσινίου-Δραπετσώνας.

Στις 19 Σεπτέμβρη, θα γίνει στο κέντρο της Αθήνας μεγάλη ολοήμερη **αντιφασιστική συναυλία μνήμης** για τον Παύλο Φύσσα που οργανώνουν οι φίλοι του Παύλου και υποστηρίζουν οι αντιφασιστικές κινήσεις και συλλογικότητες.

Για την οργάνωση της συναυλίας μας μίλησε ο **Θανάσης**, φίλος του Παύλου Φύσσα από την πρωτοβουλία «**Δεν Ξεχνάμε**»: «Ετοιμάζουμε μια τεράστια συναυλία στο κέντρο της Αθήνας στην οποία θα συμμετέχουν καλλιτέχνες

Πορεία προς τα γραφεία της Χρυσής Αυγής στη Μεσογείων, 25/9/2013

απ' όλα τα είδη μουσικής, από το έντεχνο μέχρι το πανκ. Ο Παύλος περισσότερο απ' όλα ανήκει στην μουσική κοινότητα.

Είναι μια προσπάθεια που την τρέχουμε οι φίλοι και η οικογένεια του Παύλου, η πρωτοβουλία «**Δεν Ξεχνάμε**» και ήδη είναι πάρα πολλοί οι καλλιτέχνες που θέλουν να συμμετάσχουν στη συναυλία. Θα είναι ένα ιστορικό γε-

γονός που θα κρατήσει πάρα πολλές ώρες και θέλουμε να κατέβει κάτω όλος ο κόσμος.

Το μήνυμα που θέλουμε να στείλουμε είναι ότι η τέχνη δεν μπορεί να αφήνει να περνάνε πράγματα όπως ο φασισμός. Μεγαλώσαμε με τα τραγούδια του Λοιζου, του Άσιμου, του Πουλικάκου - έτσι και σήμερα, η τέχνη πρέπει να είναι ενεργή, να είμαστε όλοι συμμετοχοί.

Ενάντια σε κάθε ρατσισμό, για να εξαλειφθεί κάθε μορφή ρατσισμού».

«Η επέτειος του ενός χρόνου από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα θα ταρακουνησει όχι μόνο το Κερατσίνι, αλλά και ολόκληρη την Αθήνα και ολόκληρη τη χώρα» δήλωσε στην Εργατική Αλληλεγγύη ο συντονιστής της ΚΕΕΡΦΑ **Πέτρος Κωνσταντίνου**. «Με αποχές και καταλήψεις σε σχολεία και σχολές, με αντιφασιστικές απεργίες να τα κλείσουμε όλα και να κατεβούμε μαζικά στην μεγάλη συναυλία στο κέντρο της Αθήνας στις 19 Σεπτέμβρη. Να στείλουμε το μήνυμα ότι η δίκη των νεοναζί πρέπει να ξεκινήσει και να γίνει καταδίκη».

Αφετηρία αυτών των δράσεων μπορεί να γίνει η 1η Σεπτέμβρη, οπότε ορκίζονται σε όλη τη χώρα τα νέα δημοτικά συμβούλια, με την οργάνωση μεγάλων αντιφασιστικών κινητοποιήσεων έξω από το δημαρχείο της Αθήνας και όλα τα δημαρχεία όπου υπάρχουν εκλεγμένοι της Χ.Α. Δεν πρόκειται πουθενά να νομιμοποιήσουμε νεοναζί και δολοφόνους».

Φάκελος Χ.Α.

Όπως αποδεικνύεται από το άνοιγμα του κινητού του πυρηνάρχη της Χ.Α στη Νίκαια και προφυλακισμένου σήμερα Πατέλη, μαζί του στις 18/09/13, την επόμενη της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, είχαν επικοινωνήσει δύο αστυνομικοί, οι οποίοι και κλήθηκαν από τις ανακρίτριες να απολογηθούν.

Η κατάθεση, ενός εκ των δύο, του αστυνομικού Μ.Δ που συμμετείχε στην «επιχείρηση» στα τοπικά γραφεία της Χ.Α Νίκαιας στις 18 Σεπτεμβρίου 2013 είναι άκρως αποκαλυπτική για τον τρόπο με τον οποίο η ΕΛ.ΑΣ και η δικαστική εξουσία αντιμετώπιζαν την Χ.Α., λίγες μόλις ώρες μετά την δολοφονία του Παύλου Φύσσα.

«Πρωινές ώρες της 18/09, έπειτα από την δολοφονία του Παύλου Φύσσα διατάχθηκα από την υπηρεσία μου να μεταβώ στην Υ.Α Πειραιά, μαζί με τον αστυνόμο Β' Δ.Θ προκειμένου να πάρουμε μέρος σε κατ' οίκον έρευνες, χωρίς να γνωρίζουμε μέχρι εκείνη την ώρα τον τόπο στον οποίο θα λάμβαναν χώρα αυτές. Περί τις 8πμ φτάσαμε στην Υ.Α Πειραιά. Εκεί συναντήσαμε τον Αστυνομικό Διευθυντή Λ.Ι από τον οποίο και ενημερωθήκαμε ότι θα ενεργούσαμε κατ' οίκον έρευνες στα γραφεία της τοπικής οργάνωσης της Χ.Α στον Πειραιά και στη Νίκαια που μας γνωστοποίησε τα ονόματα και τα τηλέφωνα επικοινωνίας των υπεύθυνων των αντίστοιχων γραφείων...»

Διαβάζοντας την κατάθεση μέχρι αυτό το σημείο, δημιουργείται εύλο-

Η ΕΛ.ΑΣ. κάτω από τα γραφεία των νεοναζί στη Νίκαια

“Ψάχνοντας τα κλειδιά...”

γα η εντύπωση ότι βρίσκεται σε εξέλιξη μια αιφνιδιαστική αστυνομική επιχείρηση που έχει στόχο να πιάσει στον ύπνο τους χρυσαυγίτες. Λίγο αργότερα στην κεντρική πλατεία της Νίκαιας οι αστυνομικοί της Υ.Α Πειραιά θα συναντηθούν με αστυνομικούς της Υποδιεύθυνσης Αποκατάστασης Τάξης.

«Στην συνέχεια μεταβήκαμε έξωθεν της πολυκατοικίας, όπου βρίσκονται τα γραφεία της Τ.Ο Νίκαιας, υπεύθυνος των οποίων ήταν ο Πατέλης Γεώργιος», συνεχίζει στην κατάθεσή του ο αστυνομικός. Το τι έγινε εκεί, αν δεν αφορούσε την συγγερή δολοφονία του Παύλου Φύσσα, θα μπορούσε να αποτελέσει σκετς για την νέα ταινία των Μόντυ Πάιθονς:

«Ακολουθώντας ο αστυνόμος Β' Δ.Θ ζήτησε από τον αστυνομικό διευθυντή Λ.Ι να καλέσει από το υπη-

ρεσιακό του τηλέφωνο τον Πατέλη Γεώργιο, προκειμένου να έρθει στο σημείο με τα κλειδιά και να ξεκλειδώσει, έτσι ώστε να πραγματοποιηθεί η έρευνα. Ο διευθυντής απάντησε ότι η μπαταρία του είναι εξασθενημένη και κατόπιν συνεννόησης έδωσε την προσωπική μου τηλεφωνική συσκευή στον αστυνόμο Β' (Δ.Θ), προκειμένου να καλέσει με απόκρυψη του αριθμού μου τον Πατέλη.

Στο “χώρο εργασίας”

Λίγο μετά τις 10.00 ο αστυνόμος του τηλεφώνησε παρουσία της εισαγγελέως και του αστυνομικού διευθυντή και ο Πατέλης απάντησε στην κλήση. Του εξήγησε ότι πρέπει να έρθει στο σημείο που ήμασταν και να φέρει μαζί του τα κλειδιά προκειμένου να γίνει έρευνα του χώρου. Ο Πατέλης είπε ότι βρισκό-

ταν στον χώρο εργασίας του στην οδό Μεσογείων και δεν μπορούσε να έρθει, θα ενημέρωνε όμως κάποιον από το κόμμα για να έρθει.

Ο αστυνόμος ενημέρωσε την κυρία εισαγγελέα και στην συνέχεια ξανακάλεσε τον Πατέλη, ο οποίος του είπε ότι για την έρευνα θα ερχόταν ο βουλευτής της Χ.Α Κούζηλος Νικόλαος. Ο αστυνόμος ενημέρωσε εκ νέου την κυρία εισαγγελέα και στην συνέχεια κάλεσε τον Πατέλη. Περιμέναμε όλοι μαζί στο σημείο μέχρι που ήρθε ο ανωτέρω βουλευτής. Ανεβήκαμε στον όροφο που στεγάζονται τα γραφεία αλλά ο κλειθροποιός δεν μπορούσε να ανοίξει την πόρτα, καθώς αυτή ήταν ασφαλείας. Κατόπιν συνεννόησης ο βουλευτής είπε ότι θα μεταβεί σε κάποιο σπίτι μέλους της Χ.Α, όπου έχουν αντικείμενα των γραφείων και θα το φέρει.

Ο βουλευτής άργησε να έρθει, καθώς στο σπίτι του μέλους της Χ.Α στο οποίο πήγε να πάρει το αντικείμενο γινόνταν κατ' οίκον έρευνα από αστυνομικούς και του είπαν ότι θα του δώσουν τα κλειδιά όταν τελειώσει η έρευνα. Για όλες τις παραπάνω ενέργειες ενημερωνόταν η εισαγγελέα, η οποία ανέμενε στο σημείο. Τελικά, μεσημβρινές ώρες γύρισε πίσω με τα κλειδιά και παρουσία της εισαγγελέως διενεργήσαμε την έρευνα...»

Δεν αντέχει σχολίων αυτή η περιγραφή. Αστυνομικοί της Ασφάλειας, αστυνομικοί της ΥΑΤ, εισαγγελείς, κλειθροποιόι -που αν ήταν κανένας καταυλισμός τσιγγάνων ή στέκι αναρχικών θα είχαν εισβάλλει από πόρτες, παράθυρα και καμινάδες- να περιμένουν επί ώρες κάτω από το γραφείο της Χ.Α πότε ο Πατέλης θα τελειώσει «την εργασία του» στα γραφεία της Χ.Α στην Μεσογείων και το πέρας της «επιχείρησης» να στηρίζεται στο πότε και εάν ο βουλευτής Κούζηλος θα δειήσει να φέρει το αντικείμενο...»

Λίγες ώρες αργότερα δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι θα έβγαιναν στο Κερατσίνι και σε όλη την Ελλάδα στο ξεκίνημα μιας βδομάδας αντιφασιστικής δράσης με κορύφωση την πορεία στα γραφεία της Χρυσής Αυγής στις 25 Σεπτέμβρη για να βρουν σιγά σιγά οι Πατέληδες και οι Κούζηλοι τον δρόμο για την φυλακή, να κλείσει το ορμητήριο των ταγμάτων εφόδου στη Νίκαια. Διαφορετικά... Θα ψάχναμε ακόμα τον κλειδαρά.

Γιώργος Πίττας

Τα παραπάνω αποσπάσματα από την κατάθεση του αστυνομικού Μ.Δ αφορούν την κατηγορία που του απαγγέλθηκε για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση, με την οποία κρίθηκε ότι δεν έχει σχέση ύστερα από ανάκριση και έρευνα σπίτι του με το σκεπτικό ότι οι κλήσεις του στο κινητό του Πατέλη αφορούσαν υπηρεσιακά καθήκοντα.

Όμως το κινητό του Μ.Δ δεν ήταν το μόνο κινητό αστυνομικού που βρέθηκε να έχει κάνει κλήση στο τηλέφωνο του Πατέλη. Στη 1 το μεσημέρι της 18/09/13, ο Πατέλης είχε συνομιλία με το κινητό του αστυνομικού Γ.Μ. Από το συγκεκριμένο κινητό βρέθηκαν άλλες δύο

κλήσεις προς τον Πατέλη, που είχαν προηγηθεί της δολοφονίας Φύσσα, στις 23/08/13 και στις 07/09/13.

Όταν διατάχθηκε έρευνα κατ' οίκον στο σπίτι του συγκεκριμένου αστυνομικού βρέθηκε ότι «δεν διαμένει και ουδέποτε διέμεινε» στην διεύθυνση που είχε δώσει στο κέντρο της Αθήνας. Αργότερα σε έρευνα που έγινε στην κατοικία του σε άλλη συνοικία βρέθηκαν πυροβόλα όπλα και διάφορων ειδών σφαίρες. Ο ίδιος ισχυρίστηκε ότι το κινητό ήταν στο όνομά του επειδή είναι πρόεδρος κάποιου συνεταιρισμού αστυνομικών, αλλά το έχει χρωμένο ένας άλλος αστυνομικός, που αυτός τελικά μίλαγε τηλεφωνικά με τον Πατέλη...